

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 2. června

Zasedání Rady NATO-Rusko potvrdilo rozpory ohledně Ukrajiny
Nová palestinská vláda složila slib, Izrael ji prý bude bojkotovat
Španělský král Juan Carlos I. abdikoval, na trůn usedne princ Felipe
Česko musí zjednodušit daňový systém a vylepšit výběr daní, říká EK
Zeman podpořil nezávislost státních zástupců, rušení VSZ nechápe
Začalo líčení ve věci údajných podvodů se solárními elektrárnami
Stavební úřad Prahy 1 povolil pomník letcům, památkáři nesouhlasí
Minimální mzda se má od ledna zvednout o 500 Kč na 9000 Kč
Počasí v Praze: oblačno, 21stupňů

pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Předminulý týden odešel zakladatel Sydneyského Countryklubu do věčných lovišť.

Při té příležitosti jsem si vzpomněl na oznámení velvyslanectví ČR v čísle 387, kde Česká televize hledá krajaný, o kterých by natočila pozitivní program.

Těž jsem si vzpomněl na několik místních krajanů, které potkalo to štěstí a obdrželi různé medaile, rády či ocenění od vlády či ministerstva České či Slovenské republiky. Zajímavé bylo to, že to byli většinou krajané, o kterých jsem nikdy neslyšel, a často byli oceněni za to, že se vzomhli a sami sobě nadělali slávu či peníze. Třeba jako malířka, která na malování používala vlasy či výrobce perníkových srdcí nebo proto, že sám sebe proslavil jako architekt.

Kupodivu se často stane i to, že titi slavní jednotlivci - oslavenci se nejen nehlásí k tomu, že jsou Češi dokonce občas dělají, že o České či Slovenské republice nikdy ani neslyšeli, ba dokonce si změní české či slovenské jméno na anglické, německé či jiné.

Vzpomínám si na vyprávění pana Škvoreckého, které také vyšlo v těchto

novinách, hlavně proto, že i já mám stejné zkušenosti, že jeho proslavené vydavatelství se udrželo díky chudým a normálním lidem - krajanům. Kdykoli oslovil slavné a bohaté, v té době československé

krajaný - profesory, tenisty, obchodníky a zazobance, tak mu buď nedali nic a nebo ho přímo poslali kamsi.

On je opravdu rozdíl, pokud někdo pomáhá klubu a krajanům, ať finančně nebo vlastní rukou, po desítky let jako pan Hanousek anebo jednou za čas tam provede předraženou opravu či nebo se proslaví tím, že si postaví na zahradě pětimetrový hrad s písku!

O obyčejných lidech, kteří pravidelně chodí na brigády anebo věnují volný čas klubu a krajanům se často ani nedovíte, takže většinou je nikdo ani neocení a vláda je neodmění.

Takže by mne docela zajímalo, kdo navrhuje krajaný na státní odměny a jak jsou kritéria řádů a medailí nastavena..

Představte si, jak by bylo veselé, kdyby Česká televize udělala pozitivní pořad o bývalém soudruhovi, členu strany, bývalém řediteli krajské knihovny, který doufá, že se dostane k lepšímu korytu vsadil v 1968 na dubčekovce a v roce 1969 prchnul do ciziny, neb hrozilo, že přestane být i ředitelem knihovny a stane se jen řadovým knihovníkem, a hned po příjezdu do toho ošklivého exilu, kde ho místní dělnická strana, coby komunistu, zaměstnala na univerzitě jako soudruha knihovníka, trpěl. Z nostalgie se začal angažovat v místní krajské komunitě, hned jak to šlo upravil si poměr a pak pravidelně a hrdinně chodil prostřednictvím konzulátu informovat činné orgány o odpadlících, kteří špiní stranu a vládu, ošklivě se vyjadřují o matičce straně, popřípadě co dělají a co v té cizině vlastní.

Dodnes vzpomíná na ten krásný pocit důležitosti a dobře odvedené práce, když mu soudruh konzul sdělil, že jen díky jemu, zabránili emigrantovi JV navštívit umírajícího otce v ČSSR.

Někteří soudruzi, dubčekovci, dokonce chodili i po útěku do kapitalistické ciziny (neslyšel jsem, že by nějaký soudruh prchl do socialistické nebo africké země), dál platit stranické známky do svého průkazu KSČ.

Někteří z těchto soudruhů se dokonce po roce 1989 vrací zpět domů, aby se uchopili vládních funkcí či díky svým stykům se stali řediteli podniku a následně milionáři.

Jiní zůstávají a nostalgicky vzpomínají na zašlé časy, kdy byli něco jako James Bond či Pavlík Morozov (ano ten, co udal vlastní rodiče) a angažují se v místní dělnické straně či jen sedí a teskní.

Smutné je, že ti, co si to opravdu zaslouží ocenění nedostanou nic, anebo až po smrti, kdy je jim to platné jak mrtvému zimník.

Řekli bychom si pomáhat.

Foto MZV: Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek předává cenu Gratias Agit Josefu Chromému viz .str.5

Rodina.

George Švehla 22/4/2014.

Tradiční rodina, jak ji znalo lidstvo po tisíce let je v moderní, technologicky rozvinuté společnosti, na ústupu ke škodě všech. Podobné by se dalo říct o místní komunitě. Ať už ve vesnici, městě a nebo zájmové organizaci či klubu. I když lidé mají k dispozici nebývalé komunikační prostředky, tak v mnoha případech mají k sobě navzájem dále než ve středověku. Tím myslím skutečný fyzický styk a

interakce a ne virtuální kontakt telefonem a nebo přes internet.

Nejenže v této společnosti klesá populace, ale ti jedinci co vyrůstají v narušené, nefunkční a nebo neúplné rodině mají později v dospělosti různé charakterové a psychologické problémy a nebo přímo vady. V dobách kritického vývinu osobnosti jim chybí bezpečný rodinný přístav a hlavně pak vzor, či příklad obou rodičů, matky i otce. Statistiky nelžou. Když v kotlince v padesátých letech minulého století matky, co byly dosud v domácnosti, začaly houfně budovat světlé zítřky socialismu a zapojily se do pracovním procesu, odkládaly děti do jeslí a školních družin, u těchto dětí se později projevilo daleko více psychických problémů než u předešlé generace. V hodně případech se potom tyto problémy přenášejí na další generaci a dále, protože v těchto rodinách schází potomkům výše zmíněný příklad obou pohlaví, otce i matky. Četní jedinci vyrostlí v narušené, nefunkční a nebo neúplné rodině pak mívají problémy založit a nebo pokud to jde, udržet rodinu vlastní.

Ne nadarmo se říká, že rodina je základ státu, národa a nebo země. Dříve bývala rodina s hodně a dobře vychovanými dětmi zárukou klidného stáří. Jaksi vše zapadalo do sebe. Neklesala populace ale naopak, lidí přibývalo. Potomci byli vychovávaní zodpovědně ve vlastním zájmu, kdy nastal čas předat hospodářství jim a odejít na výměnek. Zde pak žít a dožít v péči dětí. Nebylo to idylické a ne vždy se to povedlo, ale ve většině to pracovalo docela dobře. Toto vše pozvolna překazila už průmyslová revoluce v osmáctém a devatenáctém století a dvacáté století to dorazilo, aby jsme v dvacátém prvním vykročili do nového odvážného světa soumraku naší západní civilizace.

Pro děti bylo nutno vytvořit, buď soukromě a nebo státem, jesle a školní družiny, pro

staré zřídít penze, důchody a domovy pro ty kteří už nemohou, kde dožívají a umírají. Pro všechny zdravotní pojištění a bezplatnou, povinnou školní docházku.

V mnoha asijských zemích tyto „vymoženosti“ sociálního státu dosud nemají a jak výchova a často i výuka dětí tak i péče o staré občany se děje v kruhu rodinném a nebo v místní komunitě na úrovni obce. Když odečteme náklady na skutečnou péči, tak v takové zemi se ušetří obrovské sumy co stojí státní správa sociálních služeb na platech zpravidla dobře placených byrokratů, kteří toto vše lépe a nebo hůře obhospodařují a penízky přerozdělují.

Takže vše mluví pro udržení funkční, tradiční rodiny. Jedinci vzešlí z tohoto prostředí by byli schopní udržet populaci na nutné výši, udržet funkční rodinu po dobu nutnou k výchově potomků ba i děle, snížit rozvodovost, vychovat kvalitní a odpovědné potomky a navíc stát by ušetřil na nákladech

za správu země. Proč se tak neděje? Co jsme jako společnost zaseli to sklízíme. Záporných jevů je hodně a všichni je kolem sebe vidíme ale jen málo z nás je schopno se s nimi vyrovnat a nebo jim dokonce čelit.

Strýc Podger v současné civilizaci.

George Švehla 22/4/2014.

Doufám, že netřeba podotýkat o koho se zde jedná. Jde o rozřitého, mírně vyšinutého a nebo i pomateného či potrhleho, dříve narozeného jedince jako je autor tohoto blábolu. Současnost pro nás nabývá na rychlosti a pádí kolem nás jako stádo splašených mustangů. Dny nám pozvolna splývají v jeden a i když popeláři jezdí vyprazdňovat popelnice jednou za týden, tak nám připadá, že je před domeček vyvážíme každý den. Jen na tomto je patrné, že pan Einstein měl se svou teorií relativity pravdu.

Nevím zda je odměnou a nebo za trest, že i mě bylo dopřáno se dožít věku, kdy patřím do této zvláštní kategorie dříve narozených lidí, jak se někdy geriatřikům říká. Hodně lidiček středního věku, rozuměj, mezi 45 a šedesáti lety věku se na tuto skupinu občanů dívá, se soucitným porozuměním a ti kteří netuší co je v případě dožití stejného věku čeká, dokonce i s pohrdáním.

Díky rychleji kvačícímu času (ano, kvačí pouze relativně) nestačím registrovat veškeré změny co nastávají ve společnosti. O technologii raději pomlčím, protože než se jeden zorientuje jak ovládat to či ono elektronické udělátko, tak je už zastaralé a objeví se nová verze, která se ovládá jinak a jak nám říká, snadněji a navíc intuitivně. Asi je něco špatného s mojí intuicí, ale mě se zdá, že to je čím dál obtížnější. Sotva se jeden zorientuje jak ovládat počítač v OS MS Windows 98, tak se vyrojí Windows Vista, Windows 7 a dokonce i 8. To nám gerontům dělají v Mrkvosoftu asi na potvoru. Telefony, tedy ty co nejsou na drátu ale mobily a tablety, oplývají zase Androidem, což je v podstatě Linux OS a zase něco jiného. Pochybuju, že to vše se děje proto abychom si stále cvičili šedou hmotu mozkovou a tak čelili brzké návštěvě pana Alzheimerera. Asi za tím budou opět ty proklaté peníze, jako dnes už za vším.

A nejen technologie se mění rychleji než je rychlost světla, ale i různá nařízení, zákony, pravidla a podobně. Na příklad naši mladí chtějí zmodernizovat a rozšířit svůj domeček. Architekt jim vše navrhne, nakreslí a plány jdou ke schválení na stavební odbor místní správy. Jenže, než dojde ke schválení tak je změněno nařízení to a nebo ono a je třeba plány měnit. To vše v rozmezí pár měsíců. Navíc mají domeček nerozumně na patro, tak jako my, a netuší, že nastane čas, kdy si budou vylét s patra po schodech do přízemí a zpět plánovat jako expedici do Antarktidy. Prostě proto aby nemuseli po schodech nahoru a dolů zbytečně několikrát, když to občas jde s obtížemi.

Mění se styk s různými úřady a hodně služeb se poskytuje elektronicky a nebo přes Internet. Akorát je třeba to vše sledovat a nebo o tom být informován. Jak se třeba

račte otočiti list

Úterý 3. června

Izrael kritizoval USA za ochotu spolupracovat s vládou Palestinců
Obama oznámil, že USA zvýší vojenskou přítomnost na starém kontinentu
V reakci na Obamova slova prohlásil Sobotka, že o posílení USA v Evropě nestojíme
Předseda advokátů a ministryně Válková se tvrdě ohradili proti výroku Marvanové
Svaz průmyslu a dopravy ostře vystoupil proti rozšíření možnosti stíhat firmy
Sobotka je proti požadavku Babiše projednat poplatky a druhý pilíř
Praha 1 začala se stavbou pomníku válečným letcům na Klárově a Ředitel ÚSTR Zdeněk Hazdra připustil, že je ústav v ohrožení
Počasí v Praze: oblačno, 21°C

Středa 4. června

Po Sobotkovi odmítá cizí vojáky na území své republiky i Fico a Německo vyšetřuje monitorování mobilu
Merkelové americkou NSA
Asociační dohoda EU a Ukrajiny bude tento měsíc, říká Van Rompuy
Výrok Sobotky o NATO byl podle Zemana chybou nezkušeného politika
Hejtmani podpoří snahu ministra Prachaře zvýšit výkupní cenu pozemků a za Babiše bez lustračního osvědčení dostal Sobotka pokutu 10 Kč
Babiš přiznal, že zlepšení situace ve výběru daní si vyžádá čas
Praha vyzvala firmu EMS ke zveřejnění nabídek k opencard
Počasí v Praze: skoro jasno, 23°C

Čtvrtek 5. června

Lídři zemí EU dál vyjednávají o osobě budoucího šéfa komise
Separatisté napadli v Doněcké oblasti hraniční přechod s Ruskem
Zeman zatím trvá na vetu senátního návrhu zákona o NP Šumava a Do Temelína dorazil téměř stotunový rotor největší české turbíny
Ústavní soud podpořil střídavou péči, je podle něj v zájmu dítěte
Podle Kmonička vypadl Sobotkův výrok o NATO z kontextu
Babiš chce škrtnout ministrům 300 miliónů za externí služby
Zemřela dlouholetá poslankyně ČSSD Hana Orgoníková
Počasí v Praze: skoro jasno, větrno, 21°C

Pátek 6. června

V Normandii probíhá slavnost k 70. výročí vylodění Spojenců
Obama v Normandii hovořil s Putinem, prý neformálně
Porošenko se za přítomnosti Merkelové setkal s Putinem
Po roce vyšetřování kmotrů se Ištvan zmohl na obžalobu Nečasové
Drtivá většina zveřejněných odposlechů má za cíl dehonestovat, řekl Nečas
Hašek se chopil církevních restitucí, chce jednat s náboženskými společnostmi
Problematickou opencard bude řešit speciální tým, rozhodli pražští radní
Vodafone uvedl, že vlády šesti zemí mohou odposlouchávat jeho síť
Počasí v Praze: skoro jasno, 25°C

Víkend 7. – 8. června

Bývalý šéf armády Sísí se stal oficiálně egyptským prezidentem
Porošenko složil slib prezidenta Ukrajiny a představil svůj mírový plán
Ukrajínští separatisté nového prezidenta neznávají a pokračují v boji
Senátor Veleba žádá prošetření grantů JČU, zejména ekologysty Kindlmanna
Marvanová se považuje za Johanku z Arku, tvrdí ministryně Válková
Předseda Pirátů a dva místopředsedové rezignovali na své funkce
ČEZ zvažuje nový tendr na dostavbu Jaderné elektrárny Temelín
Squatteři obsadili dům v centru Prahy, vyvedla je policie
Počasí v Praze: jasno, až 34°C

Pondělí 9. června

Do Itálie dorazily po moři další tisíce ilegálních přistěhovalců
Porošenko podle analytiků boje na východě Ukrajiny brzy zastavit nedokáže
Představitelé vládních stran se dohodli co nejrychlejší přijetí finanční ústavy
Ukrajíně podle Zemana hrozí občanský boj a její prezident to nebude mít lehké

Příjmy krajů z daní by se měly vrátit do stavu před rokem 2011, dohodla vláda s kraji
Kovy v Bohumíně se budou odevzdávat jen v městských sběrnách, a to zdarma
ČR je připravena blokovat sblížení Albánie s EU kvůli sporu ČEZ
Praha ustoupila od zavedení papírových kuponů místo opencard
Počasí v Praze: jasno, až 33°C

Úterý 10. června

Desátým izraelským prezidentem bude Reuven Rivlin
Islamisté obsadili irácké město Mosul, premiér žádá výjimečný stav
Zeman se za své výroky o spojení islámské ideologie s násilím neomluví
Válková jednala s šéfem BIS Langem o zprávách BIS o vlivu podsvětí na justici
TOP 09 chce dva měsíce na projednání služebního zákona ve výborech
ÚS dal občanským sdružením šanci bojovat proti územním plánům
Sněmovna nevydala poslankyni ČSSD Kailovou k trestnímu stíhání a Praha splatí dluh za licence k Opencard, držitelé práv pošle 27 MKČ
Počasí v Praze: jasno, až 34°C

Středa 11. června

Podle Putina se Ukrajina snaží dovést jednání o plynu do slepé uličky
K útokům na letiště v Karáči se kromě Talibanu přihlásili i uzbečtí islamisté
Zeman se shodl s Babišem, že k ekonomickému růstu je nutno posílit investice
Sněmovna podpořila návrh proti přeplácení nákladů na bydlení v ubytovnách
Za zveřejnění intimností z odposlechů Nagyové hrozí Mafie pokuta 5 MKČ
Marksová začala překopávat MPSV podle zásad pohlavní rovnosti
Odbory zdravotníků a sociálních služeb žádají růst platů o 5 %
NSS odmítl prvních pět stížností na volby do europarlamentu
Počasí v Praze: postupně zataženo, ochlazení na 25 °C

Čtvrtek 12. června

Islamisté vyzvali k útoku na Bagdád, Irák žádá USA o vzdušné údery a Šéf NATO Rasmussen nevidí zatím pro NATO v Iráku žádnou roli
Gazprom dal Ukrajině poslední lhůtu na splacení dluhů do pondělí
Němeček zvažuje podporu praktiků a lékáren v odlehklých regionech
Čunek podal trestní oznámení za únik odposlechů v kauze Nagyová
U opencard se uměle dělily zakázky, řekl poslancům bývalý úředník a ODS navrhuje roční odklad přesunu dotací na služby na kraje
Podzimní volby se uskuteční 10. a 11. října, rozhodl Zeman
Počasí v Praze: skoro jasno, 26°C

Pátek 13. června

Islamističtí teroristé se blíží k Bagdádu, cestou vraždí civilisty
Obama vojáky do Iráku nepošle, není to prý vojenská záležitost a Jaceňuk připravuje Ukrajinu na zastavení dodávek plynu z Ruska
České zamíni doporučilo Čechům v Iráku, aby ze země odjeli
Opozice se střetla s vládou nad státním závěrečným úctem a Sobotka se odvolal proti pokutě za navržení Babiše do vlády
TOP 09 chce prodloužit mandát ústavním soudcům na 12 let
V Česku začala fungovat Kobra proti daňové kriminalitě
Počasí v Praze: oblačno, 24°C

Víkend 14. června – 15. června

Nový slovenský prezident Kiska složil slib a ujal se úřadu
Ukrajínští separatisté sestřelili armádní Iljušin Il-76 i bojový Suchoj Su-24
Ochranka zmařila atentát na Porošenka, měla ho zabít nálož u rezidence
Sobotka odvrátil stranický útok a referendum v ČSSD o církevních restitucích
Nečas po roce říká, že osobně selhal, ale je dehonestován, ač důkazy chybí
Štěch v Lidicích odsoudil výrok barovské ministryně o Benešových dekrettech
Odposlechy v kauze Nagyová pustil do médií obhájce, tvrdí prokurátor
Na pochod proti rakovině prsu přišlo v Praze téměř 20 tisíc lidí
Počasí v Praze: oblačno, až 22 °C

dokončení z první strany**Strýc Podger v současné civilizaci.**

Jak se třeba stalo strýci Podgerovi před pár dny. Před dvěma týdny byl u specialisty na rutinní kontrolu budíku co mu tiká v hrudi. Vše dopadlo velice dobře, zaplatil lékaři za čtvrt hodinový úkon \$250 a tak se po čase rozhodl zajít s účtenkou do odbočky zdravotní pojišťovny Medicare pro náhradu, jak to doposud pokaždé činil. Za přepážkou byla usměvavá a velice příjemná mladá dáma, která mu šetrně sdělila, že od jisté doby se vše děje automaticky, elektronicky přímo na jeho penzijní bankovní účet. S úsměvem a hned ve dvou variantách, jako když se hovoří tížeji chápajícím jedincem, mu sdělila, že peníze měl na účtu dříve než dojel od doktora domů. Příjemné mladé dámě strýc Podger s pocitem právě probuzeného třetího ročního ještěra slušně poděkoval a odjel domů. Zde hned sedl k počítači a přes internet zkontroloval svůj bankovní účet. Skutečně se stalo jak pravila. Prachy byly na účtu bleskově, jak pravil záznam o datu a hodině deponování. A dokonce byla náhrada vyšší než obvykle. Celých \$80 místo \$50.

Ano nastupuje nový odvážný svět budoucnosti. Už jsme tak daleko, že když Woolworths, kde moje žena Míla nakupuje, stahoval vadný produkt, tak jí poslali e-mail, aby tak učinila. Věděli kdy a kde a co nakupovala. Asi díky tomu, že platí kreditní kartou. S tou to je už také jiné, stačí s ní mávnout nad udělánkem u kasy a vše se děje bezdotykově, elektronicky, vlněním. Co se stane když kartu ztratí a nebo jí je ukradena to nikdo neřká. Než na to přijde, tak si nálezce a nebo zloději může mávat co srdce ráčí. Aby ji teď nosila zabalenou v alobalu aby jí ji snad někdo v kapse nepřečetl. A nebo si pořídila plechovou peněženku, či futrál na platební karty.

Sen českého pracujícího člověka

...celý život pilně pracovat a vydělávat a poté si užívat zasloužený důchod, kdesi na nějakém ostrůvku...

V příštím čísle**Muslimy z Evropy vyženou Rusové, rozjel se Ringo Čech. A široce zhodnotil Zemana, Babiše i sex Nečase s Nagyovou**

15. 6. 2014 - NA HRANĚ S XAVEREM František Ringo Čech okomentoval v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz situaci před nadcházejícími komunálními volbami, zhodnotil první rok prezidentství Miloše Zemana a opřel se do bruselských byrokratů. Ač sám se cítí Evropanem, EU si představuje Ringo Čech podstatně jinou. Úředníci podle něj svými hloupými nařízeními lidem Evropu zhnusili a měli by za to být vyházeni z oken.

Ota Ulč - Pokusy o řešení eufemismy**Báječný projekt na výrobu otroků**

Projekt na kontrolu lidského myšlení se rozjždí naplno: Zavedou nám do mozku elektrody. Nejprve zamést stopy, pak všechny zotročit. Včera, dnes a zítra

Vražda mlynáře Habermanna v Sudetech! Co se tehdy skutečně stalo?**Zákaz sebeobran, musíte se nechat zabít!**

Součástí návrhu Komise Malmströmové je i naprosto zbytečné přepracování „oprávněných důvodů“ k držení zbraně, v nichž sice kvůli Švédsku, odkud Cecilia Malmström pochází, nevydělali lov, zato bylo tiše vypuštěno „sběratelství“ a „ochrana zdraví, života a majetku.“(1)

Evropská komise kriminalizuje skoro všechna semena a rostliny bez vládní registrace

A VÍCE NAJDETE V PŘÍŠTÍM ČÍSLE NOVIN. NENECHTE SI UJÍT A PŘEDPLAŤTE SI TYTO NOVINY! VIZ STR. 9

Slovensko porušilo princípy EÚ: Schválilo novelu Ústavy, podľa gayov je najodpornejším kšeftom!

BRATISLAVA - Schválenie novely ústavy z dielne KDĽ a Smeru-SD je podľa LGBTI aktivistky z Queer Leaders Forum Romany Schlesinger jeden z najodpornejších kšeftov v politike od vzniku samostatného Slovenska.

na fotografii -
Robert Fico a Pavol
Paška

Ako ďalej povedala, je presvedčená, že novelu ústavy podajú na Ústavný súd SR (ÚS SR) na preskúmanie.

"Novela nie je ani sociálna, ani demokratická a ani kresťanská. Povedala by som, že je to jedna z najnesociálnejších, najnedemokratickejších a najnekresťanskejších vecí, ktorá sa mohla stať," poznamenala.

Novela ústavy bude mať podľa jej slov skôr negatívny ekonomický dopad, pretože aj menšina na základe sexuálnej orientácie má rovnaké povinnosti ako väčšina, čoho následkom môže byť odchod zo Slovenska inam, čo sa už aj deje. Ako dodala, je to ohavný kšeft zo strany KDĽ.

"Schválenie je proti princípom Európskej únie a navyše sa to vymyká progresívnemu vývoju krajín EÚ ako aj západných krajín, ku ktorým sa chceme radiť," dodala Schlesinger.

Schválenie je mimoriadne smutnou správou o stave demokracie v našom štáte, ak sa poslanci snažia "chrániť" rodinu pred domnelou hrozbou zo strany menšiny aj podľa výkonného riaditeľa Iniciatívy Inakosť Martina Macka. Ako ďalej uviedol, robia to podľa neho tak, že de facto v najvyššom zákone štátu vyhlásia všetky rodiny nezaložené manželstvom za nehodné ochrany.

"Iniciatíva Inakosť ďakuje všetkým, ktorí nám v posledných mesiacoch vyjadrili podporu a zaväzuje sa naďalej v spolupráci s partnerskými ľudskoprávnymi organizáciami presadzovať právne uznanie rodín založených pári rovnakého pohlavia, ktorými sa ústava nezaobrá, i keď cesta k rovnosti bude na Slovensku dlhšia a ťažšia, ako sme si mysleli," poznamenal. Ako dodal, s týmto programom sa budú uchádzať o podporu nás všetkých.

Zmena ústavy je podľa Fica sviatkom

Každé prijatie ústavného zákona je podľa premiéra Roberta Fica sviatkom, keďže dosahovanie ústavnej väčšiny je mimoriadne ťažké, predovšetkým na dnešnej roztrieštenej stredopravej scéne.

Schválenie novely ústavy o zmenách v justícii a ochrane manželstva považuje Fico za vynikajúcu správu pre každého, kto má pochybnosti o justícii. Právnu normu premiér vníma ako odrazový štartovací mostík pre zmeny v justícii. **"Dokázali sme oddeliť pozície predsedu najvyššieho súdu a súdnej rady, či zaviesť previerky sudcov, čo dáva významný predpoklad očistenia justície, z čoho sa mimoriadne teším,"** povedal Fico novinárom. Predseda vlády zablagožel poslancom za schválenie návrhu a predsedovi parlamentu Pavlovi Paškovi za koordináciu pri tvorbe zákona.

Paška zdôraznil, že témy manželstva a justície sa „byťostne dotýkajú ľudí na Slovensku“, čo potvrdili aj viaceré prieskumy verejnej mienky. Predseda parlamentu vyzdvihol širokú podporu pre návrh naprieč politickým spektrom, keďže ústavnú novelu podporilo 102 zo 128 prítomných poslancov. **"Naša snaha mala zmysel, hoci bola označovaná za tendenčnú a súčasť prezidentskej kampane,"** konštatoval Paška.

Ako hlasovali

Poslanci NR SR dnes schválili novelu ústavy, ktorá zavádza zmeny v justícii a chráni manželstvo. Právna norma, ktorú do národnej rady predložili vládny Smer-SD a opozičné KDĽ, okrem iného zavádza vetu: Manželstvo je jedinečným zväzkom medzi mužom a ženou. SR manželstvo všestranne chráni a napomáha jeho dobru".

Novelu podporilo 102 zo 128 prítomných poslancov, 18 zákonodarcov bolo proti, traja sa zdržali, päť nehlasovalo. Za ústavnú zmenu hlasovali všetci prítomní poslanci Smeru-SD a KDĽ, časť klubu OĽaNO, časť klubu SDKÚ-DS a Alojz Hlina. Proti boli všetci prítomní poslanci Mosta-Híd a SaS, Ján Mičovský (OĽaNO) a časť nezarađených poslancov.

Ústava sa od septembra zmení

Do ústavy sa zároveň od septembra dostanú vety: "Manželstvo je jedinečným zväzkom medzi mužom a ženou. Slovenská republika manželstvo všestranne chráni a napomáha jeho dobru." Ústava SR v súčasnosti o manželstve hovorí: "Manželstvo, rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona. Zaručuje sa osobitná ochrana detí a mladistvých."

Katastrofický scenár alebo skutočný plán Moskvy?

Ruské noviny zverejnili pred dvomi rokmi víziu novej Európy po roku 2035 a udalosti na Ukrajine akoby kopírovali tento trend.

Pred dvoma rokmi zverejnili ruské noviny Express Gazeta sériu máp, ktoré ukazujú, ako by mohla vyzeráť Európa v roku 2035. Na jej vzniku sa podieľali podľa spomínaných novin mimovládne organizácie, výskumníci, analytici, použili práce geopolitických expertov Alvina Tofflera, Zbigniewa Brzezinskeho a Samuela Huntingtona.

Z dnešného pohľadu ide o vyslovene katastrofický scenár. Noviny aj uvádzajú, že „nie všetko“ sa naozaj stane presne tak, ako predpokladajú, ale je zrejme, že Express Gazeta vyslovene tendenčne predpovedá porážky ruských „nepriateľov“ a víťazstvá Moskvy.

Zarážajúca je však stať o Ukrajine – kde jednoznačne predpovedali pričlenenie Krymu k Rusku. Po tom má nasledovať Donbas a čas juhovýchodnej časti krajiny, kde sú dnes najväčšie ohniská občianskej vojny.

Západná Európa

Územné zmeny v Európe začnú z britských ostrovov. Po referende vystúpi z Veľkej Británie Škótsko. To dá podnet k nárastu separatistických nálad v Ulsteri. Vytvorí sa spoločné Írsko. Británia stráca silu a slovo.

Rastúca hospodárska a finančná kríza už začala proces destabilizácie Španielska. Baskovia a Katalánci veria, že bez Madridu prežijú oveľa jednoduchšie. Odrhnutie týchto oblastí bude nevyhnutné.

Multikultúrny kolaps už prebieha vo Francúzsku. Štát nedokázal prijať ľudí z bývalých kolónií. Situácia sa zhoršuje každým rokom. Príslušovcov pritom ruské noviny označujú ako „divokých farebných ľudí“. Podľa Express Gazeta je možné, že z oblastí okolo Marseille - Piemont a časť Južného Burgunska – vznikne nový islamský štát.

No a delenie čaká podľa máp aj Belgicko – to sa rozdelí pozdĺž etnických a jazykových línií. Flámsko sa spojí s Holandskom.

Stredná Európa

Ako prvý štát rieši Express Gazeta Taliansko. To sa podľa nich rozdelí. Vznikne obchodne silný sever - Liga severu - a chudobnejší juh. Nová hranica má byť na juhu Toskánska a Emilia-Romagna. No a aby toho nebolo málo, juh neudrží ani ekonomicky stabilné ostrovy Sardínia a Sicília.

Noviny čakajú veľké zmeny na Balkáne. Všetko bude mať podľa nich na svedomí „rastúci islamský faktor v Európe“. Majú sa objaviť tlaky na zrušenie štátnosti Bosny a Hercegoviny, ktorá vraj môže byť rozdelená medzi Srbsko a Chorvátsko.

Na druhej strane Albánsko sa rozšíri o Kosovo a priľahlé časti Srbska a Macedónska, čím sa vytvorí Veľké Albánsko. Z tohto bude podľa analýzy profitovať Turecko.

O slovo sa vraj prihlási aj Maďarsko, ktorého mnoho občanov stále nestrávil Trianon – údajne reanektuje Srbsko a časť rumunskej Transilvánie.

Noviny sa obzvlášť venujú údajnému rozdrobeniu Poľska. Krajina po roku 2035 podľa nich stratí oblasti Sliezska a Pomoranska, čo bude predmetom dohody medzi Moskvou a Berlínom a tiež jeho severovýchodné oblasti. Ruká Kaliningradská oblasť sa tiež pripojí k Nemecku.

Nezávislosť vyhlási aj malý kúsok západnej Ukrajiny.

Východná Európa

Rusko bude podľa tohto katastrofického scenára ťažiť z rozpadajúcej sa EÚ. Majú sa k nemu pripojiť „pruské“ časti Estónska a východu Lotyšska. Bielorusko ako štát zanikne a stane sa etnickou súčasťou Ruska.

No a delenie neobchádza podľa Expres Gazety ani Ukrajinu – k Rusku sa má pripojiť Donbas, Krym a veľká časť južnej Ukrajiny.

Podľa tejto analýzy je veľmi pravdepodobné, že by Rusko pripustilo vznik Kaukazského emirátu.

svetlokoemnas.info

Štyridsiatnici pôjdu do penzie v 65 rokoch, mladší v 70-tke

Soňa Pacharová, 11.06.2014 - Súčasná hranica 62 rokov pre odchod na dôchodok zďaleka nie je konečná. Od roku 2017 sa začne opäť zvyšovať a zhruba každých sedem rokov vzrastie o ďalší jeden rok. Podľa toho, ako sa bude vyvíjať priemerná stredná dĺžka dožitia obyvateľstva.

Dnešný päťdesiatnik by tak mal do penzie odchádzať vyše 63-ročný, štyridsiatnik už zhruba 65-ročný, tridsiatnik 68-ročný. Krátko po roku 2070 by sa dôchodcami mali stať až sedemdesiatnici. Inštitút finančnej politiky pri ministerstve financií už spracoval tabuľku, v ktorej orientačne predpokladá ročný nárast veku odchodu do dôchodku o 50 až 55 dní.

„Nechceme ľudí strašiť, ale inú možnosť nemáme. Aj okolité štáty prijímajú v tomto smere opatrenia, dokonca oveľa drastickéjšie ako my tu na Slovensku,“ tvrdí štátny tajomník ministerstva práce Jozef Burian.

Podľa údajov Správy o primeranosti dôchodkov v Európskej únii 2010 – 2050 je momentálne Slovensko krajinou s prakticky najnižším dôchodkovým vekom spomedzi členských štátov. Len rakúske, britské a rumunské ženy zatiaľ odchádzajú do dôchodku už ako 60-ročné a bulharské, estónske, chorvátske, poľské či litovské v 61 rokoch. Všetky krajiny však penzijný vek zvyšujú a výhľadovo po roku 2020 by v každej mal vzrásť aspoň na 65 rokov, pričom na Slovensku by nábeh mal byť opäť najpomalší, so sklzom najmenej dva roky za ostatnými krajinami.

Zvyšovanie penzijného veku výhradne na základe štatistických údajov o strednej dĺžke dožitia a nezávisle od politického „zafarbenia“ vlád schválil súčasný kabinet v rámci prijatej dôchodkovej reformy v lete 2012. Ak bude obyvateľstvo starnúť rýchlejšie, porastie odchodový vek strmšie. A, naopak, keby Slováci umierali mladší, môže jeho úroveň aj poklesnúť. „Nebudeme rozlišovať medzi stredným vekom dožitia mužov a žien, rozhodovať budú priemerné hodnoty v určených päťročných referenčných obdobiach,“ spresnil Burian.

Reforma ďalej predĺži penzijný vek aj ženám s deťmi, ktorým ho veľká reforma ministra práce z roku 2004 skokom navýšila o šesť až deväť rokov. Niektoré z nich dodnes nemusia odchádzať do penzie až ako 62-ročné, postupne sa mali na túto úroveň dostať až do roku 2024. V prekrývajúcom sa období rokov 2017 až 2023 však aj im k tomuto „nábehovému“ penzijnému veku pribudne niekoľko ďalších mesiacov.

Napríklad matka štyroch detí narodená v roku 1957 mohla pred rokom 2004 odísť na dôchodok už ako 54-ročná. V súčasnosti má nárok na starobnú penziu po dovŕšení šesťdesiatky. Od roku 2017 by jej k tomu malo pribudnúť ďalších zhruba 160 dní, takže do penzie pôjde vo veku 60 rokov a niekoľko mesiacov. „Áno, zmeny sa dotknú aj týchto žien,“ potvrdil Burian.

Ešte pred voľbami v roku 2010 politici Smeru tvrdili, že tlak na zvyšovanie dôchodkového veku nie je taký silný, ako tvrdí pravica, a prinajmenšom do roku 2024, keď sa má v všetkých občanov zjednotiť na 62 rokov, ho neplánujú meniť. A neskôr, v čase schvaľovania reformy, zase Burian uisťoval, že ročný nárast dôchodkového veku bude len niekde v intervale 20 až 30 dní.

Sociologička SAV Monika Čambáliková považuje ďalšie zvyšovanie penzijného veku pre ženy za diskriminačné.

„Mnohé z nich volili Smer vo viere, že zmierni tvrdosť Kaníkovkej reformy. No ten ich skôr pritvrďuje,“ mieni. Podľa nej ženy nielen výchovu detí, ale aj starostlivosťou o domácnosť či o starých príbuzných vykonávajú pre spoločnosť množstvo prospešnej, no zároveň absolútne nezaplatenej práce. „Vláda by im to mohla kompenzovať aspoň nižším dôchodkovým vekom,“ dodáva.

Európska únia už dávnejšie odporučila členským štátom výhľadovo zvýšiť penzijný vek až na 70 rokov.

Na Slovensku sa v máji počet starobných penzistov prvý raz prehupol cez milión osôb. Oproti máju minulého roku išlo o nárast o 25-tisíc ľudí. Priemerný starobný dôchodok bol ku koncu mája 399 eur a medziročne narástol o vyše deväť eur.

Pre ľudí, ktorí krátko pred dovŕšením penzijného veku stratili prácu a iní si už nevedeli nájsť, je riešením odchod do predčasného dôchodku. Znamená to však pre nich aj krátenie sumy nároku, o pol percenta za každý mesiac, o ktorý odišli skôr. Ku koncu mája dostávalo predčasný dôchodok 20,6-tisíc penzistov. Oproti máju 2013 ich bolo o 5,1-tisíc menej, čo čiastočne spôsobila legislatíva, ktorá už pri poberaní tohto typu dôchodku nedovoľuje súčasne vykonávať pracovné aktivity. Výška predčasného dôchodku bola priemerne 394 eur a medziročne stúpila o vyše sedem eur.

Jak jsem byl zatčen „U Zpěváčku“

Milan Hulík

Skutečně, čím více o tom přemýšlím, tím více docházím k závěru, že Michal Uhl a Lukáš Jelínek mají asi pravdu. Vzpomínám na scénku Vladimíra Menšíka ze zakázaného rozhlasového silvestra 1968. Tehdy Menšík jako upovídaný holič tvrdil, že on ten socialismus by nemusel být špatný, kdyby ho holt dělali jiní lidé. S jinými lidmi, nejlépe s vyměněným národem, jak radil Bertolt Brecht soudruhům v NDR po potlačení povstání v roce 1953, by ten socialismus mohl skutečně být takový, jaký si jej představují Michal s Lukášem.

Když to tak vezmu, tak i s tím nevyměněným národem (možná právě proto) jsem v něm zažíval neskutečnou srandu, protože tehdy bylo směšné snad všechno. Samozřejmě, musím si odmyslet odsouzení otce na dvanáct let, propadnutí veškerého majetku, nejen jeho, ale celé rodiny, do kterého estébáci zahrnuli i můj osobní. Hned pár dní po otcově zatčení, několik měsíců před tím, než byl vůbec odsouzen a byl vysloven trest propadnutí majetku, nám estébáci vyběhli byt a odvezli vše kromě několika skříní. Včetně televize, rádia a ledničky. Několik dní po tomto odvozu přijeli znovu - zapomněli na koberce a pračku.

Nikdy nezapomenu na plačící matku sedící uprostřed prázdného bytu jen na parketách, která po letech musela začít prát znovu na valše. Ale potom - to vlastně už byl jen řetěz legrace, srandy a absurdit s výjimkou návštěv otce ve vězení, dávno předtím, než u nás začali hrát Ionesca, Becketta a Havla. Takové komunistické manifestace nebo sjezdy, skandování, volání "ať žije KSČ, ať žije Sovětský svaz" a komentáře v novinách k těmto zvoláním uvedené vždy v závorce - (delegáti povstávají, delegáti bouřlivě skandují a potom dlouze tleskají) - to bylo lepší než ten silvestr s Menšíkem. Bodejť by tleskali krátce, to by si mohli odnést. Snad jen záběry ze Severní Koreje mohou dnes ilustrovat to nadšení, kterým 99,99 % obyvatel (ten mizivý zbytek byl pravděpodobně v kriminálech), vyjadřovalo podporu boji za mír a za socialismus v naší vlasti.

Bylo to opět zadržení, které vydávám za zatčení, tentokrát v restauraci "U Zpěváčku". Měl jsem sice trochu strach, ale legrace byla větší. Sice šibeniční, ale přece. Dokonce francouzská.

Měl jsem na vojně kamaráda, frankofila, jeho matka před válkou poklízela ve Francii, a proto mluvil obtočně francouzsky. Měl jednu podivuhodnou schopnost. Z každého průšvihy se dostal, byl zkrátka teflonový a za co by jiný voják nevyšel z kriminálu, to jemu prošlo. Jednou jsme šli z letiště v Havlíčkově Brodě dolů zkratou na velitelství divize, úzká pěšina vedla ze svahu a proti nám šel major - kopie majora Borovičky zvaného Malinkatý ďábel z Tankového praporu; řval stejně a nikdo kolem něj nemohl projít, aby si na něj zelený ďábel nezařval. Provinilce hned vodil k veliteli naší 4. tankové divize - zvané Ocelová pěst republiky. Bylo jasné, že někdo musí ustoupit stranou, aby druhý mohl projít. Tím, kdo měl ustoupit, jsme byli samozřejmě my. Jirka s rozepnutou blůzou a čepicí za opaskem, porušující tak výstrojní kázeň, však kráčel dále připraven na taran, takže uskočila kopie majora Borovičky. Moje zdvihající se ruka k salutování klesla a na řvoucího majora se Jirka otočil a řekl: "Polib mi p....." Dál už nebylo nic, kopie tam stála, zřejmě nevěřila svým ušima, já jsem nedosalutoval a pokračovali jsme s Jirkou v chůzi. Druhý den nic, žádné hlášení! Zelená kopie si zřejmě myslela, že se jí to zdálo.

V roce 1974 si Jirka vzal Francouzku a vystěhoval se do Francie. Omylem se totiž narodil jako Čech, přestože byl celým svým založením, duší, nepořádkem a odmítáním autority pravým Francouzem. Když přijel za rok na první návštěvu, tak jsme si dali sraz v hospodě U Zpěváčku. Přišel jsem později a hned jsem viděl, že je zle a bude asi huře. Jirka měl v sobě již několik piv a stačil pozurázet všechny přítomné hosty. Protistátní urážky měly teprve přijít. V době jeho pobytu ve Francii se totiž generální tajemník KSČ Gustav Husák, dřívější bojovník proti zdvojování funkce genseka a prezidenta v osobě Antonína Novotného, stal i prezidentem. Problém byl v tom, že všechny Jirkovy výroky mohly naplňovat skutkovou podstatu trestného činu crimen laesae majestatis (zločin urážky jeho majestátu): "Tak sotva vytáhnu paty, tak po návratu zjišťuji, že nám nějaký slovenský komouš prdí do královských peřin." Urážky nebraly konce. Hosté zneklidněli, první opouštěli restauraci a další začali platit. V tomto lidsky přirozeném úkonu se Jirkovi zalíbilo. Prezidentovo vypouštění plynů bylo obsahem jeho dalších výroků v nejrůznějších variacích. Královské peřiny sem, královské křeslo tam - Jirka začal procházet celým Hradem.

Posléze, již v prázdné restauraci, nám zřejmě sympatizující vedoucí důrazně doporučil, abychom utekli, prý tam seděli dva zuřiví soudruzi, kteří o nás již jistě referují. Než jsem stačil Jirku přesvědčit, už byli zpátky i s doprovodem dvou příslušníků VB: "Legitimujte se." Jirka mu podal své francouzské doklady, kterými začal esenbák rozpačitě listovat. "Prý jste napadali soudruha prezidenta," zeptal se a Jirka konstatujíc "surement" všechny své výroky začal opakovat francouzsky. "On je diplomat," snažil jsem se zachránit Jirku a sebe. "Pojďte s námi." A už jsme jeli do blízké Bartolomějské. Tam to ale vyvrcholilo. "Tak soudruzi, co jste to prováděli?" "Prý jste se vulgárně vyjadřovali o soudruhovi prezidentovi," uhodila na nás nějaká vyšší šarže s jednou hvězdičkou ve zlaté ohrádce, která nás převzala. Než jsem to nějak diplomaticky vysvětlil, tak diplomat Jirka se šesti piv začal rozčileně mluvit, samozřejmě francouzsky. "On nemluví česky?" Naštěstí soudruh major esenbá zase nerozuměl francouzsky, protože Jirka mu začal vykládat, že dokud tady budou komouši, tak on v Praze bude mluvit jen francouzsky. A že bude chodit kanály, aby je nemusel potkávat.

Vypukl doslova trapas. Francouzský tlumočnick nebyl po ruce, Jirka se k češtině neznal a ponechat si nás v Bartolomějské z důvodu přirozeného lidského úkonu, byt' prezidentského, bylo přece jen "ošajslich". A sepisovat o prezidentském prdu protokol? A je takový úkon vůbec protistátní? "Kde pracujete," zeptal se major, protože již toleroval jeho francouzštinu. "En Belgique," odpověděl Jirka. Já přeložil: "V Belgii, žije ale ve Francii, pracuje v Belgii." Zdá se, že to výslech ještě více zkomplikovalo. Viděl jsem, že major přemýšlí. Má nás zadržet a shánět tlumočnicka? Kvůli prdu? Je to hanobení prezidenta? Těžké rozhodování. Odešel se poradit a za chvíli se s ním vrátila nějaká jiná rozčilená zlatá zahrádka, tentokrát se dvěma hvězdičkami. Ta nepromluvila, ale zařvala: "Ven ožralové - i s tou vaší belgičtinou." Tak jsme vypadli. Jirka měl zase kliku.

Při dalších návštěvách Jirky jsem si již dával pozor. Do hospody s ním, či spíše do hospody za ním, jsem chodil včas a pobyl jsem jen do jeho prvních tří piv. Pak už to začínalo být nebezpečné. Co bylo potom, jsem se dozvídal od společných kamarádů. Jirkovy "protistátní" aktivity vyvrcholily přípravou a organizací útěku dnes již slavného fotografa Pavla Büchlera, který se na falešný doklad, který Jirka obstaral u francouzských anarchistů, pokusil s Jirkovou ženou (originální Francouzku) dostat z ČSSR přes Maďarsko do Francie. Maďaři si pas na letišti pečlivě prohlédli a vroubkované razítko kolem fotografie se jim nezdálo. Pak už jen oba po dvoutýdenní vazbě v Maďarsku předali československým orgánům. Obhajobou Jirka pochopitelně pověřil mě, a tak jsem za nimi začal chodit na Pankrác.

Ale ani tím Jirkova aktivita v této věci neskončila. Na proces s nimi u Obvodního soudu pro Prahu 6 poslal dalšího fotografa, Karla Kyncla ml., a ten ze zadní lavice jednacím místnosti udělal několik snímků. Skoro panoramatických, od prokurátora na levé straně, přes celý senát až k obhájcím. Fotografie byla ve dvoustránkovém formátu publikována v Paris Match a ve Sternu - oba časopisy jsem si pak mohl prohlédnout opět v Bartolomějské ulici, tentokrát ne na "čtyřce", ale na "sedmičce", kam si mě StB předvolala.

PRÁVO: V duchu socialismu i po 17. listopadu 1989

Marek Steiner NevPes

Před dvaceti lety k 1.6.1994 byly provedeny změny a doplňky (novela) zákoníku práce. Tehdy různí experti zejména z Ministerstva práce a sociálních věcí a Českomoravské komory odborových svazů(!) dávali dobrozdání, že platně sjednané smluvní odstupné bylo v kolektivních smlouvách zákonodárcem touto novelou zrušeno. K vysvětlení dodávám, že smluvní odstupné je v kolektivních smlouvách sjednáváno v rozsahu několika měsíčních výdělků zaměstnance a náleží zaměstnanci při rozvázání pracovního poměru ze stanovených důvodů (například, když je pracovní poměr rozvázán z důvodu zrušení pracovního místa). Toto smluvní odstupné, které mělo sloužit zaměstnancům především k překlenutí obtížného období nezaměstnanosti nebo k zahájení živnostenského podnikání, bylo údajně novelou zákoníku práce zcela bezvýjimečně zrušeno. Takto desetitisíce zaměstnanců přišlo o svůj nárok na velké finanční částky. Výjimku činilo šest zaměstnanců Sigmy Hodonín, kteří zažalovali plnění z platné kolektivní smlouvy včas u soudu. Zásadním problémem zde bylo, že vůbec nedošlo ke změně chápání práva oproti době totalitní diktatury, i když od převratu uplynulo téměř pět let. Totalitní stát vyžadoval plnění a respektování vůle vládnoucí nomenklatury. Z

tohoto vyplývala nutnost respektovat převrácenou stupnici právních norem. Výklad ministerských úředníků byl více než právo (odpovídal vůli vládnoucí strany), po respektování tohoto výkladu mohl soud přihlédnout k zákonu, ústava zakotvovala na poli lidských práv dobře míněné úmysly, které nemusely být dodržovány nebo respektovány. Soudci sice po roce 1989 dostali definitivu, ale staré myšlení a návyky bylo mnohdy těžké měnit.

V roce 1994 žalobci u prvoinstančního okresního soudu argumentovali zejména zásadou, že smlouvy musejí být dodrženy. Tato zásada vyplývá již z Evropské úmluvy o lidských právech a svobodách. Proto žádné odstupné nemohlo být v našem případě rušeno. Je zajímavé, jak se s tímto vypořádával předseda senátu (bývalý nomenklaturní kádr). Šlo z jeho strany o uplatnění přísloví "Já o voze, ty o koze". Předseda se choval tak, jako by argumentace ze strany žalobců vůbec neexistovala. Prostě vůbec nepocíťoval povinnost se s touto argumentací vypořádat nebo se alespoň o její existenci zmínit. Opsal komentář nějakého ministerského úředníka, že smluvní odstupné bylo novelou zákoníku práce zrušeno a konec. Šlo o pokračování praxe před listopadem 1989. Výklad autority z ministerstva byl více než ústavní řád. Tento výklad byl podrobný a konkrétní. Obsahoval vůli vládnoucí strany. Ústavní řád byl nekonkrétní a abstraktní. Šlo o dobře míněný program, který nemusel být dodržen. (Výjimka – vedoucí úloha strany.) Po listopadu 1989 dost soudců svoje dosavadní myšlení nebylo schopno vůbec změnit. Odvolací soud také žalobu zamítl. Teprve v roce 1999 Ústavní soud rozhodl, že žádné smluvní odstupné nebylo zrušeno. Přitom nebylo třeba nic rušit z novely zákoníku práce pro rozpor s Ústavou. Ze strany prvoinstančního a odvolacího soudu šlo o upřednostnění chybného a protiústavního výkladu před právem. Bohužel z desítek tisíc postižených zaměstnanců dostalo smluvní odstupné jen šest bývalých zaměstnanců Sigmy Hodonín. U ostatních se nárok promlčel.

***

Nyní od 1.1.2014 je výslovně písemně zakotveno, že smlouvy mají být splněny (§ 3 nového občanského zákoníku). Proto musí dále platit ustanovení § 2 odst .1 nového občanského zákoníku, že každé ustanovení soukromého práva lze vykládat jenom ve shodě s Listinou základních práv a svobod a ústavním pořádkem vůbec, se zásadami, na nichž spočívá občanský zákoník, jakož i s trvalým zřetelem k hodnotám, které se tím chrání. Dříve bylo nutno tyto zásady dovodit přímo z ústavního řádu. Nyní takto soudy a státní orgány získaly konkrétní návod, aniž by se po právní stránce něco měnilo.

Drzý padělatel. V Česku řadí "génius"

Tuzemský trh s výtvarným uměním čelí hrozbě. V Česku se objevil další padělatel. Ale tentokrát drzý natolik, že na rozdíl od jiných falzifikátorů vytváří imitace obrazů dosud žijících autorů. Dokonce ošálil renomované znalce. To je unikum.

Významné galerie bijí na poplach. Prý je ohrožuje mistr mezi padělateli. "Už jsme podali trestní oznámení," řekl TÝDNU Vladimír Neubert, ředitel předního aukčního domu a galerie klasického výtvarného umění Galerie Art Praha. A zdůraznil: "Je opravdu šokující, jak jsou jeho falza dokonalá. Jsou k nerozeznání od originálu! Úplně stejná. I já sám se nechal oklamat."

Podle Neuberta může mít existence tak precizních falz značně neblahý dopad na trh s výtvarným uměním a samotné aukce. "Ano, pro celý trh je to nebezpečné," podotýká. "I proto jsme vypsalí odměnu 100 tisíc korun za dopadení tohoto lumpa."

Jeden z napálených je i komunistický europoslanec Miloslav Ransdorf.

V Klementinu padl rekord, naměřili tu 33,6 stupně

9. června - Praha - Teplotní rekordy pro dnešní den byly dnes v České republice překonány na zhruba polovině stanic ze 135, které měří alespoň 30 let. Nejtepleji bylo v Praze na Karlově, kde naměřili 34,4 stupně Celsia. ČTK to řekl mluvčí Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ) Petr Dvořák. Teplotní rekord padl i v pražském Klementinu, kde se měří od roku 1775. Teplota tu vystoupala na 33,6 stupně Celsia. Klementinu překonalo dosavadní rekord 31,9 stupně, který platil z let 1946, 1950 a 2003. Klementinum je nejstarší česká meteorologická stanice. Nejchladněji dnes bylo na krkonošské Luční boudě, a to 20,8 stupně Celsia. CTK

K zamyšlení

Na internetu kolují obrázky zabitých lidí s textem jaký byl Bandera zločinec. Nevím kdo je v pozadí této akce, ale Pan Karel se k tomu vyjádřil velice trefně:

Souhlasím, že ty fotky jsou hrozne a že banderovci se dopouštěli zverstev. Stejných, jako ostatní účastníci těch valek. Což je vubec neomlouvá, ale relativizuje ciste důvody autoru te prezentace. Bandera byl ukrajinsky nacionalista, ktereho veznili Polaci a Nemci a zavraždili v Nemecku Soveti. Jeho cílem byla ukrajinska nezavislost a spojil se s kymkoliv, kdo mu v tom pomahal. Jeho otec byl knez ....

Ty fotky jsou valka. Ty fotky jsou take propaganda. Ted Rusko ukazuje Banderu a spojuje ho s dnesni vladou Ukrajiny, aby mohlo tvrdit, že bojují proti fasismu. Jako bych ja spojoval Putina s cernosotnencemi, jejich heslo bylo "Bij zidaky, spasis Rusko".

Bylo by dobre nespadnout do léčky propagandy a chladne analyzovat o co jde. SSSR se rozpadl, s vyjimkou baltskych republik nasledovnicke zeme byly prevzaty ex-sefy KSSS ci KGB. Casem nekde dochazi k liberalizaci, lide cestuji, vidi, jak se zije ve zbytku Evropy a chteji neco podobneho. Coz je tlaci k EU. EU jim nabizi pomocnou ruku, ale michaji se dohromady EU a NATO. Rusko nechce mit NATO v lune sve zajmove sfery, jako Kennedy nechtel sovske rakety na Kube. Dokonce i EU je pro Rusko nebezpecim, protoze je prikladem, ze to lze delat lepe a demokraticteji. Spanelsko a Portugalsko clenstvim v EU po padu jejich diktatur se zvedly. Dokonce i Recko.

Ukrajina je vsak patchwork, ktery ze sovsckych uzemnich zisku, vetsinou díky spolupraci s Hitlerem, získala nejvetsi cast. Vychodni Polsko si rozdelilo Belorusko a Ukrajina, cast finske Karelíe Rusko, baltske republiky jsou dnes zase nezavisle, rumunska Bukovina je dnes ukrajinske a rumunska Bessarabie vetsnou nezavisla Moldova a její jizni cast soucasti Ukrajiny. Krome toho cast vychodniho Pruska kolem Königsbergu (Kaliningradu) je ruske a Ceskoslovensku ukradnura Podkarpatska Rus ukrajinska. Dnesni Ukrajina je na uzemich, ktere pred 1.svetovou valkou byly i R-U (Halic,PR) a po ni Poslko, CSR a Rumunsko. Z techto duvodu se diva zapad Ukrajiny na zapad a vychod na vychod. Zapad je katolicka, uniatricka ci recko-katolicka, vychod pravoslavna. Je to jedna zeme kde se mluvi x jazyky a ktere spojuje mnohdy velmi malo. Proto tech tolik odstredivych sil. Krym je vubec zvlastnost, protoze po získání od Otmánu patrila Rusku az do 1954, kdy ho Chruscev predal Ukrajine. Stalin vystehoval Krymske Tatary na Sibir a osidlil to tam etnickymi Rusy, kteri pozadali o pripojeni k Rusku. Svet pritom je pro zachovani uzemni celistvosti Ukrajiny, kdyz vsude jinde doslo k etnickemu cistení a vytvpení narodnich statu.

To vse ti ty fotografie a jejich doprovodny text nerikaji.

Zdravi Karel

Další malá poznámka k návštěvě Chomského v Čechách.

Tak jednou do ČR přijel někdo uznávaný (tím neřikám, že s jeho názory musíme automaticky souhlasit) a zároveň kritický k současnému systému a americké politice a v Česku hned odhalil jeho pravou podstatu - že je to "hlupák" a "blbec", který ničemu nerozumí.

To je radost pocházet z takové země, kde dokáží odhalit, v čem se metaforicky řečeno celý svět mýlí. Myslím, že i Albert Einstein by dnes byl v Česku odhalen jako totální břídlík a "blbej Žid". I jemu to politicky myslelo blbě a nebezpečně, *napsala na Facebooku Veronika Sušová-Salminen*. StBlisty

PROČ JSEM MONARCHISTOU?

Tak předně, protože jsem prvně v životě přísahal věrnost a loyaltitu Austrálii a naší královně Alžbětě Druhé - a to jsem přísahal dobrovolně a na Bibli!

Od těch časů se v Austrálii leccos změnilo, nemnoho toho bylo k lepšímu. Všichni, kteří toto čtou ví, že politickou moc v Austrálii, si čas od času pomoci voleb vyměňují dvě nejsilnější strany, tedy vlastně jedna z nich, ta "konservativní" Koalice Liberal a National a na druhé straně ti tak zvaně "progresivní" Labor, kterým říkám Socani.

Díky tomu, že máme opravdovou svobodu a demokracii, tak k těmto dvěma hlavním hráčům politického "ping-pongu", k volbám, či hlavně před volbami vznikají i strany menší, které se snaží získat vliv a přizívit se na stranách větších, kšeftařením a nabídkou svých hlasů, které někdy mohou být rozhodující.

Někdy tyto strany vzniknou a zaniknou po pár letech jako Democrats, jindy jako Greens uchvátí myšlení mladých městských idealistů, ale o opravdovém životě v přírodě neví ani "tuk". Další strany se soustřeďují na otázky důležité, ale ty si uvědomuje jenom vlastenecká část Austrálie, tedy pozvolně zašpinění země nevhodnými imigranty, nelajálními, agresivními, často kriminálními. Na toto poukazuje v současnosti pouze Party For Freedom, strana proti komunismu a proti Islámu.

S podobným programem vznikla i One Nation Party, ale když se ukázala jako možná konkurence těch velkých stran, ty se společně postaraly o její politický konec.

Shooters Party, která je proti pozvolnému odzbrojování občanů, tak, jak si to přejí U.N., má program správný, ale existuje jen na státní bázi, nikoliv federální.

Toto je jeden z faktorů zdejšího politického a volebního života, který se mi osobně velice nelíbí! Myslím, že volí nějaké strany, má být plně seznámený s programem té strany a její vedení, když se stane stranou vládnoucí (tém potom říkáme "ti v Canbeře"), by ten program také měla (musela) plnit.

Nejenom, že žádná strana, velká ani malá toto neplní, vždycky si po volebním údobí najde nějaké výmluvy k tomu, aby od předvolebních slibů ustoupila, anebo je "pod vlivem okolností" otočila, třeba o 180°!

Stalo se tu běžným zvykem, že za roky vlády Koalice, jsou zvýšeny různé ceny, poplatky, prostě se šetří, tak jako se má v každé domácnosti - malé i velké, ale toto není přijato nikdy s jásotem "lidu", protože to znamená utahování opasků hlavně obyčejných lidí, dělníků, studentů, persistentů, tedy nepopulární, ale nutné.

Toho samozřejmě vždycky použije opozice, v tomto případě Labor, s přivěšenými Greens a několika oportunistickými "independents" k žihavé kritice, aniž by si lidé uvědomili, že tvrdý budget je zaviněn jejich vlastním utrácením, když vládli oni a zadlužili zemi. O straně PUP - hrače bohatého businessmana, není třeba psát, to je kapitola sama pro sebe.

To je zrovna situace teď, kdy levicová opozice nevynechá jedinou příležitost ke kritice Abbottovy vlády, at už právem, nebo zcela falešně, často lživě a urážlivě.

Například za nejkřiklavějším příkladem pokrytectví je to, že Prime Ministrovi mají za zlé, že na své cestě na americký kontinent nehodlá pohovořit s americkými bankéři a World Monetary Fondem, pouze s politiky a obchodníky. Dále mu mají za zlé, že až bude mluvit s prezidentem Obamou, chce s ním mluvit také pouze o vzájemných vztazích, o obraně a o obchodu, ale rozhodně se nehodlá v těchto setkáních bavit o "oteplování" zeměkoule, tedy tématu, na které má (zaplat Pán Bůh) australský Prime Minister Abbott úplně opačný názor, nežli americký prezident Obama. Tyto teorie už jsou dávno prokazatelně profláknuté a různí politici jimi stále opruzují, aby zakryli otázky jiné, důležitější.

(Zlomyslně k tomu podotýkám, že Obama by si měl přizvat Clintonova oblíbence, obrpodvodníka s oteplováním - Al Gora, s jeho ledním medvídkem na tající kře!) Ale teď k té monarchii! Někde jsem slyšel, nebo četl rozumnou větu: Když něco dobře funguje, nesnaž se to měnit za něco nového, nevyzkoušeného!

Ve všech těchto stranách jsou přívrženci monarchie, ale také přívrženci republiky. Snad poněkud více je jich na té naší, konzervativní straně a toto právě připisují PM Abbottovi jako plus, že obnovil starou tradici, kterou svévolně zrušili Labor (za jásotu Greens, Socialist Workers Party a jiných levicových "nemytých"), tedy tradici, kdy se ke dni narození naší královny HM Q.E. II. vláda uděluje řády a tituly, které právě ti "rovnostářští" Socani zrušili. Mnoho úspěšných let tady, v New South Wales zastupovala královnu jako její Governor Marie Bashir a právě té udělil PM Abbott, se svolením královny, šlechtický přídomek "Dame". Takže je Dame Marie Bashir!

Zvláštní, takové neanglosaské jméno, čím to?

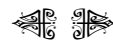
Tak jako do Austrálie přicházeli uprchlíci před nacismem a před komunismem, přišli sem také mnozí ze Středního Východu, tedy i z Libanonu, po tamní občanské válce. V té tehdy vyhráli libanonští muslimové a mnoho křesťanů našlo novou vlast v Austrálii, tak jako my. Guvernérka Dame Marie Bashir, je křestanka a ve své funkci to plně dokázala.

Tady v Austrálii nikdy nebyly problémy s libanonskými křesťany, ti vždy dobře splynuli s Austrálií, poznají se jen podle jmen. Zato totéž nelze říci o libanonských muslimech.

Naše media, aby nebyla obviněna z poukazování či dokonce rasismu, už dávno neuveřejňují původ, nebo dokonce víru chycených nebo zabitých kriminálků.

Takže s tou imigrací, s multikulturou a tvořením "novoAustralanů", je to opravdu různé, jen si myslím, že imigranti té první generace, i když by po pár letech získali naturalizací status australského občana a tedy i právo na australský cestovní pas, stále by neměli mít právo rozhodovat o změně našeho systému, tedy Commonwealth of Australia s titulární královnou Austrálie - Q.E. II. K tomu říká i logika: Proč mají včely med? Protože mají královnu! Kdyby měly presidenta, měly by hovno!

9. června 2014. Sven F. Rehulka - Miranda NSW

K fotografii na první straně Ministr Zaorálek ocenil Josefa Chromého z Tasmánie

10.06.2014 - *Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek udělil v Černínském paláci 6. června 2014 cenu Gratias Agit 2014 celkem patnácti osobnostem včetně podnikatele Josefa Chromého z Tasmánie. Konzulát, který pana Chromého na ocenění nominoval, mu srdečně blahopřeje.*

Cenu Gratias Agit zřídilo MZV v roce 1997 a ministr ji každoročně uděluje za příkladné aktivity v nevládní sféře, zaměřené na propagaci České republiky. Laureáty jsou čeští krajané, kteří žijí v zahraničí a šffí věhlas své rodné země, ale také přátelé ČR a význačné osobnosti, které nezištně podporují přátelské vztahy mezi svými zeměmi a naší vlastí. Jsou mezi nimi bohemisté, překladatelé, vědci, podnikatelé, výtvarníci, hudebníci, spisovatelé, pedagogičti pracovníci nebo sportovci.

Ptá se Pepíček maminky: 'Mami, kdybych vylezl z té druhé dírky, jmenoval bych se Peprdýlek?'...

Recepis No.389 Punčový dort

Na 2 korpusy

380 g polohrubé mouky
6 vajec
180 g moučkového cukru
1 vanilkový cukr
180 ml oleje
180 ml vody
prášek do pečiva
150 g pikantního džemu (rybízový, malinový)
Na punčový rozvar
140 ml vody
190 g krupicového cukru
trošku červeného potravinářského barviva

trochu rumu

trochu punče

Na polevu

šťáva ze 2 citronů
200 g moučkového cukru
tmavá čokoládová poleva
100 g nasekaných oříšků nebo mletých piškotů
50 g nasekaných pistácií

Postup

Všechny přísady na těsto vyšleháme a hmotu rozdělíme do dvou dortových forem vyložených pečicím papírem a při teplotě 180 °C upečeme korpusy a pak je necháme na mřížce vychladnout. Ve větším rendlíku svaříme vodu s cukrem, necháme chvíli povařit, pak odstavíme, přidáme barvivo, rum a punč a důkladně promícháme. Jeden korpus podélně rozřízneme, spodní část namažeme silnou vrstvou džemu a uzavřeme do dortové formy. Druhý korpus rozkrájíme na kousky, každý důkladně namočíme do rozvaru a korpusy poskládáme na namazaný korpus a nakonec přiklopíme druhou půlkou piškotového korpusu, zatížíme a necháme v chladu odležet do dalšího dne. Pak dort vyndáme z formy, ozdobíme polevou, vršek dortu tenkými proužky čokolády a nasekanými pistáciemi, boky mletými oříšky nebo piškoty.

Tyto potraviny do ledničky nepatří. A jak je to s máslem?

Praha – Když přijde řeč na ukládání potravin do ledničky, mnoho lidí se začne hádat. Patří chleba do ledničky, nebo do chlebníku? A co máslo? Většina odpoví, že tato potravina se má skladovat v lednici. Opravdu?

Když vyndáte máslo z ledničky, určitě vás netěší, že se pak špatně roztírá. Z kulinářských debat a hádek většinou vyplývá, že by se máslo mělo skladovat v ledničce zabalené a vyndat asi 15 minut před použitím.

Jinde se ale dozvíte, že máslo nemusíte dávat do ledničky, protože je vyrobené z pasterizovaného mléka, a riziko přemnožení bakterií je tak velmi nízké. Taky záleží na tom, o jaký druh másla se jedná. Slaná másla jsou více chráněná před zkažením, naopak vše, co je „light“, našlehané nebo neslané má větší tendenci se kazit. Závěr tedy zní, že se nic nestane, pokud slané máslo necháte mimo ledničku několik hodin. Jsou ovšem potraviny, které do ledničky rozhodně nepatří (ale patří třeba do mrazáku):

Rajčata

Rajčata ztratí v ledničce svou chuť. Studený vzduch totiž zastaví proces dozrávání a je to právě dozrávání, které dává rajčatům jejich typickou chuť a vůni. Chladný vzduch dále pozměňuje strukturu této zeleniny: nízké teploty narušují blány uvnitř rajčete, které pak moučnatí.

Brambory

Chladný vzduch vede k tomu, že se škrob v bramboře rychle přeměňuje v cukr. Výsledek je pak ten, že máte brambory příliš sladké a hrubé. Brambory by se měly skladovat v papírovém obalu v chladném, ale nikoli příliš studeném prostředí. Pokud nemáte ideální sklep, dejte je na tmavé místo ve spížirně. Papírový obal je lepší než igelitové tašky, protože více „dýchá“, a brambory tudíž rychle neshnijí.

Cibule

Vlhko v lednici udělá z cibule měkkou a plesnivou hmotu. Cibuli je nutné skladovat na suchém místě a neměla by být blízko brambor, protože obojí má pak horší kvalitu. V lednici naopak můžete mít pórek a pažitku, protože obsahují méně vody než cibule.

Česnek

Ten v lednici začne klíčit, hnit a měnit se v gumu.

Chleba

Pečivo se v lednici vysuší a rozpadne, a to velmi rychle, takže ho do lednice nedávejte ani v případě, že ho hodláte spotřebovat za pár hodin. Chleba raději dejte do chlebníku nebo případně do mrazáku. Pokud chleba zkonzumujete do čtyř dnů, patří do chlebníku, pokud ho budete jíst za delší dobu, patří do mrazáku. Chleba by měl být v mrazáku v obalu, který zadržuje vlhkost. Když chléb vyndáte z mrazáku, rozmrazujete ho pomalu.

Olivový olej

Ten v lednici kondenzuje a změní se polepevnou hmotu, která trochu připomíná máslo.

Káva

Káva v lednici ztratí své aroma a navíc nasaje pachy z jiných potravin. Kávu nicméně můžete dát do mrazáku, píše huffingtonpost.com.

Med

Med je zbytečné dávat do ledničky, vydrží venku vlastně napořád, pokud je ve sklenici s víčkem. V lednici med zkrystalizuje.

Souostroví smutku, hrůz a utrpení

Autor: Pavel Šmejkal 21.století

Osvětim, Mauthausen, Buchenwald, Treblinka. Ta jména, která jsou symboly utrpení, zná každý. Ale existují i jiné pojmy, které možná tak známé nejsou. Vorkuta, Kolyma, Solovecké ostrovy, i zde existovala inferna, která se od nacistických koncentračních táborů příliš nelišila.

Glavnoje upravljenije lagerej, zkráceně tedy Gulag. Systém sovětských koncentračních a pracovních táborů začal být budován již za Lenina v roce 1918 a rozšířen byl zejména za hrůzovlády Josifa Stalina. Správa byla i s tábory samotnými oficiálně zrušena v lednu 1960, ve skutečnosti ovšem tábory existovaly až do pádu komunistického režimu. Ovšem, v některých oblastech Ruska existují dodnes zařízení, která se gulagu až nápadně podobají…

Během celé existence Sovětského svazu vzniklo nejméně 476 táborových komplexů, v nichž byly sdruženy tisíce táborů. Jen v období Stalinovy tyranie (1929–1953) jimi prošlo nejméně osm milionů lidí. Podle historiků zde zemřelo jen v letech 1934–1953 přes milion lidí, celkově se počet mrtvých podle odhadů může blížit deseti milionům.

Editor Černé knihy komunismu Francouz Stéphane Courtois hovoří dokonce o dvaceti milionech.

Zpověď českého turisty vypovězeného z Austrálie

Zase jsem jednou chtěl někam vyrazit. Po půlroce intenzivní práce v Praze, po konfliktu s českou mentalitou i zákonem, jsem opravdu potřeboval vypadnout. Moje kolegyně Jitka chtěla taky vidět kus světa, tak jsme oba dali výpověď (mě vlastně vyhodili), Jitka sehnala přes CKM levné letenky, a po nejnutnějších přípravách jsme s docela matnými plány vyrazili do Indonesie a okolí.

Jelikož se nám ani po čtyřech měsících nechtělo domů, a co taky doma s vypumpovanou peněženkou, zažádali jsme v Denpasaru (Bali) o Australské vízum. Požádali jsme jen o jeden měsíc (na déle jsem nemohl prokázat dost peněz), a jeden měsíc jsme taky dostali.

V Darwinu jsem koupil levné auto a vyrazil na západ, zatímco Jitka se přidala ke dvěma dalším backpackerům s karavanem na východ s úmyslem letět ze Sydney na Zealand. Její sen se zhroutil těsně před odletem, kdy jí nebyl povolen vstup do letadla jen proto, že neměla předem vyřízené vízum pro návrat do Austrálie. Nějakou dobu se v Sydney pokoušela sehnat práci, zatímco bydlela v bytě se dvěma dalšími Čechy, které tam náhodou potkala.

Po třech deštivých zimních týdnech bez úspěchu si koupila novou letenku přímo do Prahy. Nemohla použít svou zpáteční přes Jakarta protože Indonésani by jí kvůli propadlému Australskému vízu neumožnili ani tranzit. Jitka přestála svoje vízum o 29 dní a dostala při odletu zákaz vstupu na tri roky. Kdyby byla letěla o den dříve, nic by se nedělo. 28 dní se ještě toleruje.

Já jsem si rychle našel práci na východním pobřeží a zanedlouho jsem mel našetřeno dost na cestu kolem celé Austrálie. Se svou novou kamarádkou Rejko jsme vyrazili na dlouhou jízdu přes celé jižní pobřeží s cílem dopravit Rejko do Sydney, a pokračovat dál za skvělým surfem východního pobřeží, a na Velký bariérový útes absolvovat potápěčský kurz. Nic z toho se neuskutečnilo.

V pohraničním městě mezi Západní a Jižní Austrálií jsem byl odchycen policií za nezapnutý bezpečnostní pás, a hyperaktivní fízlík se dožadoval cestovního pasu. Moje výmluva, ze je na ambasádě, protože žádám o vízum do jiné země, mi nic nepomohla, neboť i dopraváci mají okamžitý přístup k databázi IMMI (department of immigration and citizenship), takže bylo snadné zjistit, že platnost mého víza skončila před třemi měsíci.

Sbalil jsem si do batohu co jsem mohl, rozloučil se s Rejko, a nechal se odvézt na policejní stanici, kde jsem byl telefonicky spojen s úředníkem IMMI. Ten mne ubezpečil, že ví o tom, že jsem pracoval, a jedním dechem mi nabídnul, že sdělím-li mu jména lidí pro které jsem dělal, zasadí se o to, aby mi bylo uděleno tzv. přemostovací vízum na dobu nezbytně nutnou k opuštění země. Stručně jsem mu vysvětlil co si o něm myslím, a od té doby už nikdy o mojí ilegální práci nebyla řeč. Aktivní fízlík mě přepravil do většího města, přičemž cestou pokutoval čtyři řidiče za rychlost.

Strávil jsem noc v cele s opilými aboriginely (původní obyvatelé; zcela nepřizpůsobiví), a následující den mě eskortovali speciálním autem na letiště.

Tam na mě čekali chlapíci jako vystřižení ze špionážního filmu. Dokonalí agenti s černými brýlemi. Dlouho mi trvalo, než jsem uvěřil, že jejich přátelskost je upřímná. Byli to kluci z GSL (Global Solutions Limited). Organizace, která zajišťuje eskort a sřežené ubytování (vazbu) lidem, kteří nemají oprávnění k pobytu v zemi. Nejsou vázáni loajalitou k IMMI.

Eskortovali mě do detention centra (DC) v Perth, hostelu s ostnatými dráty okolo. Detainee (zadržený) může komunikovat s IMMI prostřednictvím formuláře, a úředník IMMI může zadrženému buď zavolat nebo se s ním sejit v k tomu určené místnosti. Za ubytování v DC je zadrženému účtováno \$125 za den, a cena letenky (v případě, že nemáte vlastní) je přičtena k účtu, který musí být vyrovnán před případným návratem do Austrálie. Dluh není nikdy promlčen.

V DC jsem nejdříve poznal Fashika. Potrefeného uprchlíka z Bangladéše, který po strastiplné plavbě v přeplněné kocábce z Indonésie usiloval v Austrálii o ochranné vízum, neboť ho doma čeká kriminál. Austrálii viděl za šest let pobytu jen z okénka letadla či auta při četných přesunech mezi různými DC. Perth mela být jeho poslední zastávkou před deportací, ale jeho právník poskytnutý Australskou vládou dosáhl dalšího odkladu.

Další dva nejdéle zadržení (4 a 6 let) jsou Íránci. Mírumulovní, inteligentní kluci, kteří utekli před režimem.

Reza zaplatil pašerákům lidí, za to, že ho dostanou do Norska, nicméně se ocitl ve skupině uprchlíků směřujících do Austrálie, a měl tu smůlu, že si ho IMMI vybrala jako odstrašující případ nepříjatého uprchlíka. Všichni ostatní byli po zhruba třech měsících propuštěni na svobodu.

Jednu skupinu zadržených tvoří Afričtí studenti, kteří ukončili školu nebo tam prostě přestali chodit, a ocitli se na sáhodlouhém seznamu lidí, kterým IMMI zrušila vízum. Já jsem tady byl jediným turistou, odchyceným zcela náhodou kvůli podobné blbosti jako nezapnutý pás. Ostatní lidé měli v Austrálii nějaké bydliště a IMMI je vytáhla z postele. Po zadržení se člověk v žádném případě nedostane z DC ven pokud mu není uděleno nějaké vízum.

I když se někomu podaří prosadit svoje právo na pobyt v zemi, IMMI si dá záležet na tom, aby celý proces trval nejméně několik měsíců, a při odchodu mu předá k úhradě účet na desítky tisíc dolarů za pobyt v DC. Tyto dluhy jsou v případě dalšího pobytu či návratu do Austrálie neúprosně vymáhány.

Další skupinou lidí připravených k deportaci jsou ti, kteří v Austrálii trvale žili většinu svého života, dokud se neocitli ve vězení. Odsouzeným na více než jeden rok IMMI automaticky ruší víza. Nevil žil v Austrálii 35 let, vychoval děti, úspěšně vedl svůj obchod s počítači, ale z nějakého důvodu nikdy neobdržel Australské občanství. Buď jeho země původu neumožňuje dvojí občanství, a on to své nechtěl ztratit, nebo měl např. záznam v trestním rejstříku.

Životní příběhy, které jsem tady vyslechnul by vydaly na knihu. Nikdo na sebe ale neřekne úplně všechno. Můj nejbližší kamarád Lloyd se mi nikdy nesvěřil s tím, že seděl za znásilnění postižené holky. Unudění členové ochranky jsou z vděčnosti za to, že si s nimi člověk normálně popovídá ochotni říct i to, co by si měli nechat pro sebe.

Ne všichni z GSL jsou zcela profesionální. John se může pochlubit největším počtem certifikátů prokazujících jeho schopnosti jednání se zadrženými. Svou kariéru začal ve Francouzské cizinecké legii. Nevím kolik smrtelných úderů umí zasadit za vteřinu, jistě ale vím, že nikdo nedokáže psychicky labilní zadržené vytočit tak jako on.

Všem, kdo tady jsme, se něco zhroutilo. V mém případě to byly jen prázdniny s tím, že už se do Austrálie v životě nedostanu. Těm, které po deportaci čeká vězení nebo ztráta domova, se tady hrouť život. David k nám přibyl jedno odpoledne, kdy byla většina lidí venku na malém betonovém hřišti. Potkal jsem ho jak vycházel ze sprchy. Vyměnili jsme pár slov, a pak jsem ho viděl až když ho vynášeli z pokoje s prostěradlem kolem krku. Nevěřím, že se chtěl skutečně oběsit, ale asi se mu toho zhroutilo dost.

U převážné části déle zadržených se dají vypozorovat větší či menší mentální poruchy. Nespavostí to jen začíná. Ještě dlouho po půlnoci se probírají otázky náboženské, politické, filozofické atp. Za tri týdny zde jsem vyslechnul větší hromadu hovadin než za celý dosavadní život (a to jsem chodil do školy). Lidé bez naděje na vítězství ve sporu s IMMI se stávají extrémně negativními. Jsou plni nenávisti. Pocit ukřivděnosti, jenž nám byl všem společný, u nich dosahuje oblundných rozměrů.

Po dvou týdnech strávených hraním kulečnicku, ping pongu a šachu jsem dostal letenku přes Singapore a Frankfurt do Prahy. Dva dny před předpokládaným odletem IMMI obdržela zprávu od německé imigrační policie, že mě odmítají pustit přes jejich území. Důvod neudali. Přestože z Perth denně odlétají nenaplněná letadla do Evropy za \$800 až \$1500, letěl jsem za celkem 23 dní přes Řím s celkovým dluhem \$4500.

V mém případě se mluví o odstranění, jelikož jsem letěl dobrovolně, na rozdíl od těch, již se snaží uplatnit své právo na pobyt v Austrálii, a musejí být proto deportováni. Deportovaný člověk je při přestupech doslova veden z jednoho letadla do druhého, popřípadě eskortován až do své země, kde teprve obdrží pas.

Odstraňovaný musí mít zajištěn let až do své země, ale pas může dostat již při nástupu do letadla v Austrálii. IMMI neinformuje ani cílovou zemi ani země přestupu o tom, že někoho odstraňuje, ovšem letenky nakupuje přímo od aerolinií, které tím pádem vědí, že daný člověk neodlétá ze své vůle. Lufthansa jakožto nejpodlejší a všeobecně nejmizernější aerolinie jakou znám, na mě upozornila nejen Německé úřady, ale dokonce volala i do CKM, že jsem deportován. Cestujícím s letenkou od IMMI je na palubě letadle Lufthansy odmítán alkohol.

Australská imigrační politika je neuvěřitelně paranoidní. IMMI jde automaticky po každém, kdo neopustil zemi po vypršení platnosti jeho víza. Školy musí upozornit na studenty, pokud nedodržují minimální povinnou docházku

jíž je studijní vízum podmíněno. IMMI rovněž čerpá z informací daňového úřadu. Daň z příjmu odváděná za někoho, kdo nemá pracovní povolení znamená průšvih. Imigrační policie neúnavně navštěvuje farmy, kde kontroluje všechny přítomné jak na poli tak v dílně. Pokud nemají vyložené podezření, spokojí se s udáním plného jména, a data příletu. To jim stačí k vyhledání údajů o uděleném víze.

Jedno z mých zaměstnání skončilo záhy, když aktivní šéfová ověřila telefonicky moje vízum u IMMI. Od té doby jsem přijal identitu jistého německého turisty držícího platné pracovní vízum. Jeho jméno jsem dále uváděl do daňových formulářů vyžadovaných zaměstnavateli. Bankovní účet lze otevřít pouze na své vlastní jméno, ale žádný zaměstnavatel tomuto nesouladu jmen nevěnoval pozornost. Přiznat, že jste Čech je jako střelit se do hlavy. Každého hned napadne, že pokud nějaké vízum vůbec máte, tak to nebude pracovní.

Austrálie si pochopitelně chrání svůj blahobyt před přílivem občanů chudších zemí, kteří by mohli vyvážit Australský dolar, pracovat za příliš nízké mzdy, dělat práci po které je poptávka mezi Australany, nebo jednoduše krást. Mezi vyspělými zeměmi a Austrálií funguje výměna mladých turistů s oprávněním pobývat a pracovat po dobu jednoho roku (Working Holiday Visa). Tito lidé, ochotní pracovat pouze za rozumné platy nahrazují nedostatek místní pracovní síly zejména v zemědělství.

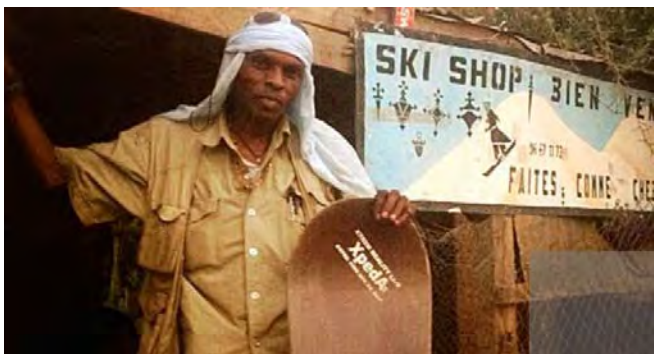
Austrálie trpí katastrofálním nedostatkem mechaniků. Godwin, mladý mechanik ze Zimbabwe obdržel pracovní povolení, které ho opravňuje pobývat zde jen pokud bude pracovat pro jednoho konkrétního zaměstnavatele. Po dvou letech práce za \$17,50/h už nevydržel přehlížet nabídky zoufalých firem platících až \$35/h, přešel k jiné firmě, a tím se odsoudil k deportaci.

IMMI je byrokratický aparát bez mozku. Jako každá mašinérie určená k odstraňování nežádoucích plev, i ona samozřejmě vyhodí nějaké to zrno. Jakkoli odporné nám to může připadat, nezbyvá než si připustit, že každý jeden z nás je mašinérií vnímán jako uniformní Čech, a jako takový detekován coby nežádoucí pleva. Musíme vymýšlet podfuky, abychom mohli dělat to na co mají občané jiných zemí právo, a když nám finta nevyjde a skončíme v DC, nemůžeme se na nikoho zlobit. Kdo by vyčítal úředníkovi že před odchodem do práce nechává mozek doma? Vždyť by to jinak nemohl dělat!

České úřady se k cizincům nechovají o nic lépe, a je tady zásadní rozdíl. Stupidní arogance, zneužívání pravomocí, ponižování, neschopnost slušného jednání ze strany konkrétních úředníků. S tím jsem se v Austrálii nesetkal.

Autor: Pavel Urbančák, iDnes

Vytrvalý podnikatel Třicet let půjčuje lyže na Sahaře, sedm let bez zákazníka

Asi před 30 lety si podnikatel z Nigeru všiml díry na trhu, kterou se rozhodl zaplnit. A založil obchod s půjčovnou lyží na Sahaře. I po třech desítkách let svůj podnik nadále provozuje, ale v posledních letech neměl jediného zákazníka, napsal zpravodajský server BBC News.

Lyže, lyžačky, hrstka snowboardů, to všechno je vyskládáno na policích v obchodě, stejně jako žluté a červené boby pro ty, kdo by při sjíždění saharských svahů raději pohodlně seděli.

Nečekejte ovšem žádné nejnovější modely. Většina vystaveného zboží se sem dostala začátkem 80. let, jen snowboardy jsou o něco mladším přírůstkem. A přezkové lyžařské boty jsou tak těžké, že už jen představa, že by si je měl člověk obout v místním horku, je značně odrazující.

Koneckonců tohle je Agadez, prašné tržiště v Nigeru obklopené pouští Saharou, a ne Courchevel ve Francouzských Alpách. Teplota tu stoupá nad 45 stupňů Celsia, a když zafouká vítr, je to jako by vám někdo do obličeje namířil vysoušečem vlasů.

Nic z nabízeného zboží si tu nikdo nevy půjčil od roku 2007. Abdelkader Baba, majitel půjčovny, si od té doby lyže také nenazul. Bez turistů lyžovat nechodí a turisté sem jednoduše přestali jezdit, zahalo je násilí a únosy.

Nemá ale důvod sundávat nápis "obchod s lyžemi" z dřevěné fasády své provozovny. Právě díky tomuhle nápisu je jeho obchod slavný. Dvě červené lyže na něm míří každá na opačnou stranu a Tuareg v turbanu sjíždí na lyžích písečnou dunu. A navíc provozovna stojí přímo uprostřed rušné křižovatky a nedá se minout.

Baba brával turisty do písečných dun za městem v poušti. "Chodili jsme před šestou ranní, protože jakmile vyjde slunce, kvůli horku už se lyžovat nedá," říká. Jako první si tady prý vyzkoušeli lyžování v dunách Angličané, Australané, Švédové, Japonci - a Slováci. Ale to bylo před 30 lety.

"Není tu nijak neobvyklé vidět velblouda, jak se klouže dolů po duně," vysvětluje. "A tak když jsem viděl v televizi, jak Evropané lyžují, napadlo mě, že bychom to tu mohli vyzkoušet." Bylo snadné přesvědčit přátele, kteří se v celé oblasti podíleli na pořádání rallye Dakar, aby mu sehnali nějaké lyže. Mnohem těžší bylo naučit se, jak na nich sjet dolů z duny.

Myslí si, že ještě existuje alespoň nějaká šance, že se ještě spustí dolů z duny? "Dokud evropská velvyslanectví nepřestanou svým obyvatelům bránit, aby sem jezdili, tak se na žádné z těchto lyží nepostavím," odpovídá Baba nespokojeně.

"Dávají vinu al-Káidě a dalším džihádistickým skupinám, ale to je ostuda," dodává. "Smrt si vás najde, ať jste kdekoli. I v Evropě přece lidi umírají! Každý by měl mít právo jít a jet, kam se mu zachce. Třeba lyžovat do Nigeru. To, že tu zmizí 12% všech turistů, je asi určitě pomluva." CTK

Po listopadu 1989 odešlo z Česka zhruba 200 tisíc lidí

Po listopadu 1989 z Česka do ciziny odešlo až 200 tisíc Čechů a Češek. Ve světě by pak mohlo nyní žít celkem 2,2 milionu lidí s českým původem. Vyplývá to z odborných odhadů. Podle expertů představují tyto krajané pro ČR velký potenciál, takže by se měla snažit využít jejich schopnosti a motivovat je k cestě zpět do vlasti. Právě na podporu návratu se zaměřuje projekt Re-Turn, na němž spolupracuje 12 organizací ze sedmi států včetně Česka. Jejich zástupci se sešli na konferenci v Praze.

"Výzkumy ukazují, že se Češi chtějí z ciziny vrátit, a to víc než lidé z jiných zemí. Jsou to odvážní lidé. Odjeli, museli se postavit v cizím prostředí na vlastní nohy a prosadit se. Jejich ztráta nás ochuzuje," řekl předseda stálé komise Senátu pro krajané v zahraničí Tomáš Grulich (ODS).

Nejvíce Čechů či lidí s českými kořeny žije v USA. Je jich 1,7 milionu. Dalších 120 tisíc krajanů pobývá v Kanadě, 55 tisíc v Rakousku, 50 tisíc v Německu, 30 tisíc v Argentině, 27 tisíc v Austrálii, 10 tisíc ve Španělsku, 11 tisíc v Irsku, 5 tisíc v Řecku a 1700 v Dánsku.

Výzkum mezi lidmi v cizině, který je součástí projektu, ukázal, že přes 60 procent dotázaných mělo vysokoškolské vzdělání. Téměř polovině navrátilců bylo mezi 25 a 35 lety, dvěma pětinám mezi 35 a 45 lety. Do zahraničí Češi odcházejí hlavně kvůli kariéře, vyššímu příjmu a jinému životu.

Domů se vrací obvykle kvůli rodině a přátelům. Sedm z deseti Čechů si po návratu našlo práci na plný úvazek, desetina začala podnikat a desetina se věnovala dál studiu. Před odjezdem do ciziny Češi vydělávali v průměru kolem 29 400 korun, v cizině si přišli průměrně na 60 540 korun. Po návratu dostali pak 37 100 korun.

Dotázaní uváděli, že velmi často sledovali, co se ve vlasti děje. Téměř denně byli také v kontaktu s lidmi doma - po telefonu, přes textové zprávy či přes skype. Velká část Čechů v cizině, kteří se do průzkumu zapojili, plánovala návrat. Téměř polovina dotázaných očekávala, že cesta zpět ale bude spojena s problémy.

Podle Jana Schrotha z Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) by se Česko mělo snažit navrátilcům cestu zpět usnadnit a mělo by mít stejně jako některé jiné země svou návratovou politiku. Lidé, kteří pobývali v cizině, mají jazykové znalosti, zkušenosti z jiného prostředí, okoukali jiný způsob práce i myšlení. Mají také vazby do zahraničí. Vše by mohli v Česku a v domácích firmách využít. "Potenciál je velký. Náklady pro ČR by přitom byly jen v řádu milionů," míní Schroth.

Zájemcům by informace před návratem mohl nabídnout jediný web. Našli by na něm aktuální a ověřené údaje třeba o daních a odvodech, legislativě či potřebných

dokumentech. Případně by mohli předem dostat školení přes počítač. Uvažuje se i o informační lince nebo kancelářích - takzvaných One Stop Shopech. V nich by lidé vyřídili veškeré náležitosti na jednom místě. Zájem o tyto služby má zjistit dotazník mezi krajané. Výsledky by měly být v létě.

Podle Grulicha mají lidé ale největší obavy z toho, že je okolí nepřijme a bude se na ně dívat skrz prsty. "Podepsalo se na tom 40 let minulého režimu, který emigranty očerňoval. Lidé to pořád mají v sobě," míní senátor. Dodal, že by Česko mělo svým krajanům ukázat, že si jich váží a má o ně zájem. "ČR by jim měla dát najevo, že je nechce ztratit, čeká na ně a byla by ráda, aby se vrátili oni či jejich děti," uvedl Grulich. Podle něj je podstatné neztratit s Čechy v cizině kontakt.

Česko podporuje například české školy v zahraničí. Jsou jich čtyři desítky. Jen v USA jich je deset, největší z nich funguje v Silicon Valley. V Itálii je pak pět škol. ČR má také zmocněnce pro krajané záležitosti. Je jím bývalý politik a diplomat Karel Kühnl. CTK

Noam Chomsky: Východoevropští disidenti vlastně moc netrpěli

Disidenti v komunistických státech východní Evropy byli podle amerického filozofa Noama Chomského protežování západními velmocemi a jejich utrpení nebylo ve srovnání například s odpůrci režimů v Latinské Americe nijak výjimečné.

Americký filozof, lingvista a logik Noam Chomsky, který bývá považován za nejvýznamnějšího žijícího jazykovědce a zakladatele moderní jazykovědy, to řekl na tiskové konferenci v Olomouci.

"Východoevropští disidenti si v sobě utvrdili pocit, že oni byli ti jediní utlačovaní na celém světě. Latinskoamerické disidenty dnes v podstatě nikdo nezná, přestože se jednalo například o arcibiskupa, který byl zavražděn v okamžiku, když sloužil mši," uvedl Chomsky.

Intelektuálové a disidenti v zemích východní Evropy měli podle Chomského privilegované postavení. "Žádní jiní intelektuálové nebyli velmocemi tak podporováni, přestože jejich (disidentů ve východní Evropě) pozice nebyla nijak výjimečná a ani to jejich utrpení nebylo nijak výjimečné. Přesto začali mít pocit, že svým způsobem výjimeční jsou," míní Chomsky.

V Latinské Americe disidenty stříleli

Útlak v komunistických státech východní Evropy podle něj nebyl tak velký jako v jiných částech světa, které byly v "americké doméně". "Přicházely tam o život statisíce lidí rukou teroristů, kteří byli dílem vycvičení v Rusku a kteří vraždili v Latinské Americe, na Filipínách nebo v jihovýchodní Asii," podotkl Chomsky.

Chomsky svůj názor na východoevropské intelektuály a disidenty dokreslil projevem Václava Havla v americkém Kongresu v roce 1990. Havel v Kongresu vystoupil se svým projevem krátce poté, co v Salvadoru armáda na místní univerzitě podle Chomského zavraždila šest předních latinskoamerických intelektuálů. Administrativa amerického prezidenta Ronalda Reagana v salvadorské občanské válce podporovala armádu a krajně pravcovou vládu. Sovětský svaz stál naopak na straně povstalců.

"Vzápětí na to přijel Havel do Spojených států, kde měl projev před Kongresem, za který sklídl obrovským úspěch a aplaus. Vlastně tam chválil Spojené státy jako obránce svobody," uvedl Chomsky.

Názor předního levicového intelektuála rezolutně odmítá bývalý disident a ministr Alexandr Vondra. "Absolutně nechápu, jak antisemitské a protikapitalistické postoje tohoto nešťastníka může u nás brát někdo s respektem. V době, kdy tu lidé jako Havel seděli za svobodu v komunistickém vězení, on z bostonských kaváren obhajoval genocidu Pol Pota v Kambodži," napsal Vondra ČTK.

"Bude-li svět kecům takových lidí znovu obdivně naslouchat, skončí to znovu v koncentráku nebo v gulagu," dodal bývalý ministr zahraničí a obrany.

Noam Chomsky

Chomsky je emeritním profesorem lingvistiky na Massachusettském technologickém institutu (MIT). Levicově orientovaný aktivista je znám kritickým postojem k americkému kapitalismu, globalizaci a jejím dopadům, k válečným konfliktům, k zahraniční politice USA, Izraele a dalších vlád.

Jeden z nejvlivnějších intelektuálů současnosti je hlavně osobností lingvistické konference, kterou pořádá Univerzita Palackého. V Česku je poprvé. Navštívil i Prahu, kde v pondělí obdržel nejvyšší vyznamenání Akademie věd ČR.

Autor: ČTK iDnes

DIRECTORY pro předplatitele, min.6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

„ **LA BOHEME** " Restaurace a Bar:
 Nova adresa: 199 Glebe Point Road, Glebe
 Tel. číslo: 9660 5639
 Web: www.labohome.com.au
 Email: reservation@labohome.com.au
 Upozorňujeme všechny čtenáře, že populární evropská restaurace La Boheme se přestěhovala do nových prostor na výše uvedené adrese. Přijďte nás navštívit a pochutnat si na široké nabídce českých a evropských specialit, jako jsou špenátové pirohy, kuřecí, telecí nebo vepřový řízek, pečené koleno, žebírka, kachna, hovězí guláš či svíčková. Jako sladkou tečku na závěr nabízíme domácí jablečný štrúdl, palačinky a další. K tomu si můžete dát výborné chlazené české pivo světlého Kozla, Budvar či mnohá další. Otevírací doba:
Pondělí - zavřeno
Úterý, až Pátek 5.00 - 23.00
Sobota 12.00 - půlnoc
Neděle 12.00 - 22.00

Na obědy nabízíme:
 - hlavní chod & desert za \$ 29.90
POSEDET MUZETE NA PREDNI TERASE, VE SPODNIM BARU NEBO RESTAURACI S VYHLEDEM NA MESTO. SNADNE PARKOVANI I DOSTUPNOST AUTOBUSEM. 09/III/14

Cafe „Putyka“ -

shop 4-118 Alfred Street (cnr Lavander St.)
 Milson Point
 tel.: 02 9460 2802
 Otevřeno: **Úterý až Čtvrtek od 16. do 22 hodin**
Pátek a Sobota od 11 do půlnoci
Neděle od 11 do 15 hodin
Pivo, Víno, řízek, kachna, zelí, pečené koleno
 www.cafe-putyka.com.au 16.XII.2014

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!
 183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
 Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
 vynikající telecí párky, tlačenka, moravské uzené tvaroh, mletý mák, zelí, kostkový cukr, ryby v láku, brynz, české a slovenské speciality, karlovarské oplatky, mouka atd. 25/II/14

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677
 Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
 Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla, szegedinsky gulas, paprikas, svieckova, brynzove halusky... Denne cerstvy kminovy chlebecik a obzvlast dobre vypecene rohliky. Vsetky produkty su pripravene v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit . . . 24.I.2014

Cheeky Czech
 124 King St., Newtown, telefon : 0421 335 835
 Otevřeno: **Pondělí – Čtvrtek 17.30 - 21.00**
Pátek-Neděle. 11.30 do 22.00
 Tradiční skvělá česká poctivá domácí kuchyně. Španělské ptáčky, Plněné papriky s rajskou omáčkou, Pečený králík s červeným zelím a bramborovými knedlíky, guláš i řízek.
Točené pivo Černovar a plzeň:světlé,tmavé,řezané. 16.VIII.2014

DENTIST
Dr.Goran Pechanats.
100 Redfern St., Redfern (02)9698 1273
 check-up +2 x-rays+ cleaning \$150.00
 full porcelain crown \$1100
 We accept vouchers from dental hospital 09/IX/14

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i naopak, přesně a rychle provede
 Express Czech-English Translations
Martin STÁRA Kensington 2033
 Sydney ; Tel.: (02) 7901 2185
 0406 570 080; czech.english@yahoo.com 10/II/14

Exception Joinery.
 My jsme specializovaná společnost , která vyrábí vysoce kvalitní výrobky. Vyrábíme jaký koliv druh truhlářského výrobku, který bude vyhovovat vašim požadavkům a rozpočtu. Kuchyně dělané na zakazku, vestavěné skříně, nábytek, obchody, restaurace. . .Lokalita - Sydney a okolí.
Tel : 0431231879 E mail : pavelmergl78@gmail.com
 19/III/15

Služby pro studenty

Education, Immigration & Travel Consultancy

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením studentského víza a vyberem správné školy. V Sydney provozujeme největší **česko-slovenské studentské centrum**. Jste turisté či studenti a máte zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši studenti mají **zdarma** k dispozici vizové konzultace, design studia a zadosti o studentská víza, wifi, multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd. **Zklamal Vás přístup jiných agentur? Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho studentského víza? Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje? Chcete zdarma využívat našich služeb?** Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol a universit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční ceny! Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství. **Číslo imigrační licence:** 0208424 Český mluvčící, 0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky mluvčící Kontakt: Marek, Peter nebo Michal, sydney@australiaonline.eu

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabizi bezkonkurencne nejlevnejsi cestovni produkty po Australii, Novem Zealandu, Asijskopacificke oblasti (Fiji ...), ale take letenky do vseh destinaci sveta vcetne Ceske a Slovenske republiky. Travel agency licence: 2TA07248, Kontakt: Stanka nebo Lenka, travel@australiaonline.eu
 Navštivte naši kancelář **AustraliaOnline / Australiaonline Travel**
 Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000
 Contact:
 Education section: 02 – 9003 0455
 Immigration section: 02 – 9003 0466
 Travel section: 02 – 9003 0456

www.australiaonline.eu
www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia
 17/III/14

Study. Work. Travel.
 Information Planet ma 20 let zkusenosti, 4000 studentů ročne, 100 zaměstnanců , 2 kanceláře v Sydney , Perthu a Brisbane , 30 kancelářů i v Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Kanadě. Nabízíme pomoc s prací , imigrační službami. Dále také zprostředkováváme, cestovní agenturu, velké slevy pro naše klienty, party, promotions. **Poradenství při výběru školy, univerzity, viz, kontakt:** Katarina, Barbora, Estera email: europe@informationplanet.com.au mobile: 0420 300 863
Poradenství ohledem práce, Kontakt: Veronika email: service@informationplanet.com.au mobile: 0424 142 581
Kancelář v Centru adresa: Level 5, Clarence Street 285, Sydney 2000 NSW
Kancelář na Manly : 41-A The Corsor, Manly 2095 NSW
www.informationplanet.cz ,
www.informationplanet.sk

Austay Accommodation, kvalitni plne zarizene ubytovani za vyhodne ceny pro studenty, www.austay.com; Email: info@austay.com
 Kontakt: **Michala Lidikova** +61 406 232 283
 Facebook:
www.facebook.com/austay.accommodation
 Adresa: Level 6, 285 Clarence Street, Sydney 2000, NSW 25/III/15

Advokáti:

“Find the law confusing? Don’t despair, we speak your language! We at Custodian Lawyers are conveniently located in the heart of Sydney CBD in a close proximity to all major public transport. We provide general legal services to the public and particularly to the Czech and Slovak communities living in Sydney by qualified professionals fluent in both the Czech and the Slovak languages. Would you like to know more? Then, please contact us by telephone on **(02) 8964 6808** or by email addressed to avrana@custodianlawyers.com.au.

In alternative, by appointment, please visit our offices located at Level 7, 37 Bligh Street, Sydney, NSW, 2000.” 19/III/15

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
 Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
<http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au>
 Principal: **Kateřina Larbaestier**, : 0417 683 400

Česká škola v Perthu
 Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands, (08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodni
 v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
 Principál: **Věra Zlatá Te.**: 0411 143 980
 Pokladník: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279

Česká škola v Melbourne nová
 V Sokole vedení: **Zuzana Vasitč** Tel. 03 90172216
Slovenská detská beseda/Slovak Little School of Melbourne,
 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 - info slovaklittleschool@gmail.com

Marta Kapustová/0437699690 or Nora Kovarcikova/ 03 98504517.

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
 Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
 Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office
 Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
 Cena se pohybuje kolem 60\$

Czechoslovak Club of ACT,
 Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvoměsíčník věstník **Beseda. Československý klub v Queenslandu,**
 25 Upfield Street Burbank Qld 4156
 Tel / Fax: (07) 3343 3489
 ☒ ccq@csklubqld.org.au

President Mr.Frank Carroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková
 Naše stránka: **csklubqld.org.au**
 Měsíčník "Krajanský List" Redakce Staňa Bilková

Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church Street, Fortitude Valley QLD
 P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
 Fax.07 3290 4379 vydává " Na Slovíčko.

Československý klub v SA,
 P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007 tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**
Czechoslovak Country Club,
 320 Devonshire Road, Kempas Creek, 2171, tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,
 144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008 ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
 PO Box 604, Mundaring WA 6073
 President: Jarda Kabelka 0434 082 739
 Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
 e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
 16 Grattan Crescent, French Forest, 2086 tel.: 02 9452 5617 vydává „Věstník“

Sokol Melbourne,
 497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051 tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
 vydává měsíčník Kvart
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,

P.O.Box 27 332., Wellington tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
 měsíčník **Střípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
 Lockes Way, Belgrave South 3160, Czech Pensioners Association Inc. ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Zdruzenie austrálskych Slovákov v Sydney.
 30 Vaugham, P.O.Box 142, Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153

vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“
 Slovensky klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
 5 Walter Street, Thebarton, 5031 ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
 105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020 ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Zdruzenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
 PO Box 263 Kew Vic 3101,

vydává štvrťročne **Slovenské zvesti.**
Austrálsko-slovenské informačné centrum
 Vojtech Michael Markus
 9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145
 tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838
 e-mail: mmarkus@ozemail.com.au

Zdruzenie Slovenskov v Queenslande
 463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
 tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au

Slovenské zdruzenie v Západnej Austrálii
 17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
 tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
 e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konsulát České republiky,
 p. Hani Stolina, konsul,
 169 Military Road, Dover Hights , 2030
 phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
 telefonni číslo na konzulární pohotovost pro nouzove prípady, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806**

nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
 Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
 Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane
 honorární konzul: Michal Horváth
 adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane, Queensland 4000, Austrálie
 tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au

Honorár.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne
 honorární konzul: Vojtech Michal Markuš
 adresa: 25b Latham Street Bentley East, Victoria 3165, Austrálie
 tel.: 3-9570 2837; fax: 0061-3-9570 2837

mobil: 0421 635052;email:vmmarkus@bigpond.com.au
Honorární konzulát Slovenskej republiky v Sydney
 honorární konzul: Milan Neklapil
 adresa: Lakes Business Park, Unit G1, 2B Lord Street, Botany, NSW 2019

tel.: 0061-2-833 511 22; fax: 0061-2-833 511 21
 email: consul@hesr-sydney.org

Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zélande
 honorární konzul: Peter T. Kiely
 adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers Centre, 188 Quay Street, Auckland
 tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338
 email: kiely@kfc.co.nz

České velvyslanectví v Canbeře
 8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
 ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
 47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
 ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755

Mimo úradných hodin v naliehavých prípadoch funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
<http://www.mzv.sk/canberra>

Česká obchodní komora v Austrálii.
 Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
 P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia
 President: Aleš Groepl; phone: 0416 241 678,

Cz.-Australian Chamber of Commerce
 Michal Kozar, President adresa: PO Box 179
 Baukham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia
 Tel.: (+61) 0421 812 547

Dekujeme za Pomoc Novinám:

Vlasta Šustková - \$60
 Miloš Trnka - \$10
 Miroslav Bimr - \$30

CO BUDE

Volume 4 Issue 34 ⁽³⁸⁹⁾

MUSÍME SI POMÁHAT

Jún – červen 2014

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291 Každou druhou nedeli o 11,30 hod. **Česká Mše Svátá** Každou štvrtú nedel'u o 11,30 hod. **Slovenská Svátá Omša** Každý prvý piatok o 19,30 hod. **Slovenská Svátá Omša** Ďakujem o. Peter Krigovsky Adm.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou nedel'í v měsíci je mše svatá v 11, ráno. (mimo září kdy jr svatováclavská pout')

Slovenská Svátá Omša Každú štvrtú nedel'iu o 12:00 hod v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620 www.beseda.org.au.

otevreno prvni a treti sobotu v mesici od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Český a Slovenský Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 8703; 0434 143 148, PO Box 330 Kemps Creek 2178; www.cscountryclub-sydney.com.au ; csclubsydney@gmail.com Restaurace: Pá 18–21 hod, Sob.: 17–21 hod, Ned. 12– 17 hod. Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9606 0904, 0422 347375; Přijďte si každý pátek zaspportovat ať již pasivně či aktivně! Budeme se na Vás těšit a jako vždy, Honza pro Vás uvaří nějakou dobrůtku!

Czechoslovakian Movie Fridays = Každý pátek Film Každou sobotu je živá a zářivá hudba

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaugham Street, Lidcombe, tel. 9649 2153 www.skcsydney.com

Slovenská Svátá Omša Každú nedelu ráno o 10:15 hod.

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarla Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181 P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs. klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace: Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646 Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 16 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613 **Združení Slovákov v Queenslandě,**

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Zdruzenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051 Tel.: nemaji President: bude

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých **Každé pondělí a úterý od 19.00 hod .** Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky **11.října v 19:30 – zpěvák Petr Nagy –**

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

PO Box 604, Mundaring WA 6073

President: Jerry Kabelka 0434 082 739

Secretary: Olga Goerke 0413 912 586

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program

Radio pouze digitální: DAB+ SBS3, **Čtvrtek 17:00-18:00**

DAB+ SBS3 vysílače v Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth, Brisbane and Darwin.

On demand: Internet, smartphone App

Další: live na digitální TV, na smartphonech; podcast atd.

Phone: 02 9430 2723, Filip Koubek

Address: 14 Herbert Street, Artarmon NSW 2064

Mail: Locked Bag 028, Crows Nest NSW 1585

Email: czech.program@sbs.com.au

Web: www.sbs.com.au/czech

Social media: facebook.com/SBSszech

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedel'iu v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne.

Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie

každy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 16. června. Léta Páně. 2014.

**Neposílejte peníze v hotovosti na
Noviny poštou!**

Pošta zvedla ceny za MoneyOrd.

Uložte \$73 přímo do banky ANZ,
na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

**BSB 012 030 Acc: 536002848
a aby se to poznalo dejte tam telefonní
numero nebo tak**

HLEDÁ SE:

JAROSLAV PEČÍNKA, původem z Hradce
Králové, kterého hledají spolužáci z České

Třebové. Pokud můžete pomoci, nebo jste pan Pečínka, prosím napište =
myslivec.jindrich@gmail.com

WE NEED INTERPRETERS You can be anywhere in Australia Working just from your home phone.

All Graduates Interpreting and Translating Service has been established for more than 20 years. We provide interpreters on-site, by telephone or video conference to a broad range of clients in the public, private, legal sectors including well known companies in the medical field. We are also the sole provider of interpreters and translators to Housing New South Wales.

Currently we are experiencing a shortage of interpreters in the Czech and Slovak languages. As a result, some of our clients including at hospitals, schools, employment and housing, are at risk of being unable to communicate effectively with their non-English speaking clients.

We are interested in speaking with all bilingual speakers who have experience or qualifications to work as interpreters or translators in Australia.

**I welcome queries on (03) 9605 3039 or
by email at
angelique@allgraduates.com.au
recruitment@allgraduates.com.au**

INDECENT ASSAULT – CROYDON – 21 JANUARY 2014

A woman was indecently assaulted in broad daylight as she walked along Main Street in Croydon on 21 January 2014.

A man allegedly walked past the victim and groped her right breast around 10.35am.

Police have released images of a man whom they believe may be able to assist them in their enquiries.

He is described as Caucasian in appearance, aged between 50 and 60 years old, around 183cm tall with a medium build, wavy collar length grey and brown

hair with a thick beard and was wearing a khaki long-sleeved shirt and pants.

Police are also appealing for a woman who allegedly witnessed the assault to come forward.

If you know something, say something!

Report information confidentially online at
www.crimestoppers.com.au

or call **Crime Stoppers on 1800 333 000.**

(Target Crime 23 / 14 – please quote reference number CA 7357)

WEDNESDAY JUNE 18 from 8PM

**State of Origin
QLD vs NSW**

Come for a beer and sausages for only \$10 and watch the game on a big screen!!!

Přijďte si zafandit - NSW nebo QLD? U pivečka, párečků a na velkém plátně za pouhých \$10!

BOOKINGS ESSENTIAL on (02) 9606 8703 or 0434 143 148

Zkurvena generace...

Ladislav Větvička, hlasatel Mlade Fronty Fčil, tekstylní poradce z Bangalore

Zkušal sem jiny nazev. Blba. Divna. Zkažena. Ale nic nevystihovalo podstatu přesněji, než to co sem napsal, tuž se omluvam. Ja fakt netušim, kaj zme my, synci narozeni v Československu, kerym je přes štyrycet, mohli zrobit chybu. Že zme zblbnuli nekonečným omilanim mantry o internacyjonalni pomoci a zkompromitovali se nechutnym členstvim v Pionyru a eSeSeM, to nam snad hystoryja odpusti. Ale kaj zme zrobili chybu, že se z tych dnešních mladých duši, nepoznamenaných bolševickým ohybaním hřbetu, stala zkurvena generace?

Jak je možné, že z mladých lidí (je jedno, jestli jim je dvacet, třicet, nebo skoro štyrycet) je beztvára amorfni hmota? Co je to za lidi, kere nic nenuti, aby se odlišili od stupidni televizni kultury, kera se na ně hrne z jejich třicetipalcovych TV obrazovek v hadečkově qalitě?

Čim se matrhošky teto podivne generace vyznačuju?

Šmatlaju po ulicach s PETkama v prace, nebo je maju zahaknute za popruhy svojich ba'ohu. Kdybyste měli dvě vody, ale dvě úplně stejne vody, a ta jedna by byla v PETce za stonasobnu cenu oproti te kohutkove. Keru byste si vybrali? Pokud ste ze zkurvene generace, pak přirozeně tu stonasobně dražši z PETky. Misto toho, aby si doma natočili fajnu vodu z kohutka, povali do deset kilaku vzdaleneho hytlermarketa enem proto, aby mohli nakupit piksle PETkovych lahvi balenych po šesti v igelitu. Hlavně že maju vyvaženy příjem optymineralu...

Z hlavy jim lezu draty. Ať robi cokoliv, maju do hlavy zapojene draty. Asi to služi k dobijani baterek, nebo k vymyvani mozku, ja nevim. Jede na kole, z hlavy trčí draty. Leze po cestě, zas draty. Nastupuje do vlaku - draty. Běží po lesni mytině - z hlavy jim furt lezu draty. Na druhe straně, než je hlava, je napojena taka mala krabička. Buď baterka, nebo ovladaci zařízení na hlavu. Až nebudu měkky, prubnu to na ulici, vyrvu jim ty draty z hlavy. Ale bojim se, že se vybuli na zem, bo jim tym odpojím přísun energie...

Chlastaju kafe ve Starbaxu a aby to všeci viděli, nosi si ho v kelimku po ulicach. Ja chapu, že enem buran by si dal kafe podivne chuti z českého kafepytliku Standard, pomleteho kajsik v Rakusku. Ale enem naprosty magor se může chlubit na ulici tym, že nese tu svoju žblundu v pogumovanem kelimku, dokaliči si pysky cucaním horke tekutiny přes uzky plastovy pruch a ještě bude šťastny, že misto dvou korun zaplatil šedesat kaček za taky pazgřivý produkt. Hlavně, že je na tym napsane Starbax...

Leju do sebe koktejly typu Kubalibre nebo Mochito, plati za ně desetinasobek realne ceny a tvaři se, že tak to je pořadku, bo kapitalizmus to tak vymyslel. Když jim date vedle sebe dva panaky rumu - jeden Božkov Spajs z kobzola za deset kaček a druhý Karibsky z třtiny za štyrnasobnu cenu, tak nerozeznaju jeden od druhého. Ale chlastat předražene koktejly je přece "in".

Misto aby nakupili hektolitry chlastu za rozumnou cenu v hytlermarketu, pozvali žive muzikanty a zrobili zahradni party, kaj by stíkal chlast jak vodotrisk a žradlo z uzaka by všeckim kypalo od rypaku, tak pošlu kamošum esemesku, potkaju se na Stodolni, a pak sedi v baru, kaj není slyšet ani slovo, řvu si do ucha, usmivaju se na sebe přiblblé, bo si pyču rozumi a rano se rozejdu bez peněz s tym, že si nadherně popovidali a na fejsbučku olajkuju, že to byla super pařba.

Co se tyka huleni, tak jim vubec nevadi, že tu samu krabičku tabaku do vodni dymky, keru kupuju za skoro dvě kila, jde pořídit nedaleko naši hranice na Ukrajině a v Rusku za čtvrtinu teto částky. Jim ani nevadi, že v Emiratach nebo Egyptě tu samu, ale naprosto samu krabičku prodavaju za deset kaček. Kdo podporuje statniho lichvařa, je hlupy. Myslite, že tuto generaci zajima, kaj zmizely lany tabaku, kere byvaly na jihu Moravy a Slovenska ještě před paru rokama a kere živily tisíce zemědělcu?

Potravinove prefabrikaty. Tato generace žere chemicke svinstva. Jak jinak se da nazvat syr syroveho typu, klobasky, kere neviděly maso a kavijar, kery je zrobeny z želatiny? Že to žeru staři pazgřyvci, kerym je šedesat? To ještě neznamená, že mladi si musi mazat na chleba z polystyrenu maslo, kere maslem nikdy nebylo. Tato generace neví, jak vypada zabijačka, neví, z čeho a jak se robi tlačenka a klobasky a myslí si, že kobzolove placky se robi z prefabrikatu z Makra.

Tym, že tato generace žere prefabrikovane svinstva, su tlustější a tlustější. Babam překypuje tuk na prdeli, chlopum podbradek zakryva hrud' až po břuch. Bo furt čumi na televiznu a tam vidi vymakaneho Brusa Vylisa, myslí si, že když si předplati vstupne do jakesik ofřesne fabriky na uměle svalstvo, kaj všeci běhaju po běžících pasach,

poskakuju na zumbě a natřasaju tukama na zadku při cykloaktyvitach a spynyngu, kde se kolo neodlepi od podlahy, tak budu brzo krasni, štihli a plešati tajak Brus Vylis.

Misto, aby si zadarmo zaběhali v lese, nebo si zadarmo nechali zrobit masaž od svoji roby, tak vyhledavaju automatycke běhaci pasy a thajske/tantrycke/medove masaže od promiskujytnich masařek. A co huř, ještě se tym chlubi a ostatni příslušnici teto generace jim zavidi, bo si myslí, že aromašutry, spynyng a podobne cypoviny je zbavi stresu.

Až tyto srandovni postavičky dojedu autem na lizink dodom, tak misto aby se normalně osprchovaly, napatlaju se ruznyma sprchovyma gelama, pleťovyma kremama si zvlačni předkožku a - specyjalně roby maju ten dojem, že chlopum se bude hrozně libit, když budu mět o jednu a pul vrasky miň. Žadna reklama jim nikdy neřekně, že chlopovi je to úplně ganc jedno. Raději fajnu babu s vraskama, než ludru s pilingovym gzychtem jak z magazina.

A jak už ty parodyje s napatlanym gzychtem vylezu z kupelky, pak by si člověk řeknul, že zamiřa do lužka a tam se budu oddavat milostnym hratkam, aby podpořily porodnost tohoto leniveho naroda. Ale to byste se divili. Tyto matrhošky nezamiřa do lužka, ale idu na gauč k televizi, kaj čumi na stupidni reklamy, kere jim ukažu, že šťastna rodina ma drahe auto, kvartyr v pseudosidlišťu daleko od mista zaměstnani, bile pradlo musi byt zařivě bile a černe zase úplně černe. Aby baby fajně a bez vyšpulenych očisek vypudily prefabrikaty, musi žrat bifidobakteryje, a aby chlopovi fajně stal, neobejde se bez zinkovych preparatu, jinak mu prostata počura trenky.

Neni překvapenim, že v jejich kvartyrach běží nonstop puščena televiza. Zastupce teto generace dokonce ani nenapadne, že by to mělo byt jinak. Oni přece maju tu televiznu puščenu jako kulisu. Kulisu? Kulisu čeho? Copak nevidi, že když maju kulisu, tak su sami herci? Nebo vlastně taci loutkovi pajtaši? Za iluzi toho, že maju puščenu kulisu ve svojim vlastnim baraku, su ochotni platit stokoruny měsíčně a připada jim to normalni, bo to je přece ze satelita.

Příslušnik teto generace si nikdy nepořidi starši barak, bo to přece neni "IN". Hypoteka je přece od toho, abyzme my mladi měli na to, postavit si barak na zelene luce sto kilaku za městem. Že tam nic neni, nic tam nekupime, neumistime fakany do škol a že povalime hodiny na šichtu, to přece neni duležite. Kdyby se nas kdosik zeptal, jestli zme ochotni kupit bankovnimu lichvařovi ten samy barak, jaky zme si pořidili my, pak byzme se tvařili našťvaně. Ale urok 5% na dvacet roku nam připada normalni. Přitom je to to same, jak když lichvařovi kupite stejny barak, jaky mate sami...

V okamžiku, kdy si kupi barak na zelene luce za městem, se naraz citi opuščeni a depresovani. A tak si pořidi kočku, psa, fogla, osmaka, hada, pavuka nebo jinu nahražku života. A jak už si cosik takeho pořidi, su hrozně překvapeni, že pavuka musi tři razy denně venčit, kartačovat, kupovat mu granule aby jim neposral stylove koberce, vyhazovat prachy za veterinařa, obojky, oblečky, psi hotely když chtěju na dovolenu a nakonec za psi hřbitov. A až jim pavuk nebo pes scypne, su z toho tak smutni, že si musi kupit noveho pavuka.

To same tričko, kere sem kupil v Kambodži za 10Kč, prodavaju na Cejlonu za 50Kč a v Istanbulu na tržnici za 80. V ostravskem hytlermarketu sem ho viděl za 799Kč. Fajna cena. A naše hlupě baby z teto skvěle generace se chlubi, že ho kupily enem za 799, zlevněny z 1500Kč. Tuž nekupte to za tu cenu.

Su dobře informovani. Vědi, jake su slevy v nejbližšim hytlermarketu. Bohužel, netuši, co se stalo 15.3.1939 nebo 21.8.1969. Myslite si, že si robim srandu. Zkuste se zeptat deseti nejbližšich příslušniku zkurvene generace. Jestli vam spravně odpovi dva z deseti, bude to zazrak. Asi nezbyva nic jineho, než aby si všechny ty špatne věci z hystoryje prožili znova...

A tak je to ze všim.

Zustava tak jedina otazka. Kdo tuto generaci zkurvil?

Obavam se, že zme to byli my. Panbuch s nama.

PS: A díky za inspiraci Zbyhňevovi. Je jednim z tych, keři ještě nezblbnuli.

Halo, to je tísňová linka? - Mám v bytě asi užovku."

"Jste členem Svazu ochránců přírody, spolku Děti země a nebo jiné ekologické organizace?"

"Ne, to nejsem."

"Tak ji normálně vemte po hlavě lopatou."

Když to jde s náboženstvím do kytek a něco je špatně

Jan Jandourek Reflex.

Dokud člověk vězí jen v jednom náboženství, přijde mu samozřejmé. Jak pozná jiná, začne mít problém. Existuje něco jako náboženská země nikoho. Je to prostor mezi náboženstvími, kde se můžete vyskytnout, když jste jich poznali víc a nejste v žádném z nich doma. Takové postavení má ale své výhody. Britský rabín Lionel Blue tomu věnuje kapitolu své knihy My Affair with Christianity.

V době, kdy hrozí další střet civilizací, patriarchové plácají nesmysly a ateisté i věřící zavile brání svou pravdu, se vyplatí si to přečíst.

Rabín Lionel Blue (84) říká, že v „zemi nikoho můžete vidět jasně, protože není žádný důvod tvrdit, že ve vašem církevním prostředí je všechno v pořádku“. Už není váš úkol bránit chování establishmentu, nebo nějakou podezřelou tradici Pokud jste žili pouze jedno náboženství, vidíte v nich najednou stejné vzorce problémů. Sám Lionel Blue, jak to popisuje v několika knihách, poznal důvěrně křesťanství, marxismus, ale setkával se také s muslimy a lidmi obrácenými na hinduismus. Navíc je homosexuál. Jistě jeho zkušenosti napomohlo, že britský svět je pestrý a je tam všechno. Jako mladý žid, po válce vykořeněný, hledal všude a dost toho viděl.

Blue navrhuje seznam nemocí náboženství, který by snad mohl pomoci v základní orientaci. Náboženství není pouze milé a štědré. Má také svou temnou stránku. Věřící upalovali, mučili nevěřící a jinak věřící. Ono totiž, jaká bída, náboženství samo o sobě vůbec nestačí. Musí to být „správné“ náboženství, dobré náboženství, prvotřídní materiál. Všechno ostatní může být „velmi nebezpečné“. Mnoho náboženských nemocí je výsledkem nerealistických očekávání. Domnívali jsme se, že můžeme milovat Boha celým naším srdcem, celou naší duší a celou naší myslí, což je ale velké sousto. V podstatě je to nemožné.

Zkratky k Bohu

Jednou zkratkou je učinit Boha malým, snížením k naší velikosti, protože pokud je někde vysoko nahoře, nemůžete dost vyrůst, abyste ho dosáhli. Tak proč ho trochu zmenšit, aby se hodil k naší velikosti. Tímto způsobem se náboženství stává ovladatelným. Bůh se stává Bohem vaší malé skupiny, vaší třídy, vaší církve, vašeho národa. Je to váš totem. Je tak Bohem všech nacionalismů, je pánem vašeho vlastního zájmu. Pro váš duchovní růst je nebezpečný, protože začíná stírat vaše vlastní limity.

Pak už nestačí vaše štědrost a nesobeckost. Musíte se ujistit, že vaše náboženství je štědré a nesobecké. Jinak se stanete krásnější než vaše náboženství nebo Bůh, kterého uctíváte. Bohužel lidé jsou vychovávaní k tomu, aby věřili, že selhání není nikdy v jejich víře, která je svatosvatá ze své definice, ale pouze v nich samotných. To je důvod, proč takoví svatí a dobří lidé se tak tvrdě chovají v Izraeli, Palestině, Severním Irsku a Burmě.

Bud'te jako já

Další způsob, jak zmenšit Boha, je mnohem méně promyšlený. Ve skutečnosti je to obyčejně nevědomí a vy to odhalíte pouze tehdy, když zakusíte dvě nebo tři náboženství. „Jestli chcete věřit jako já, budete se chovat jako já, oblékat se jako já, žít v tom samém předměstí jako já – jinými slovy, budete můj klon.“ (Dodejme: Mladá katolická dívka se obléká takto, mladý křesťan netančí tyto nemravné tance, tohle my nejmáme.)

Pak je ještě další způsob, jak se pokoušet růst v pravé zbožnosti, který je mnohem nebezpečnější pro všechny než ty dva předchozí. Tím je láska k sobě samému, k čemuž se má dospět zmenšením lásky k těm okolo. Je to jak na dětském hřišti. Skupina dětí se pevně semkne do přátelského kruhu, aby se vymezila vůči jinému dítěti, které do jejich kruhu nepatří. Protože cílem náboženství, zvláště křesťanství, podle toho, co samo o sobě prohlašuje, je univerzální láska, poskytuje vám takové semknutí krátkodobou výhodou v náboženském a budoucím vývoji. Jenže tím si blokuje vaši vlastní cestu k univerzální lásce. To je velmi vážné pro všechny etnické náboženské skupiny, které zmenšují svou lásku vůči těm venku, aby posílili svou lásku k těm, kteří jsou uvnitř.

Pokoušení vyvolených

To je ve skutečnosti pokoušení pro všechny „vyvolené“ nebo neomylné skupiny a sekty. Dítě začíná tím, že miluje samo sebe, pak miluje svou matku, svou rodinu, pokud to život laskavě dopřeje. Pak se jeho láska rozšíří dál na skupinu, komunitu a každý z těchto rozšířených kruhu lásky a respektu je sám o sobě správný a je připravenou pro větší náboženskou lásku, když se pokouší milovat lidi, kteří nemilují vás, dokonce i ty, kteří jsou vaši soupeři nebo vaši

hubě proto, že si troufli myslet si svoje a ještě měli tu drzost, že to tu či onde nejen napsali, ale dokonce i zveřejnili. Ten výraz, že dostávali po hubě, je tady schválně: tehdejší tajní se často s "nepřáteli lidstva", též někdy zvanými "ztroskotanci a samozvanci", moc nepárali. Sebrat, dát přes hubu, odvézt pár desítek kilometrů za město, vyhodit z auta - a domů si jistě milerád došlapeš po svých. O takových jemnostech, jako že žádali děti o rozměry rodičů, aby se jim mohla vyhotovit rakev, snad ani nemluvě. To je přece naprosto zanedbatelné. Zvláště, když šlo o děti dosud nezletilé. Takové maličkosti, jako že zmíněné děti měly uzavřenou cestu ke vzdělání, to přece není žádné utrpení. Na druhé straně, latinskoameričtí revolucionáři stříleli nejen po představitelích moci (vojácích, policistech, a jim podobných). Když nějaká ves odmítala platit daň, kterou uvalili revolucionáři, aby si vydělali sami na sebe, se zlou se potázala. Příklady vyvraždění celých vesnic a násilného odebrání všech hmotných statků násilně zesnulých "campesinos" je více než dost.

Dokladů o tom, že tihle stoupenci světlé budoucnosti lidstva neváhali spolupracovat s řadou drogových kartelů, zvláště v Kolumbii, je také více než dost.

Co se Noama Chomskyho dotýče, tak je to v pořádku. Odjakživa tomu tak bylo. Profesionální revolucionáři se přece musí nějak živit. Ti, kteří znají dějepis, si možná vzpomenu, jak Vladimír Lenin (tehdy ještě Uljanov) nadšeně vychvaloval "našeho mladého Gruzína" Josefa Stalina (tehdy ještě Džugašviliho), jak mu nádherně jdou loupeže. Z těch loupeží, při nichž dost často tekla krev nevinných, kteří se omylem objevili tam, kde neměli být, se financovalo celé ruské komunistické hnutí včetně rozhodného života některých jeho vůdců. Ovšem mimo Rusko. Ve Švýcarsku.

Chomsky, podle zprávy Českého rozhlasu, měl říci doslova: "Východoevropští disidenti si v sobě utvrdili pocit, že oni byli ti jediní utlačovaní na celém světě."

Člověk by rád věděl, odkud to ví. Od vědce by se dalo očekávat, že ke každému tvrzení, které předloží veřejnosti k uvěření, dodá alespoň jeden důkaz.

Aha, tady to máme: útlak v komunistických státech východní Evropy podle Noama Chomskyho nebyl tak velký jako v jiných částech světa, které byly v "americké doméň".

Ne, ne, ne, kam vás vede slepá vášeň. To nebyl důkaz. To byl důvod, proč to Noam Chomsky tvrdí.

Chomsky je emeritním profesorem lingvistiky na Massachusettském technologickém institutu (MIT). Že ho tam MIT ponechal, nesvědčí moc dobře o tom, že by si ta dříve znamenitá škola chtěla udržet svoji původní úroveň. Noam Chomsky zatracuje americký kapitalismus. Kdyby nebyl tak zaslepený vlastní nenávistí, věděl by, že bez amerického kapitalismu by byl nula. Hlavně proto, že by asi seděl v base za názory, které jsou nepřijemné vládě jeho země.

Noam Chomsky nesnáší globalizaci a její dopady. Jaké dopady? Po bedlivém studiu Chomskyho výlevů o globalismu člověk s podivem vidí, že ten učený pán netuší, o čem vlastně mluví.

Noam Chomsky nemá rád válečné konflikty. Bravo. V americké angličtině se tomu přístupu říká "motherhood issue". Dalo by se to volně přeložit asi tak, že by si člověk měl vážit matky a mateřství. Kdo ale na koho útočí? Zahraniční politika jeho vlasti, případně Izraele, způsobuje, že Noam Chomsky vidí rudě.

Zvláště v případě Izraele je to ohromně zajímavé. Jak už samo jeho jméno nasvědčuje, Noam Chomsky není pobaltský Slovan. Co tedy je? Antisemita židovského původu. Tohle není zásadní rozpor typu contradictio in adjecto. Takových dějiny znají více. Podivné ovšem je, že převážně z levé strany politického spektra. Bývalý český disident a vicepremiér Alexandr Vondra se velice oprávněně ohradil.

A teď pozor: dá se očekávat, že se spousta lidí pustí do Alexandra Vondry, že to je lump, darebák, podvodník a kdo ví, co ještě. Jenom proto, že býval členem české vlády. Doufejme, že ti, kteří ho nemají rádi, mu nepřišíjí, že je vrahem lidických dětí. Jinak ovšem v české politické diskusi lze očekávat cokoliv. Často i všechno.

Ne, ne, ne, tím není řečeno, že by někdo měl Noamu Chomskymu vysvětlit, že by měl být zticha. Tím je řečeno, že se mělo ozvat víc lidí než jenom Alexandr Vondra. Tím je řečeno, že Český rozhlas by měl příště dohlédnout na to, aby jeho zpravodajství nelhalo tak skvěle, že říká, že Noam Chomsky je jedním z nevlivnějších levicových intelektuálů současnosti.

Řekněme si to jednoduše: Noam Chomsky je jedním z nejarogantnějších blbů moderních let, a prochází mu to všechno jenom proto, že je tak nekonečně drzý. Noam Chomsky je též příkladem pravdivosti tvrzení, že když je Žid chytrý, je chytrý. Když je ale Žid blbec, ojevj, dětičky, honem se utíkejme schovat někam do krytu.

NOVINY –Zajímavosti s kulturou ba i odjinud

„Jo tak, no fajn. A co tady ta tvá kamarádka?“

„To je Hana.“

„Á, Jana, jako ty.“

„Ne, je to Hana.“

„Anna?“

„Hana!“

A potom, když se zeptám Jany a Hany, jestli jsou samy, nebo na někoho čekají, řeknou mi, že na „Pavla a Petra“.

Česká jména člověka někdy pěkně matou, ale já na 100 procent vím, že Pavla a Petra jsou jména ženská, takže teď mám dojem, že je tu šance na rande se čtyřmi děvčaty najednou…, dokud se neobjeví Pavel a Petr. A tak jsem zase na nule. Znova mě dostalo to zkurvený český skloňování!

Tak jdu zpátky k baru, kde jsem si před chvilkou povídal s nějakými chlápky, které jsem tu potkal.

„Ty holky, co sis s nima povídal, byly docela kočky,“ povídá jeden.

„Daly ti telefonní číslo?“

„Ne, Marku, nedaly.“

„Jsem Mírek.“

„Promiň, Mírko.“

„Neříká se Mírko. Říká se Mírku. Mírko řekneš holce, která se jmenuje Mirka.“

„Promiň, Mírku. Tak dobrá, Mirka je ženská. Ale před chvilí jsi mluvil o někom, kdo se jmenuje Jirka. To je taky ženská?“

„Ne, to je chlap.“

„Mirka je ženský jméno, ale Jirka je mužský. No fajn, myslím, že to nějaký smysl dává… do jistý míry. A Jitka?“

„Ženská.“

„A Jenda?“

„Mužskej. Jenda je přezdívka Jana.“

„Já myslel, že se Janovi říká Honza.“

„Taky.“

„Do prdele.“

Pak jsem dostal na mobil zprávu od někoho z mých kontaktů.

„Mám tu zprávu od někoho, kdo se jmenuje Míša,“ povídám Mírkovi. „Je to chlap, nebo ženská?“

„Mohlo by být obojí,“ povídá on.

Pane na nebi! Už si začínám myslet, že bych možná vůbec neměl chodit mezi lidi.

Noam Chomsky, znalec místních poměrů

Petr Adler

Jo, dětičky, řekli jste si o to: vyznamenali jste levicového pitomce a on vám to vrátil. I s úroky.

Český rozhlas označil Noama Chomskyho za jednoho z nejlivnějších intelektuálů současnosti. Jak na to přišli intelektuálové v Českém rozhlase, to už nenapsali. Patrně jim stačilo jako měřítko, že olomoucká Univerzita Palackého (kde je stále tolik bývalých soudruhů); pozvala Chomskyho na lingvistickou konferenci a že mu Akademie věd ČR dala své nejvyšší vyznamenání.

Noam Chomsky, skutečný znalec místních poměrů, sdělil v Olomouci užaslým novinářům, že západní velmocí protežovaly disidenty v komunistických státech východní Evropy. Jejich utrpení nebylo ve srovnání například s odpůrci režimů v Latinské Americe nijak výjimečné. Pravda ovšem je, že Noam Chomsky vidí věci třídně. Komunisté v Latinské Americe bojovali převážně se zbraní v ruce. Nikoliv ale za zlepšení každodenního údělu chudých místních rolníků. Taková blbost by je v životě nenapadla. Alespoň ne ty, kteří ten jejich boj řídili. Bojovali v barvách (a pod prapory) dvou velmocí: Sovětského svazu a Číny. Šlo o bohapustý velmocenský boj. Na jedné straně Amerika, která si může dovolit nechat mezi universitními učiteli taková stvoření jako Noama Chomskyho nebo takové prokazatelné (a prokázané) hrdelní zločince jako Angelu Davisovou. Na druhé straně nejvyšší stupeň socialismu (komunismus), ať už sovětský nebo čínský, který tvrdí, že kdo nejde s námi, ten zaručeně jde proti nám a zaslouží vytrstat.

Nezabývejme se zde raději zbytečně odbornickou otázkou, zda se opravdu pletou ti, kteří si myslí, že Noam Chomsky je nejvýznamnější žijící jazykovědec a zakladatel moderní jazykovědy. Jsou sice mezi jazykovědci (ba i mezi celými kolektivy jazykovědců) takoví, kteří se domnívají, že se nic nemá přehánět, tudíž že pravému vědci takové vyzvedávání, přímo svatořečení nepatří, ale to je pro dnešek celkem vedlejší.

Co není vedlejší, je to, že kdyby byl Noam Chomsky lidsky alespoň trochu nad úrovní obecního pitomce z pastoušky (něco ve třídě Pepka Vyskoče z Haškova Švejka), věděl by, že jsou v těch dvou situacích nepřehlédnutelné rozdíly. Právě ty rozdíly, které Noam Chomsky přehlédl jako krajinu.

Takže čeští a slovenští disidenti (stejně jako disidenti v ostatních bývalých komunistických zemích) dostávali po

nepřátelé. Pokušením je zarazit se ve vývoji v jednom stadiu a nedostat se nikdy dál, než že milujete sami sebe. Pak démonizujete ty druhé, abyste mohli milovat sebe.

Lionel Blue říká, že každé náboženství má svůj psychologický make-up. Pro zjednodušení zůstaňme u toho, co říká o křesťanství. Křesťanství trpí jakousi neurózou, kterou si křesťané neuvědomují, protož v tom žijí. Je to sadomasochismus. Obrazy mučení jsou všude, krucifixy, bičování, upalování. Říká: „stejně excentrické, jako někde v sexshopu“. (Jsou i nenásilné obrazy, ale nejsou tolik vidět, třeba Dobrý pastýř, Josef tesař a dítě Ježíš atd.)

Křesťanství nebylo nikdy nadšené ze sexu. „Je lepší se oženit, než hořet.“ To není dobrý základ pro manželství, říká rabín. Příliš mnoho potlačeného sexu pak vedlo k tomu, že křesťané viděli sexuální úchytky u těch druhých, heretiků, židů… Jenže ty úchytky byly v mysli křesťanů, ne v těch hereticích a židech.

Zhmotnit si Boha

Je jeden moderní problém, který všechna náboženství sdílejí, ať už tradiční nebo progresivní. Žijeme v materialistické době a tento materialismus zasáhnul i náboženství. Duch Svatý je duch, ale to lidem nestačí, potřebují něco hmatatelného. Chceme pak materiální důkazy pro něco, co materiální není. Všechny ty ostatky svatých… Blue říká, že něco podobného je dokonce i v judaismu, třeba vztah ke svatým místům, jako je Jeruzalém, o kterém fantazírovali východoevropští židé, kteří ho nikdy v životě na vlastní oči neviděli. Dnes je Jeruzalém turistickým místem, které se líbí Američanům, protože mají rádi solidní věci a zálibu v náboženských stavbách. U toho ale nezůstalo, stal se svatým městem a předmětem politických sporů a příčinou násilí. Všechno končí vraždami a násilím. Přitom nejsou svatá místa, jsou jen místa svatosti, to je rozdíl.

Věřící často nevědí, co nevědí, takže se domnívají, že vědí všechno. Jako Bůh a pak je to snadné. Šéfování nahrazuje naslouchání, takže každý pak ví, co je pro druhého správné, jako to ví třeba muži z Talibanu, co je dobré pro ženy. Každý tak ví, komu mají patřit svatá místa – jim samozřejmě! Heterosexuálové vědí, co je dobré pro homosexuály, stejně jako židovský číšník věděl, jaké jídlo je pro rabína Lionela Blue vhodné na recepci. („Zdůraznil jsem, že rabínem jsem tam já, ne on.“)

Tradicje je důležitá, problém je v tom, že může skončit mumifikací živého slova a oslavou romantické minulosti.

My vás obrátíme

Nejnebezpečnější nemocí náboženství je ale v tom, že věřící mohou být tak horliví v obracení druhých na svou víru, že nechápou, jak ti pošetilci nevnímají něco, co je zřejmé. Proč potom nerozetnout gordický uzel a prostě druhé k víře nedonutit? K tomu je potřeba pomoci státu. Jako bonus se jeví, že politika zduchovní. Jenže místo zduchovnění politiky dochází k tomu, že lidé sami se zpolitizují. Lidé se znásilněním svědomím zase začnou nenávidět.

To všechno, co říká Blue o náboženství, se týká ale světa obecně, poznal konec konců svět marxistů, který byl velmi podobný. Podobné sekty, podobná hesla. Teď zrovna žijme v době, kdy by bylo výhodné se na sebe a „svou“ skupinu podívat z nějakého meziprostoru a pak vydržet,a ž uvidíme, jak jsme si někdy podobní s lidmi, které nesnášíme. Jak píše autor jinde, vidět někdy sám sebe jako pronásledovatele a ne pořád jako mučedníka, už to je značný duchovní pokrok

Tak ještě jednou, jak se vlastně jmenujete?

Steve Fisher *Američan co se učí česky. Reflex*

Všichni máme své chyby a slabosti. Jedna moje slabá stránka je pamatovák na jména, když se s někým poprvé setkám. Jsem skutečně případ. Možná jsem v těchto situacích příliš rozpačitý. Když mi někdo někoho představuje, bojím se, jestli na něj udělám ten správný dojem, a tak se věnuju víc tomu, co říkám já, než slovům toho druhého.

Ale někdy je kupodivu snazší zapamatovat si jména lidí tady, v Česku. Je to proto, že je musím často žádat, aby své jméno pětkrát či šestkrát zopakovali, než to zvládnu. Tohle se stává hlavně v nočních klubech s opravdu hlasitou hudbou. Takový rozhovor pak obvykle probíhá asi takhle:

„Ahoj, jsem Steve.“

„Čau, jsem Jana.“

„Ahoj, Anno.“

„Ne, Jana.“

„Hana?“

„Jana!“

„Aha, Jana! Promiň. Fajn. Hele, bydlíš tady, v Praze, Jano?“

„Ne, jsem z Horažďovic.“

„Ražovic?“

„Horažďovic.“

„Oražovic?“

„Horažďovic.“

Nositel Nobelovy ceny míru se zapletl s komunistickou StB

20. května 2014 - Nyní už bývalý prezident Východního Timoru a držitel Nobelovy ceny míru Jose Ramos-Horta se v 70. letech opakovaně stýkal s důstojníkem české tajné služby. Podle svazku, který na něj StB vedla, dodával komunistickému režimu v ČSSR informace proti Američanům. Ramos-Horta takové obvinění popírá a tvrdí, že nabídku spolupráce odmítl.

V listopadu 1977 se v suterénu honosné budovy OSN v New Yorku odehrálo na první pohled nezajímavé, ale pro tehdejší tajné služby klíčové setkání. Tajemník československé mise při OSN Jan Šturma zde potkal mladého agilního politika z Východního Timoru.

Oba muži si vyměnili vizitky a během přátelského hovoru si padli do noty. Šturma byl ale ve skutečnosti pracovníkem československé rozvědky - pravým jménem Jan Fila. Cizincem byl Jose Ramos-Horta, který se později stal prezidentem Východního Timoru a obdržel i Nobelovu cenu míru. Server iDNES.cz získal po několika letech přetahování s Archivem bezpečnostních složek svazek bývalé komunistické rozvědky, který ze "spolupráce" obou mužů vznikl, má přes 1400 stran.

Ramos-Horta byl tehdy v OSN jako vyslanec hnutí Fretilin, což bylo Národně osvobozenecké hnutí Východního Timoru. V té době mu bylo 29 let. "Byl velmi bezprostřední a má zájem na styku," napsal o prvním kontaktu Šturma do pražské centrály rozvědky.

Ramos-Horta v USA studoval žurnalistiku a čile cestoval po celých Spojených státech. Jeho hlavním cílem bylo získávat politickou a mezinárodní podporu pro hnutí. Uměl řadu jazyků a byl vzdělaný.

Pro českou rozvědku byl ambiciózní mladík s kontakty na politiky a novináře, navíc nepřátelsky naladěný vůči USA, ideálním spojencem. Československá špionáž navíc neměla v misi OSN téměř žádné styky. Sice se tvářila sebevědomě a řadu tehdejších kontaktů, které v organizaci měla, hodnotila jako výborné, většinou se ale o nikoho důležitého nejednalo. Vstřícný zahraniční diplomat byl pro ni darem z nebes

Je ochoten předávat informace...

Oba muži se začali scházet v newyorských restauracích, kde probírali především politiku. "Tykáme si, Horta je vtipný a přístupný společník. Jsme kolegové v boji proti imperialismu," napsal po nějaké době český rozvědkář do Prahy.

"Je ochoten předávat politické informace. Počítá jako se samozřejmostí s určitou konspirační formou. Počítá s rozvinutím styku a je mu jasné, že neztratíme čas a peníze nadarmo," pokračoval v hlášení Fila.

Začal vznikat poněkud zvláštní vztah, ve kterém viděla pražská centrála StB velkou budoucnost. I z úředních hlášení, které chodily šifrovaně z New Yorku do Prahy, bylo jasné, že oba muži navázali jakýsi druh přátelství. Jen za listopad a prosinec roku 1977 se sešli šestkrát.

Zda Ramos-Horta už tehdy věděl, že se stýká s komunistickým rozvědkářem, je dnes těžko odhadovat. Rozhodně ale nebyl naivní. Bylo mu jasné, že jako představitel rozdělené země, navíc s jasně vyhraněnými názory na USA i jejich politiku, je pod dohledem tamních tajných služeb. Podobnou aktivitu tak musel čekat i od druhého tábora.

Ramos-Horta nyní tvrdí, že s StB nikdy nespolečně pracoval. S Filou se sice stýkal, ale podle něj to bylo vždy v zájmu jeho osvobozeneckého hnutí. Český špion prý svá hlášení uměle zveličoval. "S panem Šturmou jsem se stýkal jako s každým jiným. Moje práce byla přesvědčit nejen diplomaty, ale především vlády zemí, které reprezentovaly, tedy i Československa, aby nás podporovala při hlasování," řekl v rozhovoru pro iDNES.cz Horta (celý rozhovor s Hortou můžete číst zde).

Hortova ochota stýkat se československým diplomatem měla politické pozadí. Hnutí Fretilin bylo podporováno především z Číny a to se Hortovi nelíbilo. On sám Filovi sdělil, že by mnohem raději viděl na své straně tehdejší SSSR. A právě cestu k Sovětům chtěl najít přes jeho satelity, tedy i přes Filu jako zástupce komunistického Československa.

Podle archivních dokumentů se po vzájemném oťukávání a popíjení v barech snažil rozvědkář nového přítele nenápadně využívat. První ostřejší akce proběhla na konci března 1978. V stbácké hantýrce šlo o takzvané aktivní opatření (vypuštění lživé informace) s názvem BER BER, které mělo očernit USA a afrických států. V té době rhodeská armáda dostala od Francie letadla s americkou moderní technikou. Keňa kvůli tomu jednala v USA o nákupu stíhaček F5. StB si ale k této pravdivé informaci vymyslela malý dodatek.

Nákup pro Keňu prý zahrnoval také řízené střely vzduch vzduch. Ramos-Horta podle archivního spisu tuto předanou informaci v dobré víře vypustil mezi své kontakty z afrických států a u některých tamních zemí to podle předpokladu StB vzbudilo nepřátelské naladění proti USA.

Krycí jméno Malvaz

Až po řadě dalších schůzek se důstojníci rozvědky 6. června 1978 rozhodli zavést na Hortu osobní svazek. Jednalo se o kategorii DS (důvěrný styk) se zaměřením na politické zpravodajství. Vedení rozvědky vše schválilo, Horta se jevil jako velmi dobrý kontakt. Dostal krycí jméno Malvaz.

"Malvaz má ke mně plnou důvěru a je mu jasné, že mám zájem na trvalém styku, výměně informací," napsal v témže roce rozvědkář Fila. Oba muži si také dohodli pevný termín schůzek prvního každého měsíce ve 13:00. StB se snažila kontakt udržet, platila Hortovi obědy a slibovala různé odměny.

Z toho, co Ramos-Horta Filovi na schůzkách vyprávěl, bylo jasné, že timorský diplomat byl v té době zapáleným revolucionářem. Proto ho překvapovala a trochu rozčilovala pasivita československých soudruhů. Revoluční nadšení Horty při debatách je ale ve zprávách pro rozvědku přepisováno v byrokratické fráze. V New Yorku se totiž scházeli opravdový a zapálený revolucionář a byrokratický exrevolucionář.

Přesto byl Ramos-Horta podle spisu StB ochotný spolupracovat. "Znáš boj proti imperialismu a jejich neefektivnějšímu nástroji - nadnárodním společnostem. Je mi jasné, že potřebuješ solidní informace hlavně z USA. Nabízím ti využití mých rozsáhlých styků v rozvojovém světě a mezi Američany je jich hodně a velmi široké. Jen mi je specifikuj, jací lidé tě zajímají a já se po tom podívám," pronesl podle svazku na jedné schůzce v orientální restauraci.

V roce 1978 se scházeli téměř každý týden. Ramos-Horta byl dokonce ochoten dodávat písemné materiály. Do rukou komunistické rozvědky se tak dostala například kopie memoranda americké ambasády v Bangui (hlavní město Středoafrické republiky) pro ministerstvo zahraničí Spojených států nebo několik jeho telegramů.

Potřebuji magnetofon

Ramos-Horta se totiž v tu dobu stýkal s ženou pracující na americkém ministerstvu zahraničí. Podle všeho se jednalo o tehdy třiatřicetiletou Monicu L. (redakce zná celé jméno, rozhodla se ho ale utajit). Právě od této ženy získal Horta tajný telegram ministerstva k otázce postoje USA k Indonésii. V dubnu 1980 zase Horta údajně potvrdil podezření, že novinář Boubakar A., o kterého se zajímala StB a zřejmě i KGB, je agentem CIA. Česká rozvědka tuto informaci obzvláště posílala do Moskvy, kde byla vysoce ceněna.

Z archivního spisu také vyplývá, že Ramos-Horta předal Filovi na schůzce 8. srpna 1980 i dva materiály týkající se přímo Československa. Šlo o zprávy mezinárodní organizace právníků o situaci v ČSSR. Byly vytvořeny pro NATO a výbor pro lidská práva. Oba v režimu důvěrné (jeden ze stupňů utajení, pozn. red.).

V srpnu 1981 pak pomocí Horty získala KGB dokument týkající se "nukleární politiky USA vůči africkému spojenci". Přesnost byla podle Šturmy utajována v režimu tajné a okamžitě putovala na newyorskou rezidenturu KGB.

"Všechny předané dokumenty považují přátelé (tak označovala StB sovětskou tajnou službu) za tajné," hlásí rozvědkář do Prahy.

KGB dostala o Hortovi hlášení už v roce 1978 a podle centrály československé rozvědky měla o kontakt velký zájem. Kromě konkrétních zpráv a materiálů od Horty dostala také několikrát během spolupráce souhrnné hodnotící materiály.

Na jedné schůzce podle Fily Horta naznačil, že by potřeboval kazetový magnetofon, aby mohl zprávy nahrávat. Rozvědkář proto obratem požádal pražské úředy o povolení, aby mohl přístroj za 50 dolarů koupit jako odměnu za předané materiály. To bylo obratem odsouhlaseno.

Pobyt ve vězení

V roce 1978 ale nastal zlom ve spolupráci. Ramos-Horta byl odvolán do Mosambiku, kde mělo jeho hnutí sídlo a vrátil se až po půl roce. Byl sice opět v OSN, ale trvale žil ve Stockholmu. Důvodem prodlevy byl poněkud dobrodružný příběh.

Význačný politik hnutí Fertlin totiž v té době přeběhl na druhou stranu - k Indonésanům, se kterými hnutí bojovalo. To ve Fertlinu vyvolalo rozkol a obětí vyřizování účtů se stal i Ramos-Horta. Byl tajně vězněn v budově, kterou mosambická vláda (Fertlin sídlil dočasně právě v

Mosambiku) hnutí poskytla. Na svobodu se dostal až na zásah mosambické vlády. V tajném vězení byla i jeho družka, která na následky hladovění porodila dítě s těžkou oční vadou.

Tato epizoda ale jeho nadšení pro politiku a rodné hnutí nezmenšila. Jeho smem bylo podle informací ze spisu StB stále tajně jednat přímo s Rusy. Fila mu ale opakovaně tvrdil, že Rusové o přímý kontakt zájem nemají.

V listopadu 1979 padl z pražské centrály návrh na oficiální "verbovku" - získání ke spolupráci. Měla proběhnout v čínské restauraci v Brooklinu. Fila měl především apelovat u Horty na společný boj s kapitalismem. StB si byla tak jistá jeho loajalitou, že byla přesvědčena, že i kdyby Horta nabídku oficiálně odmítl, stejně by nějakou formou spolupracoval. Dokonce požádala předem o krycí adresu v ČSSR, kam by mohl případně posílat své zprávy.

Pokus o naverbování

Vše ale zkazila vysoká politika. Několik dní před plánovanou listopadovou schůzkou totiž proběhlo v OSN důležité hlasování o Východním Timoru. A Československo se stejně jako další socialistické země zdrželo hlasování.

Ramos-Horta pak dal na schůzce velice jasně najevo své zklamání. "Uvedl, že chápe, že mu nedáme zbraně, ale nechápe, proč jsme nepodpořili rezoluci, která je proti kolonialismu," napsal Fila ve své zprávě. "Ženete nás do náručí Číny a Západu," citoval Fila timorského politika doslova

Český rozvědkář v tu chvíli nevěděl, jak by reagoval. Zmohl se jen na obecné řeči, že problém je příliš složitý. Přesto se ale nevzdal a Hortu se pokusil naverbovat opět za měsíc.

"Byly by to speciální vztahy, potřebujeme lidi jako jsi ty. Chceme informace o lidech a událostech, pochopil jsi můj výklad," zeptal se Horty podle spisu v prosinci 1979. "Yes," zněla prý Hortova odpověď. "Ptám se tě oficiálně, zda souhlasíš s těmito zvláštními vztahy a mohu pokračovat ve výkladu, co by to znamenalo?" pokračoval Fila. "Yes, go ahead (fráze pro pokračuj, pozn. red.)," řekl údajně Horta a se spoluprací souhlasil. Žádný dokument ale Filovi nepodepsal.

Na Filovy rady ohledně nutnosti konspirace ale Horta reagoval až jízlivě. "Ty mi něco říkej... Já sám vím, co to je, kdyby se USA dozvěděly, co jsem vám slíbil. I ty si dej pozor na utajení mé osoby," odpověděl podle spisu českému rozvědkářovi.

Následně si podle záznamu dohodli hesla pro další spojení a Horta dostal 300 dolarů, jako ocenění přístupu ke spolupráci.

Horta nebyl agent

Historik Prokop Tomek z Vojenského historického ústavu, který dostal od redakce celý svazek k dispozici, ale na první pohled jasné zprávy rozvědky podrobuje kritice. Podle něj není vůbec jasné, zda Horta opravdu byl tak aktivním spolupracovníkem, jak se může zdát. Ramos-Horta sice mohl tušit, jaké plány s ním StB má, ale jednoznačná vědomá spolupráce to podle něho nebyla. Sama rozvědka ho klasifikovala jako DS, tedy jako důvěrný styk a ne jako agenta.

"Verbovku v roce 1979 označovali navrhovatelé jako kombinaci ideové motivace s morálně psychickými faktory. Podle memorand to rozhodně nebyl naivní dobrák, marxista podle nich nebyl, takže odpadá ideová motivace a vzhledem ke vzdělání, postavení a dosavadní kariéře lze vyloučit možnost, že by byl informátorem za peníze," hodnotí Tomek motivy, které měly Hortu vést ke spolupráci.

Poukázal i na další skutečnost. Všechny kontakty se odehrály po restauracích a jenom mezi Hortou a československým rozvědčíkem. "Takže je otázka, jakou formální podobu ty styky skutečně měly, to nikdo kromě nich dvou nevěděl a Fila mohl do hlášení napsat leccos," myslí si historik.

Podle Filových záznamů lze soudit, že Horta vítal zájem o svou věc. Hledal pomoc pro svoji zemi a hnutí, proto rozvíjel styky i do východního bloku. Mohl si dokonce s Filou padnout do noty. Zpravodajská nadstavba, tedy že by Horta přesně věděl, že Fila je ve skutečnosti důstojník československé tajné služby, je ale podle Tomka sporná.

83 schůzek a dar za 20 484 korun českých

Koncem roku 1981 měl Hortu převzít a řídit nový rozvědčík, protože Fila odjel zpět do Česka. Kontakty se ale po odjezdu Fily evidentně narušily.

"Možná mu došlo, že nejde o přátelský kontakt s cizím diplomatem, ale že to má nějakou institucionální základnu, možná mu v ten moment plně došlo, že jde o zpravodajskou službu," soudí historik Tomek.

Novým Hortovým řídicím důstojníkem se stal Miloslav Plášek s krycím jménem Opavský. Horta od něj v květnu 1982 dostal 200 dolarů, spolupráce ale už vlastně nepokračovala. Diplomata se schůzkám vyhýbal, rozvědčík ho pronásledoval a doslova "škemral" o setkání, jak je ze spisu poznat.

"V jednom z dochovaných pracovních svazků jsou dost jasné doklady o skutečné povaze kontaktů. Dne 9. září 1982 ho v New Yorku oslovil Plášek-Opavský na ulici, poté, co Malvaz vytrvale odmítal schůzky. Báł se, peníze považoval za finanční kompromitaci. Nechtěl akceptovat snahy o systematickou spolupráci a konspiraci. Ze záznamu je jasné vidět, že to byl ztracený případ," tvrdí Tomek.

Podle něj Hortovi zřejmě došlo, že zájem o něj je podivný a tak naivní zas nebyl, aby konečně nepochopil, že se o něj zajímá zpravodajská služba. Kontakty tak definitivně skončily a v roce 1987 byl svazek Malvaz archivován.

Podle dokumentů mezi Hortou a českým zpravodajcem uskutečnilo celkem 83 schůzek. Šestkrát dostal Horta peníze v hotovosti a dvakrát věcný dar v hodnotě 20 484 korun českých. Horta ale tvrdí, že to není pravda. "Absolutně ne," reagoval na otázku ohledně peněz. "Jediné co bylo, že když jsme se například setkávali v restauraci, tak platil pohoštění. Jednou mi dal plášť do deště, protože byla zima. To je vše. Nikdy jsem od nikoho nebral peníze," dodal (více zde).

Pracoval Fila pro CIA?

Vše by se tak mohlo zdát jako klasická verbovka StB cizího agenta. Věc má ale zajímavý háček, který popsal historik Daniel Běloušek v časopise Paměť a dějiny, i když bez vědomosti o existenci Hortova svazku.

Fila totiž mohl být dvojítm agentem a pracoval pro CIA. Tento druhý příběh je jedním z nejzajímavějších v historii StB. Je to i kvůli tomu, že o něm vlastně není moc informací.

Fila byl úspěšným špiónem v USA. Po návratu do ČSSR v roce 1985 i přes úspěšnou kariéru požádal o uvolnění a měl nastoupit do podniku Bavlna. Místo toho ale zmizel.

StB to zjistila, až když ho začala sháněla jeho sestra. Opravdová panika pak vypukla, když vyšlo najevo, že Fila prodal všechnu movitý majetek a že si ze své mise v USA nechal diplomatický pas.

Rozvědka po něm dokonce vyhlásila celostátní pátrání a dala ke grafologovi jeho písmo, aby zjistila, zda byl schopen zrady. "Je mistrem v přizpůsobování se, výborný herec improvizátor, jehož motivem je zejména snaha přežít za každou cenu," zněl závěr experta.

Teprve tehdy začala StB zjišťovat řadu podivností. Fila například spolupracoval s manželou Karlem a Hanou

Köcherovými, asi nejslavnějšími československými špióny. Ti jako nelegálové pronikli do samotné CIA a tajně pomáhali KGB odkrývat americké špióny v Rusku, kteří pak byli popraveni. Od 80. let ale o nich už CIA věděla a sledovala je. Otázkou tak je, zda se přes ně dostala k Filovi, nebo je právě Fila upozornil na ambiciózní špiónskou dvojici (více o případu manželů Köcherových zde).

Filova manželka dokonce u výslechu na StB uvedla, že už v roce 1979 dostal nabídku od CIA, ale údajně ji odmítl. V únoru 1989 požádala o prohlášení manžela za mrtvého. StB ho ale hledat nepřestala.

Husákovci by mne odkráglovali...

Zvrat nastal až po revoluci v době zmatků v celé světové špiónáži. 7. prosince 1989 šel po ulici New Yorku nyní již dosluhující agent komunistické rozvědky Miroslav Zahradka s krycím jménem Lomský.

"Mírku, to jsem rád, že jsi to ty," ozvalo se za jeho zády. Byl to Fila. "Promiň, že jsem to udělal, ale husákovci by mne odkráglovali," pokračoval. Vystrašený Zahradka naskočil do auta a ujel. Setkání popisuje šifrovaná zpráva z New Yorku, kterou Běloušek zveřejnil ve svém článku. Od té doby ale o Filovi opět není žádná informace.

"Úřad pro zahraniční styky a informace byl v srpnu 1991 dotázán ze strany tehdejšího Federálního policejního sboru, zda má nadále zájem o pátrání po osudu J. Fily, které ze strany policie nebylo tehdy uzavřeno. Dne 5. 9. 1991 ÚZSI (Úřad pro zahraniční styky a informace) zaslal Federálnímu policejnímu sboru odpověď, kde sdělil nezájem na dalším pátrání po J. Filovi," uvedla civilní

rozvědka na dotaz iDNES.cz, zda pokračovala v pátrání po svém zběhlém agentovi.

V devadesátých letech se bývalý ředitel CIA Robert Gates při hodnocení klíčových momentů studené války zmínil o roli, kterou sehrál v roce 1983 jeden nejmenovaný československý zpravodajský důstojník pracující pro Američany. Běloušek spekuluje, že tím mohl myslet právě Filu.

Na druhou stranu vyvstává otázka, kdy Fila začal spolupracovat s Američany. Zda před kontakty s Hortou, nebo až později. Tedy zda mohla být jeho verbovka Ramose-Horty i předávané dokumenty již pod kontrolou CIA. Každopádně složitost případu jen ukazuje, jak opatrně je nutné hodnotit podobné svazky bývalé StB a vnímat je v kontextu doby i situace lidí, kteří se ocitli v jejím zájmu..

Jak iDNES.cz získal Hortův spis

O existenci spisu se reportér iDNES.cz dozvěděl v květnu 2009, předtím záznam o dokumentu nešlo zjistit z žádné veřejně přístupné databáze. První žádost adresovaná Archivu bezpečnostních složek o jeho poskytnutí byla zamítnuta s tím, že "obsahuje informace i nadále důležité pro ochranu ústavního zřízení, významných ekonomických zájmů, bezpečnost a obranu České republiky." (Dokument o zamítnutí najdete zde)

Šlo totiž o spis, který i po roce 1989 rozvědná služba chtěla utajovat. Zákon ji to u spisů StB dovoľoval ve výjimečných případech. Po odvolání Archiv bezpečnostních složek uznal, že odůvodnění bylo nedostačující a žádost byla znovu posuzována. V prosinci 2009 ale byla opět zamítnuta tentokrát s odvoláním na bezpečnostní strategii České republiky.

Následovalo kolečko odvolání a opakovaných zamítnutí. V roce 2010 se ale jméno Horty objevilo ve veřejně přístupné databázi svazků vedených bývalou první správou SNB - komunistickou rozvědkou. Následující rok bylo opakované žádosti vyhověno. Další roky zabralo důkladné studium spisu, který posuzoval i oslovený historik Prokop Tomek.

Jose Ramos-Horta

José Manuel Ramos-Horta se narodil 26. prosince 1949 rodičům, kteří byli diktaturou Antónia Salazara nuceni odejít do exilu do tehdy portugalského Timoru. Z jeho jedenácti sourozenců byli čtyři zavražděni indonéskou armádou. Studoval ve Štrasburku a na kolumbijské univerzitě v New Yorku.

Aktivně se podílel na politickém vývoji ve Východním Timoru, ve svých dvaceti pěti letech byl zvolen ministrem zahraničí vlády "Demokratické republiky Východní Timor", kterou sestavily strany bojující za nezávislost.

Z Východního Timoru uprchl tři dny před indonéskou invazí v roce 1975. Přijel do New Yorku a snažil se přesvědčit Radu bezpečnosti OSN, aby se postavila proti indonéské okupaci. V exilu zastával řadu vysokých funkcí v hnutí pro nezávislý Východní Timor. V prosinci 1996 obdržel se svým krajanem Carlosem Filipem Ximenesem Belou Nobelovu cenu za mír. Hrál zásadní roli při jednání o nezávislosti. 27. září 2002 se Východní Timor stal součástí OSN a Ramos-Horta byl jejím prvním ministrem zahraničí. V červnu 2006 se stal dočasným ministrem obrany, později předsedou vlády. Uvažovalo se o něm také jako o předsedovi OSN. V květnu 2007 se stal prezidentem Východního Timoru. V únoru 2008 byl postřelen ve vlastním domě v Dílí. Zraněný byl převezen do nemocnice v australském Darwinu. V dubnu 2008 se vrátil do vlasti. V březnu 2012 se ucházel o druhý prezidentský mandát, v prvním kole voleb ale vypadl.

Hnutí Fretilin

Revoluční fronta za nezávislý Východní Timor (Fretilin) vznikla v roce 1974 jako odbojové hnutí proti portugalské a později indonéské správě ostrova. Ozbrojené křídlo organizace známé jako Falintil se zapojilo do guerillové války proti okupantům, která skončila až v roce 1998. V prvních svobodných volbách nezávislého Východního Timoru získal Fretilin už jako politická strana většinu křesel v parlamentu a měl hlavní vliv na tvorbu nové ústavy.

Autor: Jiří Šťastný iDNES

Na Kreml se valí nevraživá chvála: Rusko ukazuje válčení pro 21. století

Londýn - Ruské strategické myšlení sice kvůli Ukrajině může připomínat bezohlednou geopolitiku minulého století, ale vojenští analytici považují *ruskou taktiku za "vzor válčení v 21. století"*, od nasazení malých skupin neidentifikovatelných specialistů až po kybernetickou válku. Upozornil na to britský list Financial Times.

Od odborníků se obecně line chvála, i když nevraživá, na "mistrovské" operace Kremlu. Takticky Rusové vedou své tažení tak zručně a komplexně, že jsou stále o krok napřed při každém zvratu.

"Byl jsem ohromen. A naprosto vše lze snadno popřít," připustil Jonathan Eyal z londýnského ústavu RUSI. Ruská operace je podle něj "tichá, ale smrtelně účinná" - a na to nebyl Západ vůbec připraven.

Klíčem k diplomatickému řešení ukrajinské krize by se mohly stát důkazy o ruském zasahování u sousedů na Dněpru, ale dokázat ruské akce je těžší než ruské operace před anexí Krymu.

"Na Krymu byla zjevná koncentrace sil. Na východě Ukrajiny působí mnohem specializovanější vojska. Je jich málo, velice málo. Tento typ sil odvede svou práci a velice rychle zmizí, aby přenechal pozice milicím (proruskými separatistům)," řekl nejmenovaný vysoký důstojník NATO. Upozornil na případy, kdy byly zpozorovány po boku rebelů šestičlenné týmy s drahou ruskou výzbrojí, například nehluknými odstřelovačskými puškami, a v uniformách speciálních jednotek.

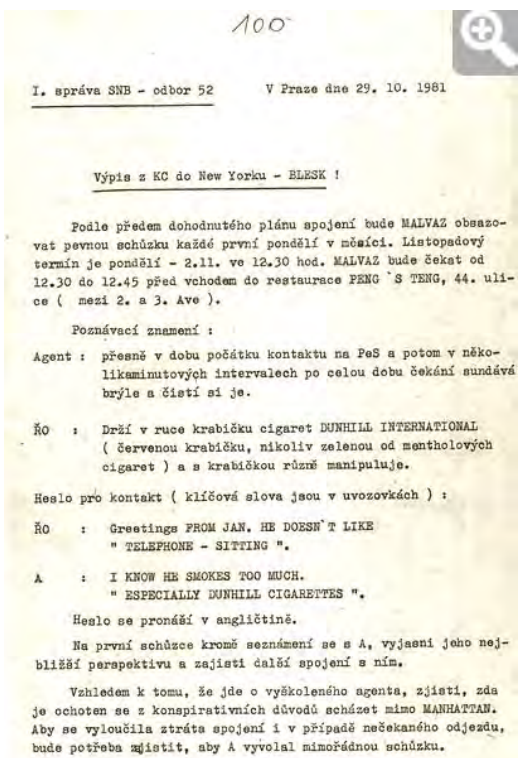
Autor příspěvku zahlédl ve spisech i fotografie neozbrojených mužů, kteří "téměř určitě" byli agenti ruských tajných služeb, dlouhodobě pronikajících na Ukrajinu.

"Všichni sledují dění na Ukrajině a myslí kategoriemi tanků a konvenčních vojenských sil, ale Rusko vždy hodně investovalo do zvláštních služeb a rozvědek. Právě ty tam působí," řekl Nigel Inkster, který do roku 2006 býval v britské tajné službě MI6 ředitelem pro operace a rozvědku.

Podle vysoce postaveného úředníka NATO postup a akce separatistů naznačují, že existuje ruka, která je řídí. A ukrajinské síly se nechaly mnohokrát přelstít. Za úspěchy rebelů se podle něj tají dobře promazaná zpravodajská mašinérie, která asi dělá největší dojem na strategii Severoatlantické aliance.

V klasické špiónážní práci má Rusko už dávno veliký náskok před Kyjevem. Ukrajínští zpravodajští důstojníci tvrdí, že vláda svrženého prezidenta Viktora Janukovyče nechala proniknout do jejich řad tolik špěhů, že nyní představují třetinu všech vysokých důstojníků státní bezpečnosti, kontrarozvědky a vojenského zpravodajství. Nelze zapomínat na kyberprostor. Rusko je v podezření, že vytvořilo počítačový virus, který napadl stovky, ne-li tisíce ukrajinských počítačových systémů a otevřel neomezený přístup k datům.

Podle listu je docela ironií, že při všem obviňování Ruska se zdá, že v éře železných opony uvízlo spíše NATO se svými letadly, vojenskými cvičeními a loďmi u ruských hranic. CTK

Kolik konců měla druhá světová válka?

Praha – Kdy skončila 2. světová válka a kdy padl poslední výstřel? Datum na Památníku vítězství u Milína je 11. května 1945 a připomíná poslední bitvu druhé světové války na našem území. Od roku 1989 ovšem slavíme konec války 8. května, jako Den vítězství v Evropě. Předtím jsme slavili 9. května v souvislosti s osvobozením Prahy, ostatně v Moskvě je tomu tak dodnes při oslavách konce Velké vlastenecké války. Definitivní tečku za druhou světovou válkou ale představuje až kapitulace Japonska z 2. září 1945.

Oficiálním koncem druhé světové války v Evropě byl okamžik, kdy vstoupila v platnost německá kapitulace, to znamená půlnoc z 8. na 9. května 1945. Ovšem v samotné Evropě klid zbraní nastupoval v různé době. V Jugoslávii se například bojovalo ještě 14. května. U nás docházelo k bojům ještě 12. května. A poslední německá jednotka kapitulovala až počátkem září na Špicberkách.

"Američané si pro sebe chtěli stanovit konec války v Evropě a určili jím večer 7. 5. v Klenovicích v západních Čechách, kde jeden z jejich vojáků střílel do lesa po nějakém německém záškodníkovi. Dokonce mu postavili pomník. Já jsem zjistil závažnější přestřelku 8. 5. dopoledne rovněž v západních Čechách. Ale lidé se vytvořených symbolů neradi vzdávají," popsal historik Jindřich Marek z Vojenského historického ústavu.

Jde tedy spíše o to, kdy byla osvobozena určitá metropole, hlavní město, oblast, což se pojilo s příchodem osvobozující armády. V Československu jsme si konec války dlouho připomínali až 9. května, kdy vstoupila Rudá armáda do Prahy. Po roce 1989 se oslavy konce války přesunuly na 8. května, tedy k datu, kdy začala platit kapitulace Německa. "Je to politický symbol. Západní Evropa slavila konec války 8. května, Kreml den na to. Vstup Sovětských vojsk 9. května do Prahy bral Stalin jako závěrečnou tečku účasti ve válce. Oslavy 9. května nám byly nadiktované. Po čtyřicet let jsme tak projevovali vděčnost Rusům," uvedl Marek.

Druhá světová válka pokračovala v Asii

Druhá světová válka dále probíhala v Asii a právní stav ukončení války nastal až 2. září s podpisem kapitulace Japonska. Samotná japonská vojska pak kapitulovala v Singapuru teprve 12. září. A poslední japonští bojovníci bojovali až do 70. let – poslední se vzdal asi v roce 1975. "Pro Evropany připadá konec války na 8. května, ale pro Američany, kteří byli silně traumatizováni japonským útokem na Pearl Harbor, byla dominantnější válka s Japonskem. Pro ně je 2. září, tedy kapitulace Japonska, významnější termín," uvedl historik Marek

V Čechách se bojovalo i po oficiálním konci války

V Česku ale nenastal konec války ani 9. května, kdy padly poslední výstřely v Praze. Ještě se bojovalo v jižních Čechách, především v prostoru Milín, Čimelice, Březnice, kde docházelo k regulérním vojenským střetům až do rána 12. května. Datum na Památníku vítězství u Milína je 11. května 1945 a připomíná poslední bitvu druhé světové války na našem území. CT24

Princ Harry tajně na Slovensku: Přiletěl na šlechtickou svatbu!

Cílem cesty prominentního pařmna prince Harryho (29) nebyl žádný klub, ale překvapivě kostel. Následník trůnu přiletěl k sousedům na Slovensko minulý čtvrtek s partou přátel a expřítelkyní Chelsy Davy. Chvilí se zdrželi v Bratislavě, pak je luxusním autobusem převezli do vesničky Belá nedaleko Štúrova. Tam se totiž konala velkolepá aristokratická svatba.

Harry byl pro ostatní hosty jednoznačně největším a nejslavnějším účastníkem šlechtické veselky, která se konala v malé obci na Slovensku. Hraběnka Ilona von Krockow,

kteří má kořeny právě v sousední zemi, totiž vdávala svou dceru. Ta si brala francouzského podnikatele s diamanty Alexandra Mavrose, jehož šperky zdobí i britskou vévodkyni Kate.

„Byli jsme velmi překvapeni, když jsme ho zahlédli, ale okamžitě jsme věděli, že je to on. Viděli jsme ho jen chvíli. Prošel se před kostelem a pak zmizel vevnitř,“ svěřili se obyvatelé vesnice Novému Času. Skutečnost, že princ Harry byl skutečně na Slovensku, později potvrdila i britská média a Buckinghamský palác.

Princ Harry je ženichův dobrý přítel, a tak není divu, že nemohl na velkolepé svatbě chybět. Jako doprovod si vzal svou expřítelkyni Chelsy Davy, se kterou podle mnohých znovu randí.

Podle Nového Času britský následovník trůnu přiletěl do Bratislavy běžnou linkou už ve čtvrtek, kde se celý den procházel s partou kamarádů po městě. „Bylo kolem něho pár bodyguardů a kamarádů. Dobře se bavili, ale jinak se choval jako běžný cestující,“ pochlubila se deníku žena, která seděla s princem na palubě letadla. Z Bratislavy je pak luxusní autobus odvezl do kostelíka, kde se svatba konala.

Svatebčané byli ubytováni v hotelu, který je prý jedním z nejmantičtějších v celé Evropě. Jeho historie sahá do začátku 18. století, kdy ho nechali postavit jako venkovské sídlo. Noc v něm přijde asi na 10 tisíc korun a v jeho pokojích byly ubytovány takové hvězdy jako třeba naposledy kapela Boney M. TESK

Trvale připomínat!!!!

Přeposílám všem tento náramně důležitý email, ze kterého je vidět, jak neznalost důležitých faktů z dějin svého národa z nás dělá opravdu možná úmyslně neinformované a tedy hloupé a poddajné občany. Myslím, že by Vás to mohlo zajímat. Nevím proto, proč se tak důležitá fakta musí šířit jen po internetu! Mělo se to pokaždé povinně objevit v tisku hned po všech těch kecech a omluvách našich vrcholových politiků Němcům, aby už navždy zavřeli zobák zejména revanšisti a aby bylo o odsunu sudetských Němců všem Čechům ale i Sudeťákům už konečně vše naprosto jasné a nezvratné!

Základní myšlenku k nucenému odsunu tzv. sudetských Němců totiž nevymyslel prezident Beneš ale, vznesl a také prosadil Neville Chamberlain za tehdejší Anglii. Právě Chamberlain totiž navrhl, aby po válce byly odsunuty do Německa všechny německé menšiny z tehdejšího Československa a Polska, aby se tento etnický problém vyřešil už jednou pro vždy, tak jak se to předtím stalo mezi Řeckem a Tureckem. Anglická konzervativní strana tuto jeho myšlenku přijala a také ji pomohla plně prosadit u spojenců. Britská vláda totiž přesvědčila vládu USA i SSSR o výhodách tohoto řešení a výsledkem byl pro všechny závazný Protokol Postupimské Konference z 2. srpna 1945.

Nucený odsun byl proveden právě na jeho základě. Tehdejší náš prezident Beneš by nebyl vůbec nic docílit, kdyby zde nebyla primární vůle hostitelské britské vlády. Návrh odsunu Němců byl výlučně z její vlastní iniciativy. Jinými slovy, bez britské vlády by se prezident Beneš v tomto směru namáhal asi zcela marně. Je totiž zcela samozřejmé, že Československo nemohlo Němce jen tak zvládnout vůle vyhostit, poněvadž je museli přijmout tehdejší spojenci, kteří jako vítězné mocnosti tehdy okupačně vládli jak v Německu, tak v Rakousku. Samotný odsun logisticky připravila právě jejich Mezispojenecká Komise v Německu.

Němci byli postupně a plánovitě odsunuti do americké a ruské zóny, podle přesného a závazného plánu převážně během roku 1946. Československo odsun vůbec nenavrholo a tedy ani nezpůsobil. Nemá tedy za něj logicky ani žádnou právní a hmotnou odpovědnost. Odsun se konal pod přísným dohledem Mezispojenecké Komise a Československu se tehdy dostalo dokonce veřejného uznání za jeho humánní a kompletní provedení. Jakékoliv nároky ohledně odsunu by tedy německá vláda a skutečně poškození Němci měli předložit a uplatňovat tehdejšími vítěznými mocnostmi = USA, Velké Británií a Ruskem. Vládní kruhy v Německu a Sudeťáci ovšem nejsou naivní a tak periodicky vznášejí své domnělé nároky vždy jen na Českou republiku. Ovšem vždy pouze prohlášeními německých politiků, nikoli normální úřední a soudní cestou. Předpokládají zřejmě, že Češi si z neinformovanosti nechají snadněji cokoli namluvit a budou tak zbrkle jednat dokonce proti vlastním zájmům. O to se asi z naprosté neinformovanosti pokusil jak Havel, tak Nečas i Schwarzenberg. Co když ale to nebylo z neinformovanosti, ale úplně z jiných postranních zájmů?

Německo a Němci totiž právě na základě oné dohody vítězných mocností nemají už možnost vznášet žádné hmotné, ani finanční nároky plynoucí z nuceného vysídlení, poněvadž Německo je doposud stále vázáno smlouvou mezi ním a spojenci z 26. května 1952, doplněnou a později ještě ratifikovanou v Paříži 23. října 1954 (Convention on the Settlement of Matters Arising out of the War and Occupation, signed at Bonn on 26, May 1952, as amended by Schedule IV to the Protocol; on the Termination of The Occupation Regime in the Federal Republic of Germany, signed in Paris on 23. October 1954) 332UNTS 219.

Podle kapitoly 6, článku 3, této smlouvy Německo nemůže už nikdy uplatnit námitky proti spojeneckým státům ani jednotlivcům vzhledem k trvalému zabavení německého majetku, který převzali spojenci či jednotlivci jako reparace nebo jako přímý následek jimi vyvolané války. Podle kapitoly 8, článku 1 této dohody němečtí příslušníci nemůžou už nikdy uplatňovat žádné hmotné ani finanční nároky proti spojencům a jejich občanům a takové nároky nemohou být už nikdy projednávány ani německými soudy. Podle článku 3, též kapitoly, Německo, nebo jeho příslušníci nemůžou už nikdy uplatňovat žádné nároky proti spojencům a jejich příslušníkům, které vznikly z jakýchkoli jejich činů nebo opomenutím mezi koncem války od 5. května 1945 až do nabytí ratifikační platnosti této smlouvy 5. května 1955 !

Jak je tedy jasně patrné z uvedené smlouvy, veškerý majetek německé vlády a jednotlivých Němců na území Československa přešel do plného vlastnictví Československa a jeho občanů jako povinná splátka na reparace za všechny válečné škody způsobené právě Němci. Skutečné válečné škody způsobené Československu Německem přitom vysoko přesahují zmíněný zabavený německý majetek. Německo navíc dodnes nezaplatilo Československu jakoukoliv náhradu za tyto škody navíc a je tedy dodnes obrovským dlužníkem České i Slovenské republiky, nikoliv naopak.

Prof. Dr. George E. Glos J.S.D. (Yale)

<http://www.lidice.cz/obec/historie/komentar.html>

Coprávě o tom všem svým občanům už tehdy nedlouho po válce jasně kladl na srdce právě prezident E. Beneš:

Vážení spoluobčané, v nedávné době jsem podepsal historicky významné dokumenty pro naši Československou republiku, to jest, dekrety prezidenta Československé republiky. Tyto dokumenty nám dávají naději, že se již nikdy nebudou opakovat tragické události let 1938 a 1939. Vědom si neblahých zkušeností národa, zejména z této druhé světové války, zanechávám Vám odkaz, ve kterém Vás varuji před všemi možnými dalšími požadavky za znovuosídlení našeho pohraničí sudetskými Němci, kteří byli po právu na základě nejen mých dekretů z naší republiky odsunuti. Může se stát, že mé dekrety vydané právě z rozhodnutí vítězných mocností druhé světové války, budou odstupem času revanšisty prohrašovány za neplatné. Může se stát, že se najdou "čeští vlastenci", kteří se budou sudetským Němcům za jejich odsun omlouvat a že budou nakloněni otázce jejich návratu. Nenechte se oklamat a jejich návratu nedopustíte. Hitlerové odchází, avšak snaha o znovu ovládnutí Evropy Německem stále zůstává. Mohou se najít i vlastizrádci, kteří budou opět usilovat i o odtržení Slovenska od České republiky. Bylo by to pošlapání odkazu našeho prvního prezidenta Československé republiky T. G. Masaryka a spoluzakladatele M. R. Štefánika. Vedlo by to k zániku obou našich národů. Nezapomeňte, že mé dekrety se týkaly i potrestání vlastizrádců, že mají trvalou platnost a potrestejte všechny případné vlastizrádce ať je to kdokoli, a v kterékoliv době.

Váš dr. EDVARD BENEŠ Praha, květen 1947.

Na Facebooku koluje mapa pražského metra v angličtině

Barbora Harakalová

Denně v metru potkáte cizince, co v ruce žmoulají plánek pražského metra s vyznačenou trasou, těkají očima a jsou totálně mimo. Marně jim vysvětlujete, že stanice Náměstí Republiky je stejná jako Masarykovo nádraží nebo že Karlovo náměstí je i Palackého náměstí. Pražského povstání ani nevysloví a vy jim ve finále neporadíte, protože jim nerozumíte.

S tím je ale od teď konec díky jednomu mladíkovi, který si tak trochu pohrál s názvy stanic a přeložil je do angličtiny. Po Facebooku tak o víkendu začal kolovat plánek metra, který autorovi zabral čtyři hodiny a usnadní cestování stovkám lidí! Všechny názvy přeložil do angličtiny, a to doslovně.

Vznikly tak humorné popisky jako Summer Town (Letňany), Givemore Town (Dejvická) nebo třeba Cripple – dom (Invalidovna). Díky své bujné fantazii a dokonalé schopnosti pohrát si s oběma jazyky by z fleku mohl konkurovat třeba J. K. Rowlingové. Z toho kluka jednou něco bude!

Rozhodčí jsou zatím ostudou fotbalového šampionátu v Brazílii

Viliam Buchert Reflex

Jména Jušči Nišimura a čeští sportovní fanoušci ještě před několika dny neznali. Jeden je z Japonska, druhý z Kolumbie. Oba hodně nevybíravým způsobem jako rozhodčí ovlivnili první dva zápasy fotbalového mistrovství světa v Brazílii. Viníkem nastalé situace je zkorumpovaná, klientelismem a obchodními zájmy ovlivněná mezinárodní federace FIFA. České fotbalistky prohrály v kvalifikaci mistrovství světa s favorizovanou Itálií 0:4 a přišly i o teoretickou šanci postoupit. Dnešní zápas v Praze na Žižkově rozhodl už první poločas, ve kterém padly všechny čtyři branky.

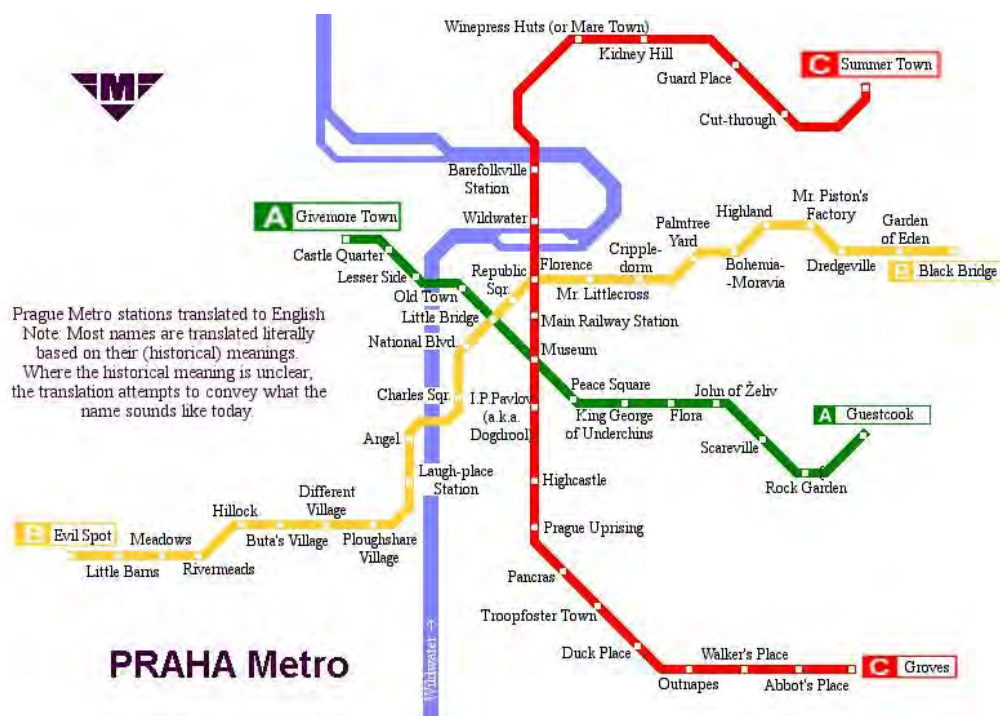
Ta ve snaze vyhovět nejrůznějším zájmům svěčila rozhodování zápasů i rozhodčím, kteří zjevně na současné tempo nejpopulárnějšího a nejrozšířenějšího sportu světa nestačí. Podobné problémy se dlouho objevovaly i v hokeji, kde se pak začaly řešit pomocí různých technických vymožeností. Například použitím videa při posuzování toho, zda gól padl, či nikoli. V tenise se některé sporné situace zase řeší takzvaným jestřábím okem.

Ve fotbale to samozřejmě není tak jednoduché.

Problémem ale je, že namísto toho, aby FIFA nasazovala rozhodčí podle jejich kvality, zkušeností a schopností, snaží se vyhovět funkcionáři všem členským zemím. Hlas různých federací z celého světa se totiž hodí, když se rozhoduje například o tom, kde se bude konat další lukrativní mistrovství světa (to v Brazílii by mělo vynést mezinárodní fotbalové asociaci kolem 4 miliard dolarů).

To pak ústí v korupci funkcionářů, jak se zjevně stalo při rozhodnutí, že šampionát se má v roce 2022 konat v Kataru.

Problémem je, že fotbaloví fanoušci i sportovci se mohou vztekat, jak chtějí, ale nijak si tím nepomohou. Výsledkem je, že japonský rozhodčí

PRAHA Metro

těžce poškodil Chorvatsko v zápase s Brazílií, která pak vyhrála. Pořádně si vytrpěli v pátek Mexičané při souboji s Kamerunem, našťastí těm se podařilo vyhrát.

Mimořádně sledovaná sportovní událost se tak zatím vedle některých dobrých výkonů prezentovala naprosto ostudným představením nepochopitelných výkonů rozhodčích.

České fotbalistky prohrály s Itálií 0:4 a přišly o naději na MS

České fotbalistky prohrály v kvalifikaci mistrovství světa s favorizovanou Itálií 0:4 a přišly i o teoretickou šanci postoupit. Dnešní zápas v Praze na Žižkově rozhodl už první poločas, ve kterém padly všechny čtyři branky.

Výběr trenéra Stanislava Krejčíka si chtěl vzhledem k situaci v tabulce alespoň vylepšit reputaci po únorové prohře 1:6 v Itálii, plán se však začal záhy hroutit. Už ve 13. minutě totiž rozhodčí nařídila po ruce Petry Bertholdové penaltu, kterou proměnila Fabrizia Panicová.

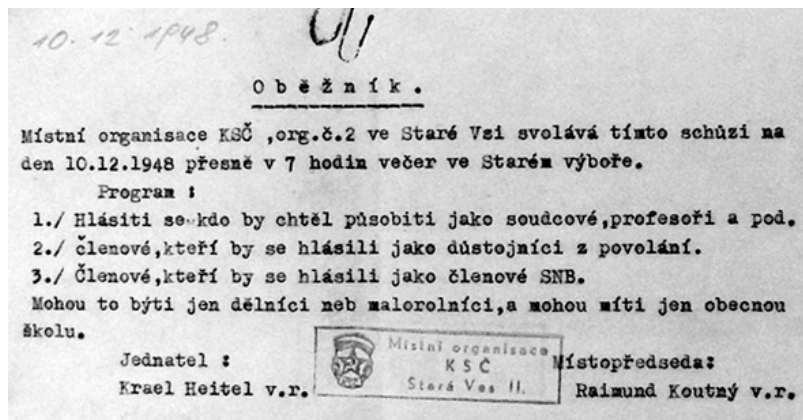
O pět minut později italská kapitánka přidala druhou branku a černou sedmiminutovku českého týmu zakončila Melania Gabbadiainiová. Čtvrtý gól hostujícího celku ještě stihla do přestávky přidat Raffaella Manieriová.

Česky tak přišly o poslední naději postoupit na šampionát, který bude příští rok hostit Kanada. Na třetí příčce totiž na vedoucí Španělky ztrácejí propastných 14 bodů a od Itálie, která drží barážovou druhou pozici, je tři kola před koncem dělí 11 bodů.

Tabulka:

1. Španělsko 8 7 1 0 39:2 22
2. Itálie 8 6 1 1 29:5 19
3. ČR 7 2 2 3 12:14 8
4. Rumunsko 6 1 2 3 10:5 5
5. Estonsko 5 1 0 4 3:22 3
6. Makedonie 6 0 0 6 2:47 0

Autoři: ČTK,

Sedí pán v restauraci, má před sebou diplomatku, občas ji otevře, nahlédne do ní, povzdechne si, objedná si koňak. Když už si takhle objedná koňak pořetí, číšníkovi to nedá a zeptá se: "Co to tam prosím vás máte?" Pán otevře diplomatku a v ní je malinkatý tenisový kurt, na něm hrají malinkatí panáčci tenis,

malinkatý rozhodčí na empajru to řídí.

"To je hezký, říká číšník. Jak jste k tomu přišel?" "Ale, našel jsem nějakou flašku, přetřu ji a vyleze džin, že prý mi splní každé přání, ale pouze jednou."

"Ale to je bezvadný! Máte tu flašku? Můžu si ji na chvíli půjčit? Za tři koňaky!" Pán přikývne, číšník donese tři koňaky, dostane flašku, přetře ji a objeví se džin: "Co si přejete, pane?" "Chtěl bych mít lokál plnej doláčů," řekne číšník. Lup! Zableskne, džin zmizí a lokál je plný koláčů. "Jak to?", obrátí se nechápavě číšník na pána. "Já chtěl dolary, doláče." Pán smutně přikývne: "A tak je to se vším, s tím troubou nedoslýchavým. Copak si myslíte, že jsem chtěl třicet centimetrů dlouhý tenis?"

Čtyři krásné, štíhlé blondýnky nastoupí do výtahu, když vtom za nimi křičí vrátný:

"Dámy, ten výtah je jen pro tři osoby!"

"Ale vždyť my jsme lehké..."

"Kurvy nekurvy, jedna musí ven!"

Lékař: "Kouříte?"

Pacient: "Občas si zapálím, ale když se rozjedu, vykouřím i celou krabičku."

Lékař: "Pijete?"

Pacient: "No, občas si dám skleničku, dvě. Ale když se rozjedu, tak klidně vypiju i celou flašku."

Lékař: "Souložíte?"

Pacient: "Tak dvakrát, třikrát do týdne."

Lékař: "No to není kdovíco..."

Pacient: "No tak - na katolického kněze z malého města..."

Při sprchování říká jedna prostitutka druhé: "Ty máš na zadku nějaké pupínky."

"To nejsou pupínky, to je ceník služeb pro nevidomé..."

Smutná pravda :-))))

Ženy: Dvě přítelkyně si vyprávějí:

1: Tak jaký byl včera večer Valentýn?

2: Katastrofa. Manžel přišel domů, za čtyři minuty zhltnul jídlo, které jsem vařila celé odpoledne, tři minuty jsme se milovali, pak se otočil na bok a za dvě minuty usnul. A co u vás? |1: Bylo to úžasné. Když jsem přišla domů, manžel na mě čekal a pozval mě na romantickou večeři. Po večeři jsme se ještě hodinu procházeli. Když jsme přišli domů, zapálil všechny svíčky a milostná předehra trvala hodinu. Další dvě hodiny jsme se milovali a pak jsme si ještě další hodinu povídali. Prostě nádhera!

Muži: manželé těchto dam diskutují ve stejnou dobu:

1: Tak co včera večer, dobrý?

2: Senzace! Přišel jsem domů, bylo uvařeno, najedli jsme se, vrzli jsme si a usnul jsem. Co ty?

1: Hotový peklo! Vrátil jsem se brzy, abych spravil poličku v kuchyni. Když jsem zapnul vrtačku, vypadl proud a nešel nahodit. Když se žena vrátila domů, jediná možnost, aby mě neseřvala, bylo vzít jí do restaurace. Večeře byla drahá jak svině a už mi nezbylo na taxík. Tak jsme se domů vlekli hodinu pěšky. Doma samozřejmě světlo nsvítilo, tak jsem musel zapálit svíčky, aby bylo v baráku aspoň trochu vidět. To mě tak zdrblo, že mi trvalo skoro hodinu, než se mi postavil a další hodinu, než jsem se udělal. Nadřel jsem se jako blbec, až jsem z toho ještě hodinu nemohl usnout a ta moje nezavřela hubu...

"Drahá, co bys dělala, kdybych vyhrál v loterii?"

"Půlku bych ti sebrala a odešla od tebe!"

"Paráda. Uhádl jsem 3 čísla. Tady máš 50 korun a vypadni."

Even polite Australians are fed up

This actually happened in an Underground station in Melbourne.

There were protesters on the Flagstaff station concourse handing out pamphlets on the evils of Australia. I politely declined to take one. An elderly woman behind me was getting off the escalator and a young (20-dish) female protester offered her a pamphlet, which she politely declined. The young protester put her hand on the woman's shoulder as a gesture of Friendship and in a very soft voice said, 'Madam, don't you care about the children of Iraq?'

The elderly woman looked up at her and said, 'My dear, my father died in France during World War 2, I lost my husband in Korea and my grandson in Afghanistan. All three died so you could have the right to stand here and bad mouth our Country. If you touch me again, I'll stick this umbrella up your arse and trust me I'll open it'.

A lawyer and a senior citizen are sitting next to each other on a long flight.

The lawyer is thinking that seniors are so dumb that he could put one over on them easily.

So, the lawyer asks if the senior would like to play a fun game.

The senior is tired and just wants to take a nap, so he politely declines and tries to catch a few winks.

The lawyer persists, saying that the game is a lot of fun... "I ask you a question, and if you don't know the answer, you pay me only \$5.00. Then you ask me one, and if I don't know the answer, I will pay you \$500.00," he says.

This catches the senior's attention and, to keep the lawyer quiet, he agrees to play the game.

The lawyer asks the first question. "What's the distance from the Earth to the Moon?"

The senior doesn't say a word, but reaches into his pocket, pulls out a five-dollar bill, and hands it to the lawyer.

Now, it's the senior's turn. He asks the lawyer, "What goes up a hill with three legs, and come down with four?"

The lawyer uses his laptop to search all references he could find on the Net.

He sends E-mails to all the smart friends he knows; all to no avail. After an hour of searching, he finally gives up.

He wakes the senior and hands him \$500.00.

The senior pockets the \$500.00 and goes back to sleep.

The lawyer is now going nuts not knowing the answer. He wakes the senior up and asks, "Well, so what goes up a hill with three legs and comes down with four?"

The senior reaches into his pocket, hands the lawyer \$5.00, and goes back to sleep.

Cubbie Station sold to Chinese consortium despite buy-back offer of \$250m from Cubbie's founders

Natasha Bita *The Courier-Mail Canberra*

AUSTRALIA's biggest irrigator, Cubbie Station, was sold to a Chinese consortium despite a home-grown bid to buy it for more than \$250 million.

Cubbie chairman Keith De Lacy, a former Queensland treasurer, yesterday revealed the group's administrator had rejected a buy-back offer from Cubbie's founders, the Stevenson and Brimblecombe families.

But he declared the Australian consortium was still "ready, willing and able" to make another offer if the Chinese contract crashes.

Mr De Lacy said Cubbie's founding shareholders had made a buy-back proposal to administrator McGrathNicol and bankers NAB and Suncorp about six months ago.

"It was long before they announced this last sale," he said yesterday.

"(The administrators) would have got more than the \$250m they're talking about (with the Chinese buyer). But that was rejected."

Czech PM stands by president Zeman over his statements on Islam

Prague - Czech President Milos Zeman should not be uselessly demonised over his statements on Islam, Prime Minister Bohuslav Sobotka (Social Democrats, CSSD) said in a press release today.

Sobotka also dismissed the idea that Saudi Arabia might impose sanctions on the Czech Republic.

He stressed that the Czech policy towards the Islamic world was balanced, being based on cooperation with both Israel and Arab countries.

Sobotka said Foreign Minister Lubomir Zaoralek (CSSD) would inform Arab diplomats at their meeting planned for Tuesday to this effect.

Czech ambassador to Riyadh Jiri Slavik was summoned to the Saudi Foreign Ministry on Sunday to hear a complaint about Zeman's anti-Muslim statements, daily Lidove noviny (LN) writes today.

Commenting on a recent attack in the Jewish Museum in Brussels, Zeman said in late May that Islamic ideology was behind similarly motivated violent attacks.

"One of the articles of the Hamas movements says: 'Kill every Jew you see.' Do we really want to pretend that this is just an extreme?" LN quotes Zeman as saying.

"Do we really want to be politically correct and say that everyone is good and only a small part of extremists and fundamentalists commit these crimes?" he added.

on photo: President Miloš Zeman (right), premier Bohuslav Sobotka (left)

Sobotka has confirmed the news that Slavik was summoned to the Saudi embassy.

He said Slavik "explained to the Saudi partners that the Czech foreign policy towards the Middle East and Islamic world was balanced, being based, among others, on religious tolerance and long-standing tradition of cooperation."

"However, it is not true that Saudi Arabia is threatening us with any sanctions. Zeman's statement should not be uselessly demonised and exaggerated," Sobotka said.

"Next Tuesday, Zaoralek will meet the ambassadors of Arab countries and inform them about the Czech Republic's balanced position to the Middle East," Sobotka said.

"The Czech Republic has traditionally friendly relations both with Israel and Arab countries, which is our diplomatic foundation on which we would like to build even in the future," Sobotka said.

Earlier this month, the Organisation of Islamic Cooperation (OIC) denounced Zeman's statement and asked him to apologise, which he has refused to do.

Written by: ČTK

Czechs mark anniversary of WWII Lidice massacre

Jan Richter

Czech officials, survivors and other guests marked the 72nd anniversary of the Nazi massacre

in Lidice. The German authorities razed the central Bohemian village to the ground and killed most of its inhabitants in retaliation for the assassination of high-ranking Nazi official, Reinhard Heydrich, in 1942. The head of the Czech Roman Catholic Church, Cardinal Dominik Duka celebrated a mass on Saturday in the village to commemorate the victims including the local priest, Josef Štembera, who was offered to leave by the Nazis but he chose to say and die with his parishioners.

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Budvar, Zlatý bažant, Plzen,

Monday - Friday 8.30-17.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2014

Czech president to attend freedom celebrations in Budapest

Daniela Lazarová

Czech President Miloš Zeman is to join central and east European leaders in Budapest on Monday for Hungary's celebrations of the fall of communism 25 years ago. The celebrations in Budapest have been planned to coincide with the 31st anniversary of the funeral of the leader of the 1956 uprising Imre Nagy who was executed following the crushing of the rebellion by Soviet forces. The Budapest celebrations are the second in a series of events marking the freedom anniversary around Europe. Other venues where celebrations are due to be held are the German city of Leipzig, Prague and Bratislava.

This happened to an Englishman in France who was totally drunk.

The French policeman stops his car and asks the gentleman if he has been drinking. With great difficulty, the Englishman admits that he has been drinking all day, that his daughter got married in the morning to a French man, and that he drank champagne and a few bottles of wine at the reception and a quite few glasses of single malt there after.

Quite upset, the policeman proceeds to alcotest (breath test) him and asks the Englishman if he knows under French Law why he is going to be arrested.

The Englishman answers with humour: No sir, I do not! But while we're asking questions, do you know that this is a British car and my wife is driving... on the other side???

Irish Fire Insurance

A man and his wife moved back home to Cork, from London..

The wife had a wooden leg and to insure it in Britain was £2000.00 a year!

When they arrived in Cork, they went to an Insurance agency to see how much it would cost to insure the wooden leg.

The agent looked it up on a computer and said to the couple, "£39.00."

The husband was shocked and asked why it was so cheap here in Ireland to insure, because it cost him £2000.00 in England! The agent turned his computer screen to the couple and said, "Well, here it is on the screen, it says:

*Any wooden structure, with a sprinkler system over it, is "£39.00."

